อารัมภบท.

بســم اللـه الرحمـن الرحــيم

ان الحمد لله،   نحمده ونستعينه،   ونصلي ونسلم علي محمدوعلي اله وصحبه،

اما بعد :............

เรื่อง*ของความเชื่อ เป็นเรื่องที่พูดและอธิบายกันยาก .....*

ความเชื่อบางอย่าง... ในสายตาและความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วๆไป เป็นเรื่องตลกและขาดเหตุผล แต่ก็ยังมีคนเชื่อในเรื่องนั้นอยู่ดี .....

บางครั้ง มีบางคนถูกมองว่าเชื่อในเรื่องที่ **"ไร้เหตุผล"** สำหรับบุคคลบางกลุ่ม แต่ขณะเดียวกัน ก็มีคนอื่นอีกจำนวนเป็นล้านหรือหลายๆล้านคนด้วยซ้ำที่เชื่อในเรื่องนั้นด้วย .....

ดังนั้น เรื่องของความเชื่อ จึงเป็นเรื่องของการดำริชอบและเป็น "สิทธิส่วนบุคคล" ที่ใครๆจะไปดูหมิ่นดูแคลนหรือล่วงละเมิดมิได้ **..........**

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าความเชื่อดังกล่าว เป็นเรื่องความเชื่อที่เกี่ยวกับศาสนาหรือในลัทธิใดๆของศาสนาเข้าด้วยแล้ว ก็เป็นเรื่องที่ผู้ไม่เชื่อถือในเรื่องนั้นๆ จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษต่อการก้าวล่วงเข้าไปวิพากษ์วิจารณ์ เพราะอาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงตามมาได้, ดังเหตุการณ์ที่เราได้รู้เห็นอยู่บ่อยๆในหลายๆประเทศตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน........

ก็อย่างสำนวนที่ชอบพูดกันอยู่เสมอว่า "ไม่เชื่ออย่าลบหลู่" ... นั่นแหละ ....

จำได้ว่า เมื่อหลายปีก่อน ผมเดินทางไปเที่ยวจังหวัดพังงาพร้อมกับเพื่อนฝูง ไกด์เรือนำเที่ยวที่นำพวกเราไปชมทัศนียภาพของอ่าวพังงา....ได้อธิบายภาพและลายเส้นสีแดงที่ปรากฏอยู่ที่ "เขาเขียน"ว่า เป็นมนตร์เรียกเนื้อเรียกปลาที่นางยักษ์พันธุรัตน์ เขียนไว้ให้พระสังข์ก่อนตาย .....

ทีแรก ผมเข้าใจว่าแกพูดเล่น, แต่พอเพื่อนคนหนึ่งพูดขัดขึ้นว่า เรื่องที่แกเล่าเป็นเพียงนิทานในวรรณคดีเรื่องสังข์ทองหรอก, มิใช่เรื่องจริงซักหน่อย .....

เท่านั้นแหละ ไกด์คนนั้นออกอาการโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ, แถมยืนยันด้วยน้ำเสียงแข็งกร้าวอย่างมีอารมณ์ว่า เรื่องที่แกเล่าเป็นเรื่องจริง ไม่ได้พูดเล่น .....

ผมเห็นท่าไม่ดี เลยสะกิดเพื่อนนักขัดคอคนนั้นว่า เงียบเหอะ, เราไม่เชื่อก็อยู่เฉยๆดีกว่า เดี๋ยวแกโมโหมากๆขึ้นมา เราจะกลับบ้านลำบาก เพราะกำลังอยู่ในเรือของแก ...

เพราะฉะนั้น คราวหน้าคราวหลัง หากเราบังเอิญไปเห็นใครสักคนกำลังไหว้หมาพิการเกิดมามี 5 ขา ปลกๆเพื่อขอหวยเบอร์ละก็ จงอย่ารีบด่วนไปพูดแซวหรือขัดคอเป็นอันขาด, แต่จงถือเสียว่าเป็นสิทธิของเขาที่จะมีความเชื่อว่า หมาพิการตัวนั้น ให้ลาภแก่เขาได้ ...

หากไปแสดงอาการขัดคอเพราะไม่เชื่อ ก็อาจจะถูกมองว่า เป็นตัวขัดลาภ เพราะกำลังมองเห็นเลขเด็ดอยู่รำไรแล้ว .....

ดีไม่ดี อาจจะเจ็บตัวฟรี (หรืออาจจะถึงแก่ชีวิตก็ได้) เพราะการชอบขัดคอโดยไม่ดูตาม้าตาเรือนี่แหละ ....

ผมชอบใจข้อเขียนของ "*ลม เปลี่ยนทิศ*" ในคอลัมน์ "**หมายเหตุประเทศไทย**" ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 28 พฤษภาคม 2548 ที่ผ่านมา ....

ลม เปลี่ยนทิศ ได้อ้างถึงข้อเขียนของคุณ *บัณฑูร ล่ำซำ* หรือเสี่ยปั้นซีอีโอใหญ่แห่งธนาคารกสิกรไทย ที่เขียนในวารสาร "การเงินธนาคาร" ฉบับเดือน พ.ค. 48 เกี่ยวกับเรื่องของ ***ฮวงจุ้ย*** อันเป็นศาสตร์หนึ่งที่ชาวจีนให้ความสำคัญเป็นอย่างสูง **...**

คำว่า "ฮวงจุ้ย" นี่ หลายคนอาจไม่ทราบความหมายอย่างชัดเจนว่า หมายถึงอะไร ?.....

"ฮวงจุ้ย" ***หมายถึงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องภูมิทัศน์ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล เช่น ตึกรามบ้านช่อง, ทิศทาง, ใบหน้า, ทรงผม, เครื่องแต่งกาย, สีสัน, ไปตลอดจนถึงลายเซ็น เป็นต้น*** ว่ามันจะดีหรือไม่ดี, เหมาะหรือไม่เหมาะอย่างไร ....

ลม เปลี่ยนทิศ เขียนเล่าว่า ......

"ผมเคยถามคุณปั้นว่า มีเหตุผลอะไรจึงมีความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยค่อนข้างมาก ? ทำแล้วดีขึ้นจริงหรือ ?.... คุณปั้นตอบเปรี้ยงเลยว่า **ไม่มีเหตุผลอะไร, เมื่อเชื่อแล้วก็คือเชื่อ ไม่ต้องถามหาเหตุผล, ถ้าเชื่อแล้วถามหาเหตุผล ก็คือไม่เชื่อ** ....

อ่านข้อเขียนนี้ทีไร แล้วต้องนึกถึงเรื่อง "อิหม่าม มะฮ์ดีย์" ตามความเชื่อของพวกชีอะฮ์ขึ้นมาทุกที ....

เพราะในความรู้สึกส่วนตัว, หลังจากที่ได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ทุกๆด้านแล้ว มีความรู้สึกคล้ายๆกับว่า ***ทุกครั้งที่ได้อ่านเรื่องกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามความเชื่อของชีอะฮ์ ก็เหมือนๆกับกำลังอ่านนิยายอาหรับราตรีเรื่อง "พันหนึ่งทิวา" ยังไงยังงั้น ....***

แต่ก็อย่างที่กล่าวไปแล้วว่า แม้มันจะดูเป็นเรื่องพิลึกกึกกือ, มหัศจรรย์พันลึก, เหลือเชื่อและขาดเหตุผลอย่างใดก็ตาม แต่เราก็ปฏิเสธมิได้เช่นกันว่า ยังมีชาวชีอะฮ์จำนวนหลายสิบล้านที่ยังศรัทธาเชื่อถือเกี่ยวกับเรื่องเล่าอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามแนวทางของพวกเขาอย่างฝังใจ.. และสุดหัวใจ ....

เรียกว่า การฝึกให้ศัตรูคู่แค้นตลอดกาลอย่างสุนัขและแมวให้มาอยู่ร่วมกัน, นอนด้วยกัน, ดูดนมแม่เดียวกัน, .. ยังดูจะง่ายกว่าการให้ชาวชีอะฮ์ เลิกเชื่อถือเรื่องนี้หลายเท่านัก ...

ดังนั้น การที่ผมได้เขียนเรื่อง ***"อิหม่ามมะฮ์ดีย์,.. เร้นกายหรือยังไม่เกิด ?"*** ขึ้นมาในครั้งนี้ จึงมิได้มีเป้าหมายเพื่อเป็นการโจมตี, ประณามว่าเพ้อฝันหรืองมงาย, หรือหักล้างความเชื่อถือของชาวชีอะฮ์เพื่อให้ละเลิกความเชื่อถือของพวกเขาในเรื่องนี้แต่อย่างใด......

แต่เจตนารมณ์ที่แท้จริงของผม นอกจากจะเป็นการตอบคำถามของผู้ที่มีคำถามมาแล้ว ก็เพื่อต้องการแสดงหลักฐานและชี้ให้เห็นว่า เพราะเหตุใด ชาวซุนหนี่หรือซุนนะฮ์ จึงไม่ยอมรับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามความเชื่อของชีอะฮ์ ? ......

ความจริง เรื่องของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามแนวความเชื่อของชาวชีอะฮ์นี้ เคยมีนักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์หลายท่าน อาทิเช่น อาจารย์ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์, อาจารย์มุนีรุ มูหะหมัด, วารสารสายสัมพันธ์ หรือแม้กระทั่งนักวิชาการชีอะฮ์เอง คือ ซัยยิด สุไลมาน เป็นต้น ได้เขียนกันมาก่อนแล้ว ดังนั้นข้อเขียนของผมครั้งนี้จึงอาจจะไม่แตกต่างไปจากข้อเขียนของพวกท่านนักวิชาการที่ได้กล่าวนามมาแล้วมากนักในด้านจุดกำเนิดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ .....

แต่สิ่งที่ผมอาจจะมีเพิ่มเติมไปบ้างก็คือ การเสนอหลักฐาน... ทั้งจากเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องนี้จากตำราของชีอะฮ์เอง เท่าที่ความรู้ความสามารถอันน้อยนิดของผมจะพึงทำได้ ...

ก็ขอเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงประการหนึ่งให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบไว้ก่อนก็คือ การวิเคราะห์หะดีษของชีอะฮ์นั้น เป็นเรื่องยุ่งยากลำบากและแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับการวิเคราะห์หะดีษของฝ่ายซุนนะฮ์ ทั้งนี้ เนื่องจากความแตกต่างในด้านมาตรฐานวิชาการหะดีษของทั้ง 2 ฝ่ายมีอยู่หลายประการด้วยกัน แต่ที่สำคัญและมองเห็นข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจน จะมี 2 ประการด้วยกัน คือ ...

(1). ในด้าน**ความเข้มงวดเกี่ยวกับคุณสมบัติ**ของผู้รายงาน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์มีความเข้มงวดและละเอียดถี่ถ้วนกว่าฝ่ายชีอะฮ์มาก บทพิสูจน์ในเรื่องนี้ก็คือ ในสายรายงานของตำราหะดีษระดับ ''สุดยอด'' ของชีอะฮ์ คือหนังสือ **''อัล-กาฟีย์''** ของกุลัยนีย์ นั้น จะมีการอ้างรายงานด้วยสำนวน ว่า ---'' ***สหายของฉันจำนวนหนึ่ง***ได้บอกฉัน'' --- *ซึ่งการรายงานในลักษณะนี้จะมีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมิใช่น้อยในหนังสืออัล-กาฟีย์ ...* หรือการรายงานด้วยสำนวนที่ว่า ---''จาก***ผู้ที่บอกเล่าเขา***'' --- ''จาก***ชาวเมืองมะดาอินบางคน***'' ...... ''***จากผู้ที่เขาได้เจอ***'' เป็นต้น .....

(เท่าที่ผมได้ตรวจสอบดูเพียงคร่าวๆจากหนังสือ ''อุศูล อัล-กาฟีย์ '' เล่มที่ 1 หน้า 320-333 แค่ 13 หน้า ก็พบว่า มีสายรายงานในลักษณะนี้หรือคล้ายๆกันนี้อยู่ถึง 12 หะดีษแล้ว) ....

สายรายงานในลักษณะดังกล่าวนี้ ถ้าเป็นตำราหะดีษของฝ่ายซุนนะฮ์ จะถือว่าเป็นสาย**รายงาน**ที่เฎาะอีฟทันที เพราะคำว่า – ''**สหายของฉัน**จำนวนหนึ่ง'' – หรือคำว่า – ''**ผู้ที่บอกเล่าเขา**''หรือคำว่า ''**ชาวเมืองมะดาอินบางคน**'' ถือเป็นบุคคลที่ ''**มัจญฮูล**'' คือ **เป็นบุคคลนิรนามและไม่รู้ว่า มีคุณสมบัติและความทรงจำพอจะเชื่อถือได้หรือไม่** ...... หะดีษที่ผู้รายงานมีลักษณะอย่างนี้จึงขาดความน่าเชื่อถือ และนำมาอ้างเป็นหลักฐานไม่ได้......

นอกจากนี้ ผู้รายงานหะดีษบางคนของชีอะฮ์ ที่อ้างรายงานหะดีษมาจากอิหม่ามท่านที่ 5 คือ ท่านมุหัมมัด อัล-บากิรฺ, และจากอิหม่ามท่านที่ 6 คือท่านญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก หรือจากอิหม่ามท่านอื่นๆ ของชีอะฮ์..... ก็ยังถูกวิจารณ์ว่าขาดคุณสมบัติอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเช่น **........**

1. **ญาบิรฺ บิน ยะซีด อัล-ญุอฺฟีย์** ผู้อ้างว่า ได้รายงานหะดีษมาจากท่านมุหัมมัด อัล-บากิรฺมาร่วม 70000 หะดีษ (หนังสือ ''ริญาลุ้ล กะชีย์'' หน้า 194) ถูกท่านอบู หะนีฟะฮ์และท่านลัยษ์ บิน อบีย์สุลัยม์ วิจารณ์ว่า เป็น ''จอมโกหก'' .....

(ดูหนังสือ ''ตะฮ์ซีบุต ตะฮ์ซีบ'' เล่มที่ 10 หน้า 403, และหนังสือ ''มีซาน อัล-เอี๊ยะอฺติดาล'' เล่มที่ 1 หน้า 380) ...

2. **สุรอเราะฮ์ บิน อะอฺยัน** ผู้มีมารยาททรามถึงกับกล่าวว่า เคยผายลมใส่เคราของท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺมาแล้ว (หนังสือ ''ริญาลุ้ล กะชีย์'' หน้า 159), และเคยถูกท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก กล่าวสาปแช่งถึง 3 ครั้ง (หนังสือ ''ริยาลุ้ล กะชีย์'' หน้า 147) ... และกล่าวว่า ''เขาคือ ชาวนรก'' (หนังสือ ''มีซาน อัล-เอี๊ยะอฺติดาล'' เล่มที่ 2 หน้า 69) ......

3. **อบู บะศีรฺ (ชื่อจริงคือ ลัยษ์ อัล-บุคตะรีย์)** ผู้ชอบดื่มของมึนเมาเป็นอาจินต์จนท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิกต้องสั่งระงับ ... (หนังสือ ''ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์'' เล่มที่ 6 หน้า 411-412 กิตาบ อัล-อัชริบะฮ์) .....

4. **อัล-มุฟัฎฎ็อล บิน อุมัรฺ** ผู้ซึ่งท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิกเคยกล่าวประนามว่า เป็นกาฟิรฺ และเป็นมุชริก ... (หนังสือ ''มุคตะศ็อรฺ ตุ๊ห์ฟะตุ๊ลอิษนัย อะชะรียะฮ์'' หน้าที่ 2 จากอารัมภบท)....

5. **บุร็อยด์ บิน มุอาวิยะฮ์ อัล-อัจญลีย์** เคยถูกท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก กล่าวสาปแช่งมาพร้อมๆกับซุรอเราะฮ์ บิน อะอฺยัน.... (หนังสือ "ริยาลุ้ล กะชีย์" หน้า 148) ....

6. **เอาฟ์ อัล-อุก็อยลีย์** มีรายงานประวัติมาว่า เป็น "ค็อมมารฺ" คือ คอทองแดง, คนขี้เหล้า, อะไรทำนองนี้ ... (หนังสือ "ริยาลุ้ล กะชีย์" หน้า 90) .....

7. **หัมมาด บิน อีซา** ถูกท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ตำหนิว่า ไม่เอาไหน, เพราะอายุ 60 กว่าปีแล้ว ยังทำนมาซไม่ถูกต้องเลย.... (หนังสือ "อัล-วากิฟะฮ์ ดิรอซะฮ์ ตะห์ลีลียะฮ์" เล่มที่ 1 หน้า 317).....

8. **อัซ-ซัยยิด อิบนุ มุหัมมัด อัล-หุมัยรีย์** ผู้ได้ชื่อว่าเป็น "กวีแห่งอะฮ์ลุลบัยต์" ดื่มเหล้าจัด, มีรายงานว่า ตอนที่ป่วยหนักและใกล้จะสิ้นใจนั้น มีดวงหน้าดำคล้ำ, ตาฝ้าฟางจนดูเป็นสีน้ำเงินและมีอาการกระหายน้ำจัด ซึ่งน่าจะเกิดจากพิษสุราเรื้อรัง .... (หนังสือ "เราฎาะตุ้ล ญันนาต" เล่มที่ 1 หน้า 104, และหนังสือ "ริยาลุ้ล กะชีย์" หน้า 242-245) .....

9. **อะลีย์ บิน อบีย์หัมซะฮ์ อัล-บิฏออินีย์** มีประวัติโดยย่อว่า เป็นจอมโกหกคนหนึ่ง, เป็นคนเลว, ถูกสาปแช่ง, และเคยยักยอกทรัพย์สินส่วนหนึ่งที่ท่านมูซา อัล-กาศิม (อิหม่ามท่านที่ 7) ได้ส่งไปให้บุตรชายของท่าน คือ ท่านอะลีย์ อัรฺ-ริฎออฺ (อิหม่ามท่านที่ 8)... (หนังสือ "อัล-วากิฟะฮ์ ดิรอยะฮ์ ต๊ะห์ลีลียะฮ์" เล่มที่ 1 หน้า 418-428) ....

บุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นนี้ สำหรับในด้านของฝ่ายซุนนะฮ์แล้ว ถือว่ามีความบกพร่องและขาดความน่าเชื่อถือเป็นอย่างร้ายแรงจนไม่อาจยอมรับหะดีษที่พวกเขารายงานได้, ...

แต่ขณะเดียวกัน กลับปรากฏว่า บุคคลเหล่านี้ คือผู้รายงานหะดีษที่ได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างสูงสำหรับชีอะฮ์..., เพราะถือว่าเป็นสหายและเป็นผู้รายงานหะดีษมาจากท่านมุหัมมัด อัล-บากิรฺ และท่านญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิกหรือจากอิหม่ามท่านอื่นๆของพวกเขา, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลในลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 3 นับว่า เป็นผู้รายงานหะดีษจำนวนมากในหนังสือ "อัล-กาฟีย์" อันเป็นตำราหะดีษที่ได้รับการยอมรับสูงสุดจากบรรดาตำราหะดีษทั้งหลายของชาวชีอะฮ์ อิษนา อะชะรียะฮ์ หรือชีอะฮ์ 12 อิหม่าม......

ดังนั้น ข้ออวดอ้างในหนังสือ "***อะฮ์ลุลบัยต์***" (หน้า 91-94) หรือหนังสือ "***อัล-กาฟีย์***" เล่มที่ 1 หน้า 6 ที่กล่าวว่า บรรดาผู้รายงานหะดีษทั้งหลายของชาวชีอะฮ์ จะต้องผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่สุด จึงจะเป็นที่ยอมรับได้... นั้น ถือว่า เป็นแค่เพียงคำพูดหรูๆที่ถูกเสกสรรขึ้นมาให้ดูน่าเชื่อถือ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว เป็นสิ่งที่ถูกละเลยอย่างสิ้นเชิง .....

(2). ในด้าน **''ปลายทาง''** ของสายรายงานหะดีษสำหรับซุนนะฮ์ก็คือ จะจบที่ **''คำพูด, การกระทำ, หรือการยอมรับของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม .. อย่างใดอย่างหนึ่ง''** .. เท่านั้น, หากไปสิ้นสุดที่บุคคลอื่นใด แม้กระทั่งเป็นเศาะหาบะฮ์ผู้ใกล้ชิดก็ตาม รายงานดังกล่าวนั้นสำหรับพวกเราชาวซุนนะฮ์ถือว่า *มิใช่เป็นหลักฐานชี้ขาดของศาสนา* ....

แต่สำหรับชาวชีอะฮ์แล้ว ปลายทางของสายรายงานหะดีษส่วนใหญ่,.... **โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือ อัล-กาฟีย์ของท่านกุลัยนีย์**, จะไปจบลงที่บรรดาอิหม่ามๆของพวกเขา,.... ที่ถือว่ามากที่สุดก็คือ การรายงานมาจาก**ท่านญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก** อิหม่ามท่านที่ 6.. และ**ท่านมุหัมมัด อัล-บากิรฺ** อิหม่ามท่านที่ 5,...........

จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่อ้างไปถึงท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ....

ฝ่ายชีอะฮ์จะอนุมานเอาเองว่า การรายงานมาจากอิหม่าม ก็คือการรายงานมาจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, โดยอ้างหะดีษของพวกเขาบางบทที่บันทึกโดยท่านซัยยิดมุห์ซิน อัล-อะมีน ในหนังสือ ''อะอฺยานุช ชีอะฮ์'' เล่มที่ 3 หน้า 34, และหะดีษที่บันทึกโดยท่านกุลัยนีย์ในหนังสือ ''อุศูล อัล-กาฟีย์'' เล่มที่ 1 หน้า 58, โดยรายงานคำพูดของท่านญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ที่กล่าว (ซึ่งในที่นี้เป็นสำนวนจากการบันทึกของท่านกุลัยนีย์)ว่า ....

عَنْ قُتَيْبَةَ قَالَ : سَأَلَ رَجُلٌ أَبَاعَبْدِاللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ عَنْ مَسْأَلَةٍ، فَأَجَابَهُ فِيْهَا،...
فَقَالَ اْلرَجُلُ : أَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ كَذَا وَكَذَا مَايَكُوْنُ الْقَوْلُ فِيْهَا ؟ فَقَالَ لَهُ : مَهْ! مَا أَجَبْتُكَ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ عَنْ رَسُوْلِ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، لَسْنَا مِنْ :" أَرَاَيْتَ" فِيْ شَيْءٍ....

''จากท่านกุตัยบะฮ์ซึ่งกล่าวว่า ... ชายผู้หนึ่ง ได้ถาม**ท่านอบู อับดิลลาฮ์** (**หมายถึงท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก**) ถึงปัญหาหนึ่ง, ซึ่งท่านก็ตอบเขาในปัญหานั้น, แล้วชายผู้นั้นก็กล่าวต่อไปว่า .. **ท่านจะว่าอย่างไร** ถ้าหากว่าเกิดมีปัญหาอย่างนั้นอย่างนี้ขึ้นมา โดยที่ไม่เคยมีคำกล่าว(ทัศนะ)ใดๆในเรื่องนั้นๆมาก่อน? ... ท่านญะอฺฟัรฺจึงกล่าวว่า .. อะไรกัน **!** สิ่งใดก็ตามที่ฉันตอบท่านไปแล้ว ล้วนมาจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนั้น, พวกเรา (อะฮ์ลุลบัยต์) ไม่มีคำว่า ''ท่านจะว่าอย่างไร?'' .. ไม่ว่าในเรื่องใดๆก็ตาม'' **.....**

(จากหนังสือ อัล-กาฟีย์'' เล่มที่ 1 หน้า 58)

นักวิชาการหะดีษสายสุนหนี่หรือซุนนะฮ์ จะไม่ยอมรับหะดีษที่อ้างการรายงานมาจากผู้อื่นที่มิใช่ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมดังที่ได้อธิบายมาแล้ว, ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นท่านอะลีย์ ร.ฎ.เอง หรือเชื้อสายรุ่นถัดๆมาของท่านที่ชีอะฮ์ถือว่าเป็นอิหม่ามของพวกเขาตาม....

การไม่ยอมรับดังกล่าวมิได้หมายความว่า ฝ่ายซุนนะฮ์ไม่ให้ความเชื่อถือต่อท่านอะลีย์ ร.ฎ.และเชื้อสายของท่าน ตรงกันข้าม นักวิชาการทุกคนจะให้เกียรติและยกย่องต่อทุกท่านที่เป็นเชื้อสายของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมอย่างสูงยิ่ง และจะยอมรับหะดีษทุกบทที่พวกท่านรายงานมา โดยมีเงื่อนไขอันเป็นหลักการทั่วๆไปว่า ต้องผ่านตรวจสอบดูแล้วว่า ผู้รายงานในสายรายงานของหะดีษดังกล่าว — **ตั้งแต่จากตัวผู้บันทึกไปจนถึงตัวท่านอิหม่ามเหล่านั้น** — เป็นผู้ที่เชื่อถือได้ และมีคุณสมบัติครบถ้วนตรงตามเงื่อนไขของหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ และเนื้อหาของหะดีษไม่มีส่วนใดบกพร่อง....

และเกือบจะ .. หรืออาจจะทั้งหมดของหะดีษที่มีสายรายงานถูกต้องจากบรรดาอิหม่ามเหล่านั้นก็มักจะ**เป็นหะดีษบทเดียวกันกับหะดีษที่มีสายรายงานถูกต้องมาจากเศาะหาบะฮ์ท่านอื่นๆของฝ่ายซุนนะฮ์**.... อาทิเช่นท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์, ท่านอนัส อิบนุมาลิก, ท่านอิบนุ อุมัร, ท่านอับดุลลอฮ์ บินมัสอูด, ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ.ฯลฯ.... โดยรายงานมาจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม...... แล้วนักวิชาการหะดีษฝ่ายซุนนะฮ์ก็ได้บันทึกหะดีษเหล่านั้นไว้ ..ในตำราหะดีษของท่านบุคอรีย์, ท่านมุสลิม, ท่านอบูดาวูด, ท่านนะซาอีย์, ท่านติรฺมีซีย์ และนักบันทึกหะดีษท่านอื่นๆ ....

และก็เพราะ *ความเขลา, การไม่เคยอ่านแม้กระทั่งตำราของฝ่ายตนเอง บวกความอคติ*, ของนักวิชาการชีอะฮ์ทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศหลายท่านที่มีต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ *โดยเฉพาะ, ท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ ร.ฎ. จึงได้เขียนตำราประณามและโจมตีท่านว่าเป็นผู้กุหะดีษขึ้นมาหลายบท* — ทั้งๆที่บรรดาหะดีษเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือเศาะเหี๊ยะฮ์บุคอรีย์หรือเศาะเหี๊ยะฮ์มุสลิม หรือตำราหะดีษอื่นๆที่ฝ่ายซุนนะฮ์ตรวจสอบแล้วว่า เป็นหะดีษที่ถูกต้องก็ตาม ... *โดยหารู้ไม่ว่า **หะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ดังกล่าวเหล่านั้นเกือบทั้งหมด** นักวิชาการฝ่ายชีอะฮ์เองได้บันทึกไว้เช่นกัน, ในตำราหะดีษของพวกเขา, โดยรายงานมาจากอิหม่ามๆของพวกเขา, ..ด้วยสายรายงานที่พวกเขาเองถือว่า ถูกต้อง....*

ดังนั้น การโจมตีและประณามของพวกชีอะฮ์ต่อท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ และเศาะหาบะฮ์บางท่านในกรณีดังกล่าว จึงมีผลย้อนกลับไปหาอิหม่ามๆของพวกเขาเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้, เพราะถ้าหากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์หรือเศาะหาบะฮ์ท่านใดโกหกหรือกุหะดีษบทใดขึ้นมา ก็ย่อมหมายถึงว่า อิหม่ามบางท่านของพวกเขาที่รายงานหะดีษนั้นมา ก็เป็นคนโกหกและเป็นผู้กุหะดีษบทนั้นขึ้นมาเหมือนกัน เพราะเป็นหะดีษบทเดียวกันและมีข้อความเหมือนกัน,... ไม่ว่าจะเป็นการรายงานมาจากอิหม่ามของชีอะฮ์หรือรายงานมาจากเศาะหาบะฮ์ของซุนหนี่ ... ซึ่งผมจะไม่เสนอตัวอย่างหรือรายละเอียดไว้ ณ ที่นี้

สรุปแล้ว ความไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับหะดีษของชีอะฮ์จากนักวิชาการซุนนะฮ์ส่วนใหญ่ จึงมาจากสาเหตุหลัก 3 ประการด้วยกันคือ ....

1. เพราะเป็นหะดีษที่ชีอะฮ์รายงานมาเพียงฝ่ายเดียว และมีเนื้อหาสนับสนุนแนวคิด, อุดมการณ์,ความเชื่อ, หรือหลักปฏิบัติของชีอะฮ์โดยเฉพาะ .....

2. เพราะมีผู้รายงานหะดีษจำนวนมากที่ชีอะฮ์ให้ความเชื่อถือ แต่ขณะเดียวกัน ก็มีคำวิจารณ์จากผู้ร่วมสมัยของผู้รายงานท่านนั้นๆแม้กระทั่งจากตัวอิหม่ามของชีอะฮ์เองในด้านการขาดความน่าเชื่อถือ, เช่น เป็นคนขี้เหล้า, เป็นจอมโกหก, เป็นชาวนรก, และคำวิจารณ์เหล่านี้ส่วนมาก ก็ยังถูกบันทึกไว้ในตำราของชีอะฮ์เอง ดังตัวอย่างที่ผ่านมาแล้ว ....

3. และสาเหตุของการไม่ยอมรับหะดีษที่มีลักษณะดังข้อที่ 1 ของชีอะฮ์ ก็เพราะสัญชาติญาณของปุถุชนโดยทั่วๆไปที่ขาดคุณธรรมนั้น เมื่อเกิดฝักใฝ่หรือคลั่งไคล้ในสิ่งใด ก็สามารถจะกระทำได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการพูดเท็จ, การกุหะดีษเท็จ, หรือแม้กระทั่งการเข่นฆ่าฝ่ายตรงข้าม เพื่อสนับสนุนต่อแนวคิดหรือต่อสิ่งที่ตนเองคลั่งไคล้นั้น, ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ นักประวัติศาสตร์ได้บันทึกข้อมูลยืนยันไว้มากมายว่าเป็นเรื่องจริงมาทุกยุคทุกสมัย....

ผู้ที่กุหะดีษขึ้นมาเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตนเองในลักษณะนี้ มิใช่จะมีเฉพาะในกลุ่มชีอะฮ์เท่านั้น เพราะแม้กระทั่งผู้ที่คลั่งไคล้ในบางมัษฮับของฝ่ายซุนนะฮ์เอง เช่น ผู้ที่สังกัดมัษฮับหะนะฟีย์และมัษฮับชาฟิอีย์ เป็นต้น ก็ยังมีการกุหะดีษขึ้นมาเพื่อสนับสนุนมัษฮับที่ตนเองสังกัดอยู่เช่นเดียวกัน..

เพราะฉะนั้น **จึงมิใช่เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้** หากผู้ซึ่งถูกวิจารณ์พฤติการณ์ในทางลบ, หรือบุคคลอื่นใด ที่คลั่งไคล้อยู่กับแนวคิดชีอะฮ์หลายท่านเหล่านั้น จะทำการกุหะดีษขึ้นมา เพื่อสนับสนุนและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ต่อแนวคิดที่ตนเองคลั่งไคล้นั้น,...... ไม่ว่าในเรื่องของอิหม่ามมะฮ์ดีย์หรือเรื่องอะไรก็ตาม....

สำมะหาอะไรกับบุคคลธรรมดาๆที่มีคุณสมบัติต่ำกว่ามาตรฐานเหล่านั้น จะกุหะดีษใดๆขึ้นมาเพื่อสนับสนุนแนวคิดชีอะฮ์ที่ตนเองคลั่งไคล้อยู่ไม่ได้.... ก็ขนาดบุคคลพิเศษ คือบรรดาเศาะหาบะฮ์ผู้ใกล้ชิดของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงรับรองความศรัทธาของพวกท่านและความเลอเลิศของพวกท่านในอัล-กุรฺอ่านหลายต่อหลายโองการ,.... มีคุณสมบัติและมีคุณธรรมสูงส่งเหนือกว่าบุคคลเหล่านี้อย่างเทียบกันไม่ได้,.. และไม่เคยปรากฏหลักฐานชัดเจนเลยว่า พวกท่านจะฝักใฝ่ฝ่ายใด,.... ก็ยังถูกฝ่ายชีอะฮ์กล่าวหาว่า หะดีษทั้งหมดที่พวกท่านรายงานมา ไม่มีความหมายแม้เพียงกะผีกริ้น (คือ ถูกกุขึ้นมาทั้งสิ้น) ยกเว้นบางเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อชีอะฮ์เท่านั้น**ที่ไม่เท็จ** *(* ดูหนังสือ “อัศลุช ชีอะฮ์” ของกาชิฟ อัลฆิฏออ์ หน้า 79).....

ความจริงแล้ว กว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของหะดีษที่พวกท่านรายงาน ล้วนเป็นเรื่องของอิบาดะฮ์, เรื่องของอะกีดะฮ์, เรื่องของการแต่งงาน, เรื่องการทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์, เรื่องของอาคิ

เราะฮ์, เรื่องของสัญญาณกิยามะฮ์ และอะห์กามอื่นๆ, พูดง่ายๆก็คือ แทบจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของอำนาจหรือตำแหน่งคอลีฟะฮ์แต่อย่างใด ...

ชีอะฮ์พอจะช่วยบอกเหตุผลได้หน่อยไหมว่า ท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ก็ดี ท่านอิบนุ อุมัรฺก็ดี, ท่านอนัส บินมาลิกก็ดี, ท่านอับดุลลอฮ์ บินมัสอูดก็ดี, ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็ดี, ท่านอิบนุ อับบาสก็ดี ฯลฯ พวกท่านเหล่านั้นได้กุหะดีษเท็จในเรื่องการนมาซ, การถือศีลอด, การทำหัจญ์, การค้าขาย, การนิกาห์, เรื่องอาคิเราะฮ์, ฯลฯ ขึ้นมาเพื่อประโยชน์อันใด ?, หรือเพื่อต้องการสนองตัณหาใคร ?..

และ บรรดาเคาะลีฟะฮ์ที่อื่นจากท่านอะลีย์อีก 3 ท่านนั้นเล่า ? **.....** พวกเขาพลอยได้รับผลานิสงส์หรืออย่างไร ? .. จากการกุหะดีษเท็จโดยเศาะหาบะฮ์ท่านอื่นในเรื่องการนมาซ, เรื่องนิกาห์, เรื่องการถือศีลอด, หรือเรื่องอะห์กามอื่นๆเหล่านั้น?....

ทำไมชีอะฮ์จึงมองหะดีษแค่ **"รายงานมาจากบรรดาอิหม่าม?..,** ทำไมไม่มองต่อไปถึงคุณสมบัติของ "**สามัญชน**"ท่านอื่นที่ "**<u>อ้าง</u>**" รายงานมาจากอิหม่ามดูบ้างว่า **น่าเชื่อถือได้แค่ไหน ? ....**

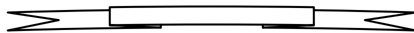
จะเอาบรรดาสามัญชนเหล่านี้ที่*เป็นคนขี้เหล้า, เป็นจอมโกหก, ถูกอิหม่ามสาปแช่ง, และมารยาททรามถึงขนาดเคยผายลมใส่เคราอิหม่ามของตัวเอง...* นำไปเทียบเคียง.. แล้วก็พากันเทเครดิตให้และโมเมตัดสินกันเองว่า สามัญชนคุณภาพต่ำเหล่านี้ มีความน่าเชื่อถือกว่าพิเศษชนอย่างบรรดาเศาะหาบะฮ์ ที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงยกย่องในอัล-กุรฺอ่าน .. มันจะไม่มากไปหน่อยหรือ ? ...

โองการที่ 8 ในซูเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์ ซึ่งมีข้อความว่า ......

وَلاَ يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَئَانُ قَوْمٍ عَلَي اَلاَّ تَعْدِلُوْا اِعْدِلُوْا هُوَاَقْرَبُ لِلتَّقْوَى .....

มีความหมายว่า ... "**และจงอย่าให้การเกลียดชังต่อชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ทำให้สูเจ้าทั้งหลายขาดความเป็นธรรม, จงเที่ยงธรรมเถิด, (เพราะ)มันเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดต่อการยำเกรงมากที่สุด" ....**

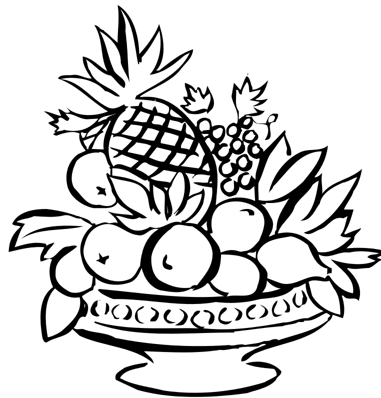
........**พวกท่านจะเอาไปวางไว้ตรงไหน ?** ....

ถาม.

อิหม่ามมะฮ์ดีย์ในทางซุนนะฮ์ มีหลักฐานอย่างไร ? ..... อาจารย์ช่วยอธิบายให้ละเอียดด้วย, เพราะมีผู้รู้กล่าวว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ เวลาปรากฏกายมานั้น มือหนึ่งถือธงดำ, มือหนึ่งถือดาบ..... มาจากเมืองคุราซานซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของโซเวียต อยู่ใกล้อัฟกานิสถาน ....

จาก อิหม่ามสะพานดำ หาดใหญ่,

ตอบ..

1. อิหม่ามมะฮ์ดีย์ คือใคร ?

“มะฮ์ดีย์” มิใช่ชื่อจริง, แต่เป็นฉายานามของมหาบุรุษหนึ่งซึ่งจะมาปรากฏกายขึ้นในฐานะเป็นเคาะลีฟะฮ์ผู้เที่ยงธรรมและปราดเปรื่องท่านสุดท้าย เพื่อปักธงชัยแห่งอิสลามในยุคสุดท้ายของโลก (ที่เรียกกันว่า อาคิริสซะมาน), ... นามจริงของท่าน ตรงกันกับนามของท่านศาสดา ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม และชื่อบิดาของท่านก็ตรงกับชื่อบิดาของท่านศาสดา ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ....

เพราะฉะนั้น นามจริงของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็คือ มุหัมมัด บุตรของอับดุลลอฮ์, .. สืบเชื้อสายมาจากท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. บุตรีของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม และท่านอฺลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ ร.ฎ. ....

ท่านถูกพระผู้เป็นเจ้าส่งมา เพื่อสร้างความเป็นธรรม, ความยุติธรรม, ความสงบสุข, ความร่มเย็น, ความมั่งคั่ง, ความอุดมสมบูรณ์, ความเสมอภาค, ภราดรภาพ, และสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลกภายใต้รากฐานแห่งความศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า เป็นระยะเวลา 7-8 ปี, ... เพราะก่อนหน้านั้น โลกนี้จะมีแต่ความเดือดร้อนและความปั่นป่วน, ความอยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหง, การเอารัดเอาเปรียบ, การรบราฆ่าฟัน, ความลามกอนาจาร และความวุ่นวายต่างๆ ฯลฯ ...

โลกในยุคสุดท้ายจะสงบร่มเย็นลงระยะหนึ่งก็เพราะท่านผู้นี้,... (มีหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์รายงานมาว่า .... แล้วหลังจากนั้น โลกนี้ก็จะเกิดความระส่ำระสายอีกครั้งเมื่อท่านจากไป)

และ, ผู้ที่จะสร้างสันติสุขอย่างแท้จริงให้เกิดขึ้นในโลกนี้ได้... ตามรูปการณ์จึงต้องเป็นผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศในด้าน “รัฐศาสตร์” หรือการปกครอง,... และจะต้องเป็นนักบริหารชั้นยอดที่เก่งกาจอย่างชนิดที่โลกนี้ไม่เคยมีมาก่อน, นอกเหนือจากความเก่งกล้าสามารถในการสู้รบ ...

ความศรัทธาในเรื่องการปรากฏกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ในยุคสุดท้าย เป็นความศรัทธาที่ตรงกันในระหว่างมุสลิมฝ่ายซุนหนี่ (ซุนนะฮ์) และฝ่ายชีอะฮ์ ...

แต่จุดแตกต่างที่มองเห็นเด่นชัดในระหว่างสองกลุ่มนี้เกี่ยวกับอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็คือ ความขัดแย้งในเรื่องผู้เป็นบิดาของอิหม่ามฯ, การกำเนิดของท่าน, บุคลิกภาพของท่าน, เป้าหมายในการปรากฏกายของท่าน และอีกหลายๆเรื่องดังที่ท่านผู้อ่านจะได้เห็นต่อไป ...

.ดังนั้น คำพูดของเช็ค อัต-ตีญานีย์ ในหนังสือที่แปลภาษาไทยชื่อ “ขออยู่กับผู้สัตย์จริง” หน้า 349 ที่ว่า ...

“*ความขัดแย้งที่ยังเหลืออยู่ มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น คือ คำสอนของชีอะฮ์ที่ว่า ท่านได้เกิดแล้ว, แต่คำสอนของซุนนะฮ์นั้น ถือว่า ท่านจะเกิดในอนาคต* ” ....

....คำพูดดังกล่าวนี้ จึงเป็นเรื่องของการหลอกลวงผู้อ่านทั้งสองฝ่ายที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์อย่างชัดแจ้ง ....

นอกจากนี้ หนังสือเล่มนี้ ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับอิหม่ามมะฮ์ดีย์ที่ผู้เขียน คือเช็คอัต-ตีญานีย์ ได้อ้างเรื่องเท็จในลักษณะ “โมเมเอาเอง” ให้แก่ฝ่ายซุนนะฮ์, .. โดยวิธีการเขียนเรื่องราวอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามแนวทางความเชื่อของชีอะฮ์ แล้วแอบอ้างหน้าตาเฉยว่า สิ่งนั้นๆก็เป็นความเชื่อของชาวซุนนะฮ์ด้วยเหมือนกัน ...

ดังนั้น ในตอนท้ายของหนังสือนี้ หากมีเวลาพอและไม่เป็นการยืดเยื้อเกินไป ผมจะนำเอา “การหลอกลวง” ของชีอะฮ์ผู้นี้เกี่ยวกับเรื่องของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ มาตีแผ่ให้ท่านผู้อ่านได้เห็นว่า เขาเขียนหนังสืออย่างเจตนาร้ายต่อฝ่ายซุนนะฮ์อย่างปราศจากยางอายอย่างไรบ้าง อินชา อัลลอฮ์ ...

ที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่งก็คือ แม้ว่านักวิชาการหะดีษฝ่ายซุนนะฮ์จำนวนหลายท่าน ได้บันทึกเรื่องราวของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้ในตำราของพวกท่านดังจะได้กล่าวต่อไป แต่ท่านบุคอรีย์, นักบันทึกหะดีษที่ได้รับความเชื่อถือมากที่สุดของฝ่ายซุนนะฮ์ กลับไม่มีการรายงานหะดีษเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้อย่างชัดเจนเลยแม้แต่บทเดียว, นอกจากจะมีรายงานมาบทหนึ่งจากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ ร.ฎ. อันเป็นหะดีษที่ 3449, กิตาบอัล-อัมบิยาอ์, บาบที่ 49 เรื่องการลงมาของนบีย์อีซา ซึ่งมีข้อความว่า ...

قَالَ رَسُوْلُ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :كَيْفَ اَنْتُمْ اِذَانَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيْكُمْ، وَاِمَامُكُمْ مِنْكُمْ؟

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า **“พวกท่านจะเป็นอย่างไร เมื่ออีซา บุตรของมัรฺยัม ได้ลงมายังพวกท่าน และผู้นำของพวกท่าน ก็มาจากพวกท่าน”** ...

สำนวนของหะดีษที่ว่า “*วะ อิมามุกุม มินกุม*” ซึ่งแปลว่า “*และผู้นำของพวกท่านก็มาจากพวกท่าน*” ท่านอัล-ญูซะกีย์ ได้อ้างการอธิบายจากนักวิชาการยุคแรกๆบางท่านว่า หมายถึง **“ท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลาม จะตัดสินด้วยหลักการจากอัล-กุรฺอ่าน, มิใช่ตัดสินด้วยหลักการจากคัมภีร์อินญีล”** .... (*ฟัตหุ้ล บารีย์” เล่มที่ 6 หน้า 494*) ....ซึ่งก็สอดคล้องกับการรายงานมาอีกสำนวนหนึ่ง จากการบันทึกของท่านมุสลิม หะดีษที่ 246/155, โดยท่านอัล-วะลีด บินมุสลิม ได้รายงานมาจากท่านอิบนุ อบีย์ซิบิน ... แล้วรายงานต่อไปจนถึงท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ ร.ฎ. ซึ่งมีข้อความว่า ....

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า ...

"كَيْفَ اَنْتُمْ اِذَا نَزَلَ فِيْكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ فَاَمَّكُمْ مِنْكُمْ ؟ .... فَالَ ابْنُ اَبِيْ ذِئْبٍ " تَدْرِىْ مَااَمَّكُمْ مِنْكُمْ ؟ قُلْتُ : تُخْبِرُنِيْ ؟ قَالَ " فَاَمَّكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَي، وَسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "...

“พวกท่านจะเป็นอย่างไร เมื่อ(อีซา) บุตรของมัรฺยัมได้ลงมายังพวกท่าน, แล้วเขาได้นำพวกท่านจาก(คัมภีร์)พวกท่าน ?” .... ท่านอิบนุ อบีย์ซิบินได้กล่าวต่อไปว่า “พวกท่านรู้ไหมว่า คำว่า .. **“โดยที่เขาได้นำพวกท่านจากพวกท่าน”** .. หมายความว่าอย่างไร ? ฉัน (ท่านอัล-วะลีด บิน มุสลิม) จึงกล่าวว่า.. “ก็ท่านจะบอกฉันไหมล่ะ ?” ท่านอิบนุ อบีย์ซิบินจึงอธิบายว่า “คือ ท่าน(นบีย์อีซา) จะนำพวกท่านด้วยคัมภีร์แห่งพระผู้อภิบาลของพวกท่าน (หมายถึงคัมภีร์อัล-กุรฺอ่าน) และซุนนะฮ์ของท่านนบีย์ของพวกท่าน ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม” ...

จากคำอธิบายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าข้อความของหะดีษบทนี้ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับท่านนบีย์อีซาโดยเฉพาะ,... ไม่ได้มีส่วนสัมพันธ์กับอิหม่ามมะฮ์ดีย์เลยดังที่บางคนเข้าใจ, และในหนังสือหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์บุคอรีย์ ก็ไม่มีหะดีษบทใดอีกเลยที่พอจะตีความว่าหมายถึงเรื่องท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ...

ดังนั้น ในหนังสือ **“อิหม่ามมะฮ์ดีย์ ความหวังใหม่ของโลก”** ซึ่งเขียนโดยนักวิชาการชีอะฮ์ในเมืองไทยท่านหนึ่ง, หน้า 15 ซึ่งปรากฏข้อความว่า ...

“อุละมาอ์สุนหนี่ และชีอะฮ์ ได้บันทึกหะดีษที่เกี่ยวกับท่านอิหม่ามมะฮ์ดีไว้อย่างมากมาย จาก ‘‘มุสนัดอะห์มัด อิบนิ ฮัมบัล’’ และ ‘‘เศาะหี้ห์ บุคอรี’’ เป็นส่วนหนึ่งจากหนังสือหะดีษที่มาตรฐานของอะฮ์ลิสซุนนะฮ์ ที่ได้เขียนขึ้นก่อนการถือกำเนิดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดี ***และหนังสือทั้งสองเล่มนี้ก็ได้รายงานหะดีษต่างๆที่เกี่ยวกับอิหม่ามมะฮ์ดีไว้เป็นจำนวนมาก”****...*

ข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงเห็นได้ว่า เป็นการเขียนในลักษณะ **‘‘โมเม’’** หรือ**เขียนข้อมูลเท็จ**โดยเจตนา, ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างความใจผิดให้แก่ผู้อ่านที่เป็นชาวซุนนะฮ์(หรือแม้กระทั่งชีอะฮ์)ที่ไม่มีตำราหะดีษของท่านบุคอรีย์จะได้หลงเข้าใจว่า ในหนังสือของท่านบุคอรีย์ได้บันทึกเรื่องราวของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้อย่างมากมายดังที่ถูกอ้าง ...

นี่ก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ชาวซุนนะฮ์พึงระวังเกี่ยวกับความไม่ซื่อตรงจากฝ่ายชีอะฮ์

นอกจากนั้น หนังสือเล่มดังกล่าวนี้ ยังได้ ‘‘หมกเม็ด’’ ไว้ในหัวข้อเรื่อง **‘‘ตัวอย่างจากหะดีษของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์’’** หน้า 17-20 ..... ซึ่งท่านผู้เขียนได้นำเอาหะดีษจำนวน 9 บทมาเป็นตัวอย่างให้ผู้อ่านเข้าใจว่า เป็นหะดีษที่ถูกบันทึกโดยฝ่ายซุนนะฮ์ทั้งหมด ....

แต่ความจริงแล้ว มีอยู่ 5 บทจากหะดีษ 9 บทนั้น, เป็นหะดีษที่ถูกบันทึกโดยนักวิชาการชีอะฮ์ จากตำราของชีอะฮ์, คือ หะดีษที่ 3, 5, 6, 8, 9 ...

เพราะข้อมูลดังกล่าว อ้างการบันทึกมาจากหนังสือ **“ยะนาบีย์อุ้ล มะวัดดะฮ์” ซึ่งเขียนโดยนักวิชาการชีอะฮ์ชื่อ เช็ค สุไลมาน บิน เช็ค อิบรอฮีม อัล-หุซัยนีย์ อัล-บัลคีย์,**

นี่คือ **“ตัวอย่าง”** เพียงเล็กน้อยจากจำนวนร้อยๆตัวอย่างที่นักเขียนของชีอะฮ์แสดงความไม่โปร่งใสและไม่สุจริตในการเขียนหนังสือ, และนักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ซึ่งพอจะ **‘‘มีตำรา’’**และมีความรู้อยู่บ้าง ก็สามารถ **‘‘จับเท็จ’’**ได้ไม่ยากจากตำราของชีอะฮ์ที่มีให้อ่านกันอย่างแพร่หลายทั่วไป ....

แล้วอย่างนี้ จะให้พวกเรา, ชาวซุนนะฮ์ ไว้วางใจในเรื่องความมี **“**อะมานะฮ์หรือความซื่อตรง และความอิคลาศหรือความบริสุทธิ์ใจ**”**.. ของนักวิชาการชีอะฮ์ได้อย่างไร ? ...

2. อิหม่ามมะฮ์ดีย์ ตามหลักฐานของฝ่ายซุนนะฮ์.

หะดีษที่รายงานมาในเรื่องการปรากฏกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์เรียกได้ว่าถึงขั้น "หะดีษ มุตะวาติรฺ" .. คือ เป็นหะดีษซึ่งถูกรายงานมาจากกลุ่มชนจำนวนมาก**ในทุกๆระดับชั้น** จนเป็นไปไม่ได้ว่า พวกเขาจะรวมหัวกันกุเท็จในเรื่องนี้ ...

สำหรับนักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ที่ได้บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้ ... (ทั้งรายงานที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง) มีอยู่หลายท่านด้วยกัน อาทิเช่น ท่านมุสลิม, หะดีษที่ 247/156, ท่านอิหม่ามอะห์มัดในหนังสือ "อัล-มุสนัด" หะดีษที่ 645, 773, 3571, 3572, 3573, 4098, 4279, ท่านอบูดาวูด หะดีษที่ 4282,-4290, ท่านอัต-ติรฺมีซีย์ หะดีษที่ 2230- 2232, ท่านอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 4082 -4088, ท่านอัล-หากิมหะดีษที่ 8432, 8434, 8669-8675, ท่านอิบนุ อบีย์ชัยบะฮ์ เล่มที่ 8 หน้า 678-679, ท่านอัล-ฮัยษะมีย์ ในหนังสือ "มะวาริด อัศ-ศ็อมอาน" หะดีษที่ 1876-1881, และหนังสือ "บุฆยะตุ้ล บาหิษ" หะดีษที่ 788 เป็นต้น ...

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการที่ได้รวบรวมหะดีษเกี่ยวกับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้เป็นการเฉพาะก็มีอยู่หลายท่าน อย่างเช่น ท่านอัส-สะยูฏีย์ ได้รวบรวมหะดีษเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้ในหนังสือชื่อ "อัล-อัรฺฟุลวัรฺดีย์ ฟีย์ อัคบาริลมะฮ์ดีย์" ซึ่งเป็นหนึ่งในหนังสือชุด "อัล-หาวีย์ ลิลฟะตาวีย์" ของท่าน เล่มที่ 2 หน้า 123 **โดยจำนวนของหะดีษที่ท่านอิหม่ามอัส-สะยูฏีย์ได้ระบุเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ มีจำนวนถึง 242 หะดีษ**, ...

ท่านเช็ค อับดุลอะลีม บิน อับดุลอะซีม ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "อัล-อะหาดีษ อัล-วาริดะฮ์ ฟิลมะฮ์ดีย์ฯ" โดยท่านได้บันทึกจำนวนหะดีษที่รายงานมาเกี่ยวกับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์, ผู้บันทึกหะดีษเหล่านั้น, และทัศนะของนักวิชาการต่อสายรายงานของแต่ละหะดีษ .....

ผลสรุปก็คือ **หะดีษเกี่ยวกับเรื่องของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ มีรายงานมาทั้งหมด 336 หะดีษ,** .. ที่ถือว่าเป็นหะดีษถูกต้องหรือสวยงามที่รายงานมาจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ

อะลัยฮิวะซัลลัม มีจำนวนเพียง **32** หะดีษ, และรายงานที่ถูกต้องมาจากเศาะหาบะฮ์อีกจำนวน **11** รายงาน, ...

และจากหะดีษถูกต้องที่รายงานมาจากท่านรอซู้ลฯ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม จำนวน 32 หะดีษนั้น ... **ที่กล่าวชัดเจนถึงอิหม่ามมะฮ์ดีย์ จะมีอยู่เพียง 9 หะดีษ, และจากรายงานของเศาะหาบะฮ์อีก 6 รายงาน** .... ส่วนหะดีษและรายงานที่ถูกต้องที่เหลือ *ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นอิหม่ามมะฮ์ดีย์,*แต่จะบ่งบอกลักษณะและหลักฐานแวดล้อมซึ่งแสดงให้รู้ว่า เป็นเรื่องราวของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ...

ต่อไปนี้ คือข้อมูลจากหะดีษที่ถูกต้องของฝ่ายซุนนะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์, ซึ่งผมจะจำแนกออกเป็นข้อๆดังต่อไปนี้ ....

1. **ชาติตระกูล**, ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์สืบเชื้อสายมาจากท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. จากทางด้านบุตรชายคนโต คือท่านอัล-หะซัน ร.ฎ. มิใช่จากน้องชาย คือท่านอัล-หุเซ็น ร.ฎ. ...

2. **นามและบิดา,** นามของท่านอิหม่ามฯและนามบิดาของท่าน ตรงกันกับนามของท่านศาสดา และนามบิดาของท่านศาสดา ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม คือ **"มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์"**..

3. **บุคลิกภาพ,** เป็นคนหน้าผากกว้าง จมูกโด่ง .....

4. **การปรากฏกาย,** จะปรากฏกายขึ้นมาจากทางทิศตะวันออก (โดยมิได้ระบุว่ามาจากเมืองใด... ส่วนที่ระบุว่ามาจากเมืองคูรอซาน เป็นหะดีษเฎาะอีฟ) ...

5. **ภาระหน้าที่,** เพื่อมาสร้างความเป็นธรรม, ความสงบสุข, ความมั่งคั่ง, ความเป็นภราดรภาพ และสันติภาพแก่ชาวโลก, ทำหน้าที่เป็นอิหม่ามนำท่านนบีย์อีซาและมุสลิมนมาซ...

(ส่วนหะดีษที่ระบุว่า ท่านกำหรือคอนดาบมาด้วย เป็นหะดีษเฎาะอีฟ,.. เพราะถ้าถือดาบมาเพื่อสู้รบกับขีปนาวุธในยุคนั้นหรือแม้แต่ในยุคนี้ ท่านคงจะมิใช่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ แต่คงเป็น "อิหม่ามเละไม่มีชิ้นดี" เสียมากกว่า) ....

6. **ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่,**....7 ปีหรือ 8 ปี,.....

7. **หลังจากท่านสิ้นชีวิต**, มีหลักฐานจากหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์รายงานมาว่า โลกนี้จะคืนกลับไปสู่ความวุ่นวายสับสนเหมือนเดิม จนถึงวันสิ้นโลกหรือวันอาคิเราะฮ์ ดังจะได้กล่าวต่อไป ...

หลักฐานจากหะดีษเกี่ยวกับข้อมูลข้างต้น มีดังต่อไปนี้ ...

1. <u>หลักฐานเรื่องชาติตระกูล</u>, ...

1.1 ท่านอุมมุ สะละมะฮ์ ร.ฎ. ได้รายงานมาว่า ...

"سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُوْلُ : اَلْمَهْدِىُّ مِنْ عِتْرَتِيْ مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ"

ฉันเคยได้ยินท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า "*มะฮ์ดีย์นั้นมาจากเชื้อสายของฉัน, จากลูกของฟาฏิมะฮ์* (บุตรีของฉัน)" ...

(บันทึกโดย ท่านอบูดาวูด หะดีษที่ 4284, และท่านอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 4086,... สำนวนในที่นี้ เป็นสำนวนจากการบันทึกของท่านอบูดาวูด) ...

ท่านอัล-อัลบานีย์ ได้กล่าวในหนังสือ "เศาะเฮี๊ยะฮ์ อัล-ญาเมี๊ยะอฺ อัศ-เศาะฆีรฺ" เล่มที่ 6 หน้า 22 หรือหะดีษที่ 6609 ว่า หะดีษนี้ เป็นหะดีษเศาะเฮี๊ยะฮ์ ...

1.2 ท่านอบูอิสหาก อัส-สะบีอีย์ ได้กล่าวว่า ....

قَالَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَنَظَرَاِلَي ابْنِهِ الْحَسَنِ ، فَقَالَ : اِنَّ ابْنِيْ هَذَا سَيِّدٌ كَمَاسَمَّاهُ النَّبِيُّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَيَخْرُجُ مِنْ صُلْبِهِ رَجُلٌ يُسَمَّي بِاسْمِ نَبِيِّكُمْ، يُشْبِهُهُ فِي الْخُلُقِ وَلاَيُشْبِهُهُ فِي الْخَلْقِ، ثُمَّ ذَكَرَاْلِقصَّةَ، : يَمْلأُ الاَرْضَ عَدْلاً ......

ท่านอลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ ร.ฎ. ได้กล่าวในขณะที่ท่าน**มองดูบุตรชายของท่าน คือท่านอัล-หะซัน** ว่า *"บุตรของข้าคนนี้ คือประมุข.. ดังที่ท่านศาสดา ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมได้เคยกล่าวไว้, ในอนาคต ผู้สืบสายเลือดเขาคนหนึ่งจะเป็นบุรุษซึ่งนามของเขา ก็คือนามของท่านนบีย์ของพวกท่าน, เขาจะเหมือนกับท่านศาสดาในด้านบุคคลิกภาพ แต่จะไม่เหมือนในด้านรูปลักษณ์, ... แล้วท่านอลีย์ก็ได้เล่าถึงเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์, (โดยกล่าวทิ้งท้ายว่า) เขาจะทำให้แผ่นดินนี้ เต็มไปด้วยความยุติธรรม"* ....

(บันทึกโดย ท่านอบูดาวูด, หะดีษที่ 4290 และท่านนุอัยม์ บิน หัมมาด ใน "อัล-ฟิตัน" ดังการอ้างอิงของท่านอัส-สะยูฏีย์ ใน "อัล-หาวีย์ฯ" เล่มที่ 2 หน้า 125) ....

ท่านอิบนุลก็อยยิม ได้กล่าวอธิบายในหนังสือ “อัล-มะนารฺ อัล-มุนีฟ” มีข้อความว่า ....

“ในกรณีที่ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์สืบเชื้อสายมาจากท่านอัล-หะซันร.ฎ. มีนัยอันละเอียดอ่อนแฝงอยู่,.. นั่นคือ ท่านอัล-หะซัน ร.ฎ. ได้ยอมสละอำนาจของท่าน(ให้แก่มุอาวิยะฮ์) ก็เพื่อพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ดังนั้น พระองค์อัลลอฮ์จึงทรงมอบอำนาจการปกครองที่แท้จริงให้แก่ผู้สืบสายเลือดของท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่เพียบพร้อมไปด้วยความเที่ยงธรรมที่แผ่ปกคลุมโลกนี้, สิ่งนี้ คือกฎเกณฑ์ของพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์,... นั่นคือ ผู้ใดที่ยอมสละสิ่งใดเพื่อพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงตอบแทนแก่เขาและเชื้อสายของเขา มากกว่าสิ่งที่เขาสูญเสียไปนั้น ...

กรณีนี้ แตกต่างจากท่านอัล-หุเซ็น ร.ฎ. เนื่องจากท่านอัล-หุเซ็น เป็นผู้ทะเยอทะยานในอำนาจ และทำการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจนั้น(จนกระทั่งถูกสังหารสิ้นชีวิต) ท่าน(และเชื้อสายของท่าน)จึงย่อมไม่มีสิทธิ์ในอำนาจใดๆทั้งสิ้น วัลลอฮุ อะอฺลัม”

(จากหนังสือ “บัสลุ้ล มัจญฮูด ฟีย์ อิษบาติ มุชาบะฮะติรฺ รอฟิเฎาะฮ์ ลิ้ลยะฮูด” เล่มที่ 1 หน้า 252) ...

2. <u>หลักฐานเรื่องนามของท่านอิหม่ามฯ และนามบิดา,</u>

จากท่านอับดุลลอฮ์ บินมัสอูด ร.ฎ. ซึ่งกล่าวว่า ....

انَّ النَّبِيَّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَوْلَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا اِلاَّيَوْمٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّي يَبْعَثَ رَجُلاً مِنِّيْ، يُوَاطِيءُاسْمُه اسْمِيْ، وَاسْمُ اَبِيْهِ اسْمَ اَبِيْ يَمْلأُ الاَرْضَ قِسْطًاوَعَدْلاً كَمَامُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا ....

ท่านนบีย์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า “*สมมุติถ้าหากโลกนี้ไม่มีเวลาเหลืออยู่นอกจากแค่วันเดียว พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ก็จะทรงยืดเวลาของวันนั้นออกไป เพื่อพระองค์จะได้แต่งตั้งบุรุษหนึ่งซึ่งมาจาก(เชื้อสายของ)ฉัน,* **นามของเขาตรงกับนามของฉันและนามบิดาของเขาก็ตรงกับนามบิดาของฉัน**, *เขาจะทำให้แผ่นดินนี้เต็มไปด้วยความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม เหมือนอย่างที่มันเคยเต็มไปด้วยความอธรรมและความชั่วร้ายมาก่อน”...*

(บันทึกโดย ท่านอบูดาวูด หะดีษที่ 4282, ท่านอัล-หากิม ในหนังสือ “อัล-มุสตัดร็อก” หะดีษที่ 8434 หรือเล่มที่ 4 หน้า 511, ท่านอัล-ฮัยษะมีย์ในหนังสือ “มะวาริด อัศ-ศ็อมอาน” หะดีษที่ 1878, ท่านอิบนุ อบีย์ชัยบะฮ์ในหนังสือ “อัล-มุศ็อนนัฟ” เล่มที่ 8 หน้า 678, (หมายเลข 193) และท่านอบูนุอัยม์ ในหนังสือ “อัคบารฺ อัล-มะฮ์ดีย์” ดังการอ้างอิงของท่านอัส-สะยูฏีย์ในหนังสือ “อัล-หาวีย์ ลิ้ลฟะตาวีย์” เล่มที่ 2 หน้า 133) ....

ท่านอัล-อัลบานีย์ได้กล่าวรับรองในหนังสือ “เศาะเหี๊ยะฮ์อัล-ญาเมียะอฺ อัศ-เศาะฆีรฺ” เล่มที่ 5 หน้า 70-71 ว่า หะดีษนี้ เศาะเหี๊ยะฮ์ ...

นอกจากนี้ หะดีษบทนี้ยังได้รับการยืนยัน (ชาฮิด) จากการรายงานของเศาะหาบะฮ์อีกท่านหนึ่ง คือท่านกุรฺเราะฮ์ อัล-มุซะนีย์ ซึ่งรายงานมาจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ดัง*บางสำนวนจากการบันทึกของท่านอัล-หาริษ บิน อุซามะฮ์* ในหนังสือ “อัล-มุสนัด” ของท่าน หะดีษที่ 788, และท่านอัล-บัซซารฺ ดังการอ้างอิงของท่านอัส-สะยูฏีย์ในหนังสือ “อัล-หาวีย์ฯ” เล่มที่ 2 หน้า 128 ...

ดังนั้น หะดีษบทนี้จึงเป็นหะดีษที่ถูกต้อง (เศาะเหี๊ยะฮ์) โดยปราศจากข้อสงสัย และเป็นหลักฐานหักล้างความเชื่อของฝ่ายชีอะฮ์ที่ว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ **มีชื่อเหมือนชื่อท่านนบีย์** (คือ ชื่อมุหัมมัด) **แต่บิดาชื่อ อัล-หะซัน อัล-อัสกะรีย์** อิหม่ามท่านที่ 11 ตามความเชื่อของพวกเขา ...

<u>หมายเหตุ</u>

ชาวชีอะฮ์ จะไม่กล้าเรียกชื่อจริงของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์, แต่จะเรียกเพียงฉายาต่างๆ ของท่าน คืออัล-มะฮ์ดีย์, หรืออัล-กออิม, หรืออัล-หุจญะฮ์ หรือบะกียะตุ้ลลอฮ์ แทน,.. ทั้งนี้ เพราะมีการ(**อ้าง**)รายงาน(ขู่)มาจากท่านอิหม่ามญะฟัรฺ อัศ-ศอดิก ซึ่งกล่าวว่า “ท่านผู้รับภารกิจผู้นี้(หมายถึงอิหม่ามมะฮ์ดีย์) **จะไม่มีผู้ใดเรียกนาม(จริง)ของท่าน นอกจากคนกาฟิรฺเท่านั้น**” ...

(จากหนังสือ “อุศูล อัล-กาฟีย์” ของท่านกุลัยนีย์ เล่มที่ 1 หน้า 333) ....

ก็ไม่ทราบว่า ผู้เรียบเรียงหนังสือ “*อะลี อิบนิอบีฏอลิบ มหาบุรุษของโลก*” และ **เช็คอัต-ตีญานีย์** ผู้เขียนหนังสือ “*ขออยู่กับผู้สัตย์จริง*” **จะเป็นกาฟิรฺหรือเปล่า** ? .....

เพราะทั้ง 2 ท่านนั้น ได้ระบุนามจริงของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้อย่างชัดเจนว่า ชื่อ **“มุหัมมัด บินฮะซัน อัล-อัซกะรี”**...โดยท่านแรก ได้ระบุชื่อจริงของท่านอิหม่ามฯไว้ใน

หนังสือ "อะลี อิบนบีฏอลิบ" หน้า 182, และท่านหลังได้ระบุไว้ในหนังสือ "ขออยู่กับผู้สัตย์จริง" หน้า 342 ....

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์,.. หลายต่อหลายครั้งที่นักเขียนผู้นี้เขียนหนังสือในลักษณะต้องการ "โจมตี" ฝ่ายสุนนะฮ์ แต่สุดท้าย การโจมตีดังกล่าวกลับ "ย้อนศร" ไปหาตัวเองทุกครั้งไป ...

อย่างในกรณีย์ชื่อของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ และชื่อบิดาของท่านอิหม่ามฯ ก็เหมือนกัน

ในหนังสือ"ขออยู่กับผู้สัตย์จริง" หน้า339-340 ท่านผู้นี้ได้เขียนไว้ดังนี้

"ข้าพเจ้าจะดำเนินการวิเคราะห์ไปตามที่เคยปฏิบัติมา คือ<u>จะไม่แสดงหลักฐานใดๆ นอกจากที่สอดคล้องตรงตามที่ยืนยันว่า ศ่อฮีฮฺ</u>จากอะฮ์ลิซซุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะฮ์ ดังที่มีรายงานใน "ซุนันของอบูดาวูด ดังนี้ ......"

คำว่า "*สอดคล้องตรงตามที่ยืนยันว่า ศ่อฮีฮฺ*" ในที่นี้ หมายถึงหะดีษที่ทั้งสองฝ่าย, คือ ทั้งฝ่ายอะฮ์ลิสซุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์และฝ่ายชีอะฮ์ ยืนยันว่าเป็นหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ ... ซึ่งเจตนารมณ์ดังกล่าวนี้ ท่านเช็คผู้นี้ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนในหนังสือ "*ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้รับทางนำ*" หน้า 85 ซึ่งผมขอคัดลอกมาให้อ่านกันดังนี้ ...

"เพราะข้าฯจะทำการวิจัยงานอันยากและยาวนี้ ข้าฯจึงสัญญากับตนเองว่า จะพึ่งพาอาศัยอัลหะดีษที่ถูกต้องเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความเห็นสอดคล้องกันในระหว่างทั้งฝ่ายซุนนะฮ์และฝ่ายชีอะฮ์ และข้าฯจะละทิ้งสิ่งที่กล่าวโดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแต่ฝ่ายเดียว" ...

แสดงว่า ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ ยอมรับแล้วว่า หะดีษซึ่งรายงานโดยท่านอบูดาวูดเกี่ยวกับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ที่ท่านจะนำเสนอต่อไปนี้ **เป็นหะดีษที่ทั้งฝ่ายซุนนะฮ์และฝ่ายชีอะฮ์ รับรองตรงกันว่า เป็นหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์,... มิใช่เป็นการกล่าวของฝ่ายซุนนะฮ์แต่เพียงฝ่ายเดียว** ...

(แล้วท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ก็ได้นำเสนอหะดีษบทที่ผมได้บันทึกไว้ในหน้า 18 ของหนังสือเล่มนี้ จากการบันทึกของท่านอบูดาวูดและท่านอื่นๆ,.....ซึ่งในตอนหนึ่งของหะดีษนี้ที่ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์เอง ได้เขียนในหน้าที่ 340 บรรทัดที่ 3-4 (จากฉบับคำแปล) มีข้อความว่า .....

"ชื่อของเขา จะตรงกับชื่อของฉัน ชื่อบิดาของเขาจะตรงกับชื่อบิดาของฉัน"...

เช็คอัต-ตีญานีย์ เขียนข้อความนี้มิใช่เพราะเผลอ แต่เห็นได้ชัดว่า เป็นความจงใจ

เพราะก่อนหน้านี้เพียง 4-5 บรรทัดในฉบับคำแปลภาษาไทย ท่านยังยืนยันด้วยว่า "จะไม่แสดงหลักฐานใดๆนอกจากที่สอดคล้องตรงที่ยืนยันว่าศ่อฮีฮฺ ...."

ดังนั้น ความเชื่อของชาวซุนนะฮ์ที่ว่า ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์มีชื่อจริงว่า **"มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์** จึงมิใช่เป็นการ "ตะอัศศุบ" หรือฝักใฝ่อย่างมีอคติ, แต่เป็นความเชื่อตามหลักฐานที่ถูกต้องของทั้งสองฝ่าย ดังที่ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ได้ยืนยันไว้ ...

แต่ทำไม ... ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์เอง จึง "กลับลำ" เอาดื้อๆด้วยการไปเขียนในหน้าที่ 342 ของหนังสือเล่มนั้นว่า ท่านอิหม่ามฯ มีชื่อจริงว่า "มุฮัมมัด บิน ฮะซัน อัล-อัซกะรี (อฺ) เล่า ? ...

แล้วข้อเขียนของเช็คอัต-ตีญานีย์ในหน้าที่ 343 ต่อมาที่ว่า .....

"*หลังจากที่พวกเขายอมรับเรื่องความถูกต้องของสายรายงานหะดีษนี้แล้ว พวกเขาก็ไม่มีข้อโต้แย้งกับคนอื่นที่พูดถึงเรื่องนี้อีกต่อไป เพราะการปฏิเสธของพวกเขา และการตีตัวออกห่างของพวกเขานั้น คือผลลัพธ์ของการ "ตะอัศศุบ" (ฝักใฝ่อย่างมีอคติ)และดื้อดึงในเมื่อพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆที่ยืนยันในทางตรงข้าม"* ...

ท่านเช็ค อัต-ตีญานีย์ เขียนข้อความดังกล่าวนี้ เพื่อจะประนามและโจมตีใคร ? ......

เพื่อต้องการ "*ตบหน้า*" ตัวเองว่า "*เป็นคนตะอัศศุบ คือ ฝักใฝ่อย่างมีอคติและดื้อดึง*", ... และเพื่อจะแสดงว่า *ตัวเอง "เป็นกาฟิรฺ"* เพราะการกล้าเอ่ยนามจริงของท่านอิหม่ามฯ ซึ่งเป็นเรื่องต้องห้ามอย่างรุนแรงตามความเชื่อของฝ่ายชีอะฮ์ .....ใช่หรือไม่? ...

3. <u>หลักฐานเรื่องบุคคลิกภาพ.</u>

มีรายงานจากท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีย์ ซึ่งกล่าวว่า ...

قَالَ رَسُوْلُ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : اَلْمَهْدِىُّ مِنِّيْ اَجْلَي الْجَبْهَةِ، اَقْنَي اْلاَنْفِ ....

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า ...

"มะฮ์ดีย์ มาจาก(เชื้อสายของ)ฉัน, หน้าผากของเขาจะกว้าง และจมูกจะโด่ง"

(บันทึกโดย ท่านอบูดาวูด หะดีษที่ 4285, และท่านอัล-หากิมในหนังสือ "อัล-มุสตัดร็อก" หะดีษที่ 8670) ...

ท่านอัล-อัลบานีย์ ได้รับรองในหนังสือ “มิชกาตุ้ล มะศอเบียะห์” เล่มที่ 3 หน้า 1501 ว่า ... หะดีษนี้ เป็นหะดีษหะซัน(สวยงาม) ...

4. <u>หลักฐานเรื่องการปรากฏกาย.</u>

มีรายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด ร.ฎ. ซึ่งกล่าวว่า ...

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมได้กล่าวว่า “.................... *พวกเรา อะลุลบัยต์, พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงเลือกอาคิเราะฮ์ให้แก่พวกเราเหนือกว่าโลกนี้ แท้จริง อะฮ์ลุลบัยต์ของฉันจะต้องประสบหลังจากฉันในอนาคต ซึ่งการทดสอบ, การถูกคุกคาม, และการถูกขับไล่”* ...

แล้วท่านรอซู้ลฯศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ก็ได้กล่าวต่อไปว่า ......

حَتَّي يَأْتِيَ قَوْمٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، مَعَهُمْ رَايَاتٌ سُوْدٌ، فَيَسْأَلُوْنَ الْخَيْرَ فَلاَ يُعْطَوْنَهُ، فَيُقَاتِلُوْنَ فَيُنْصَرُوْنَ،... فَيُعْطَوْنَ مَاسَأَلُوْا فَلاَ يَقْبَلُوْنَهُ حَتَّي يَدْفَعُوْهَااِلَي رَجُلٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِيْ، فَيَمْلَؤُهَاقِسْطًا كَمَا مَلَؤُوهَاجَوْرًا ....

“จนกระทั่งจะมีคนกลุ่มหนึ่ง มาจากทางด้านตะวันออก, พวกเขามีธงดำมาด้วย *แล้วพวกเขาก็จะถามหาความดี(คือ สัจธรรม) แต่พวกเขาไม่ได้รับความดีนั้น พวกเขาจึงต่อสู้จนได้รับชัยชนะ, พวกเขาจึงได้รับสิ่งที่พวกเขาถามหาแต่พวกเขาไม่ยอมรับมัน จนกระทั่งพวกเขาได้มอบมัน (อำนาจการปกครอง) ให้แก่ชายผู้หนึ่งจากอะฮ์ลุลบัยต์ของฉัน ซึ่งเขาจะทำให้อำนาจปกครองนั้นเต็มไปด้วยความเที่ยงธรรม เหมือนที่มันเคยเต็มไปด้วยความอธรรมมาก่อน ....”*

(บันทึกโดย ท่านอิบนุมาญะฮ์, หะดีษที่ 4082) ...

หะดีษบทนี้ *สายรายงานอ่อน*, ... เพราะมีสายรายงานมาดังนี้ ...

1. **ยะซีด บิน อบีย์ซิยาด อัล-กูฟีย์**
2. อิบรอฮีม บินยะซีด อัล-นะคออีย์
3. อัลเกาะมะฮ์ บิน ก็อยซ์
4. อับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด ร.ฎ.

5. ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ..

บุคคลในลำดับที่ 1 คือท่านยะซีด บิน อบีย์ซิยาด ถูกวิจารณ์ว่า เฎาะอีฟ ... (หนังสือ "อัต-ตักรีบ" เล่มที่ 2 หน้า 365) ...

แต่**ข้อความ**ของหะดีษนี้ ถูกต้อง ดังคำกล่าวของท่านอัล-อัลบานีย์ในหนังสือ "อัฎ-เฎาะอีฟะฮ์" เล่มที่ 1 หน้า 120, เพราะท่านยะซีด บิน อบีย์ซิยาด มิได้รายงานหะดีษนี้มาจากท่านอิบรอฮีมอัล-นะคออีย์เพียงผู้เดียว... ทว่า, มีผู้ที่รายงานหะดีษบทนี้สอดคล้องกันมาจากท่านอิบรอฮีมอีก 1 ท่าน คือ ท่านอัล-หะกัม, จากการบันทึกของท่านอัล-หากิม เล่มที่ 4 หน้า 511 (หะดีษที่ 8434) ....

การที่ท่านยะซีด บิน อบีย์ซิยาดและท่านอัล-หะกัม ได้รายงานหะดีษมาสอดคล้องกันและตรงกันจากท่านอิบรอฮีม อัล-นะคออีย์, **แล้วสืบสายรายงานต่อไปจนถึงเศาะหาบะฮ์ท่านเดียวกัน** คือท่านอับดุลลอฮ์ บินมัสอูด ร.ฎ. ดังในกรณีนี้ เรียกตามศัพท์วิชาการหะดีษว่า **"มุตาบะอะฮ์"** ...

นอกจากนี้ หะดีษนี้, โดยเฉพาะข้อความที่ว่า **"จะมีคนกลุ่มหนึ่ง<u>มาจากทางด้านตะวันออกพร้อมกับธงดำ</u>"** ยังมี **"ชาฮีด"**.. คือได้รับการยืนยันมาจากหะดีษอีกบทหนึ่งซึ่ง**ถูกรายงานมาจากเศาะหาบะฮ์อีกท่านหนึ่ง** คือ จากท่านเษาบาน ร.ฎ....... ดังการบันทึกของท่านอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 4084, และท่านอัล-หากิม หะดีษที่ 8432 ...

ข้อความของหะดีษบทนี้**ในส่วนที่มีการรายงานมาตรงกันทั้งหมด** จึงถือว่าถูกต้องดังกล่าวมาแล้ว ...

ส่วนบางหะดีษที่รายงานมาว่า ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์จะปรากฏตัวมาจากเมืองคูราซาน, หรือรายงานที่ว่า ท่านจะปรากฏตัวพร้อมกำดาบมาด้วย ล้วนเป็นรายงานที่เฎาะอีฟ... ซึ่งผมจะไม่ทำการวิเคราะห์ให้เสียเวลาในที่นี้ ...

5. <u>หลักฐานเรื่อง ภาระหน้าที่ของอิหม่ามมะฮ์ดีย์.</u>

นอกจากการปรากฏกายของท่าน เพื่อจะทำให้โลกนี้ เต็มไปด้วยความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม ดังหะดีษในหัวข้อที่ 2 เรื่อง "หลักฐานเรื่องนามของท่านอิหม่ามฯ" ที่ผ่านมาแล้ว ยังมีหะดีษที่ถูกต้องอีกหลายบทที่กล่าวถึงผลดีต่อชาวโลกต่อการปรากฏกายของท่าน ซึ่งผมจะได้นำเสนอบางบทดังนี้ ...

5.1 ท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีย์ ร.ฎ. ได้รายงานมาว่า ...

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَكُوْنُ فِي اُمَّتِيْ الْمَهْدِىُّ، اِنْ قُصِرَ فَسَبْعٌ، وَاِلاَّ فَتِسْعٌ، فَتَنْعَمُ فِيْهِ اُمَّتِيْ نِعْمَةً لَمْ يَنْعَمُوْامِثْلَهَا قَطُّ، تُؤْتِي اُكُلَهَا وَلاَ تَدَّخِرُمِنْهُمْ شَيْئًا، وَالْمَالُ يَوْمَئِذٍ كُدُوْسٌ، فَيَقُوْمُ الرَّجُلُ فَيَقُوْلُ : ياَ مَهْدِىُّ! أَعْطِنِيْ، فَيَقُوْلُ : خُذْ ! ....

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า ...

“มะฮ์ดีย์ จะปรากฏขึ้นมาในประชาชาติของฉัน, หากมัน(การปกครองของเขา) ระยะสั้น ก็คือ 7 ปี หรือมิฉะนั้นก็แปดปี, ประชาชาติของฉันในยุคของเขาจะได้รับความสุขอย่างที่ไม่เคยได้รับมาก่อน, อาหารบริโภคอุดมสมบูรณ์ จนพวกเขาไม่ต้องเก็บสะสมอะไรอีก, ทรัพย์สินต่างๆในวันนั้นมีกองพะเนิน (จนขนาดถ้า)ใครสักคนยืนขึ้นแล้วกล่าวว่า “โอ้ท่านมะฮ์ดีย์ ! โปรดมอบทรัพย์สินให้ข้าบ้าง ท่านก็จะกล่าวว่า “เชิญเอาไปได้เลย” ...

(บันทึกโดย ท่านอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 4083, และท่านอัล-หากิม เล่มที่ 4 หน้า 601 หรือหะดีษที่ 8675) ....

ท่านอัล-อัลบานีย์ได้กล่าวในหนังสือ “เศาะเหี๊ยะฮ์ อิบนิมาญะฮ์” เล่มที่ 2 หน้า 389 ว่า หะดีษนี้ เป็นหะดีษที่สวยงาม(หะซัน) ...

5.2 ท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีย์ ร.ฎ. ได้กล่าวว่า ....

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อลัยฮิวะซัลลัม ได้เคยกล่าวว่า ...

يَخْرُجُ فِيْ أَخِرِاُمَّتِيْ الْمَهْدِىُّ، يُسْقِيْهِ اللّهُ الْغَيْثَ، وَتُخْرِجُ الاَرْضُ نَبَاتَهَا وَيُعْطَي الْمَالُ صِحَاحاً، وَتَكْثُرُالْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الأُمَّةُ يَعِيْشُ سَبْعًا اَوْ ثَمَانِيًا يَعْنِيْ حُجَجاً.....

“อัล-มะฮ์ดีย์ จะมาปรากฏตัวในยุคสุดท้ายแห่งประชาชาติของฉัน, พระองค์อัลลอฮ์จะให้ฝนหลั่งแก่เขาอย่างมากมาย, พืชพันธ์ธัญญาหารจะอุดมสมบูรณ์, ทรัพย์สินจะถูกแบ่งปันอย่างยุติธรรม, ปศุสัตว์จะมีปริมาณมากมายมหาศาล, ประชาชาตินี้จะยิ่งใหญ่เกรียงไกร..... เขา(มะฮดีย์)จะมีชีวิต(คือ เป็นผู้ปกครอง)อยู่ 7 ปีหรือ 8 ปี (คือ 7 หรือ 8 ครั้งของการทำหัจญ์)” ...

(บันทึกโดยท่านอัล-หากิม, หะดีษที่ 8673 .... ซึ่งท่านอัล-อัลบานีย์ ได้กล่าวในหนังสือ “อัศ-เศาะหี้หะฮ์” เล่มที่ 2 หน้า 336 อันเป็นการวิเคราะห์หะดีษที่ 711 ว่า.... สายรายงานของหะดีษบทนี้ ถูกต้อง) ...

5.3 ท่านญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮ์ ร.ฎ. ได้รายงานมาว่า ...

سَمِعْتُ النَبِيَّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ يَقُوْلُ : لاَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِيْ يُقَاتِلُوْنَ عَلَي الْحَقِّ ظَاهِرِيْنَ اِلَي يَوْمِ الْقِيَامَةِ، قَالَ : فَيَنْزِلُ عِيْسَي بْنُ مَرْيَمَ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُوْلُ أَمِيْرُهُمْ : تَعَالَ! صَلِّ لَنَا، فَيَقُوْلُ : لاَ ! اِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَي بَعْضٍ أُمَرَاءُ، تَكْرِمَةَ اللَّهِ هَذِهِ الأُمَّةَ ......

ฉันได้ยินท่านนบีย์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า ......

“*ชนกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันจะยังคงยืนหยัดต่อสู้เพื่อสัจธรรมอย่างเปิดเผยจนถึงวันกิยามะฮ์*”.... *ท่านนบีย์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวต่อไปว่า* “*แล้วท่านนบีย์อีซา บุตรของมัรฺยัมก็จะลงมา ... และประมุขของชนกลุ่มนั้นจะกล่าว(แก่ท่านนบีย์อีซา)ว่า ...* “ *มาเถิด, มานำพวกเรา นมาซ,*” *ท่านนบีย์อีซาก็ตอบว่า ... ไม่หรอก, พวกท่านบางคนคือหัวหน้าของพวกท่านกันเอง ... (นี่คือ) การให้เกียรติของพระองค์อัลลอฮ์ต่อประชาชาตินี้*” ...

(บันทึกโดย ท่านมุสลิม, หะดีษที่ 247/156)

คำว่า “*ประมุขของชนกลุ่มนั้น*” ในหะดีษบทนี้ นักวิชาการอธิบายว่า หมายถึงท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์นั่นเอง .. ทั้งนี้ เพราะมีหะดีษอีกบทหนึ่งยืนยัน นั่นคือ ...

5.4 ท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีย์ ร.ฎ. ได้รายงานมาอีกว่า ...

قَالَ رَسُوْلُ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مِنَّا الَّذِىْ يُصَلِّي عَيْسَي بْنُ مَرْيَمَ خَلْفَهُ .....

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า ... “ *บางคนจากพวกเรา (อะฮ์ลุ้ลบัยต์) เป็นผู้ซึ่งท่านนบีย์อีซา บุตรท่านมัรฺยัม จะนมาซตามหลังเขา*” ....

(บันทึกโดยท่านอบูนุอัยม์ใน “อัคบารฺ อัล-มะฮ์ดีย์” ดังการอ้างอิงของท่านอัส-สะยูฏีย์ในหนังสือ “อัล-หาวีย์ฯ” เล่มที่ 2 หน้า 134) ...

แม้ว่า สายรายงานของหะดีษนี้จะมีจุดอ่อนเล็กน้อย ดังคำกล่าวของท่านอัล-มุนาวีย์ในหนังสือ “ฟัยฎุลกอดีรฺ” เล่มที่ 6 หน้า 18 แต่เนื้อหาของหะดีษนี้ ถือว่าถูกต้อง ดังการวิจารณ์ของท่านอัล-อัลบานีย์ในหนังสือ “อัศ-เศาะหี้ห๊ะฮ์” เล่มที่ 5 หน้า 371, ทั้งนี้เพราะมีการยืนยันจากหะดีษบทอื่นๆมากมาย ...

ท่านอบุลหะซัน มุหัมมัด บิน อัล-หุซัยน์ ได้กล่าวว่า ...

قَدْ تَوَاتَرَتِ الاَخْبَارُ وَاسْتَفَاضَتْ بِكَثْرَةِ رُوَاتِهَاعَنِ ا لْمُصْطَفَي صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَجِيءِ الْمَهْدِىِّ،.. وَاَنَّهُ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ، وَاَنَّهُ سَيَمْلِكُ سَبْعَ سِنِيْنَ، وَاَنَّهُ يَمْلأُ الاَرْضَ عَدْلاً، وَاَنَّهُ يَخْرُجُ مَعَ عِيْسَي عَلَيْهِ السَّلاَمُ **فَيُسَاعِدُهُ عَلَي قَتْلِ الدَّجَّالِ، وَاَنَّهُ يَؤُمُّ هَذِهِ الأُمَّةَ، وَعِيْسَي يُصَلِّي خَلْفَهُ"**

"เป็นที่แน่นอนว่าเรื่องราวการมาของมะฮ์ดีย์ เป็นเรื่องที่มีการรายงานอย่างแพร่หลายและมากมายจากท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, ในแง่ที่ว่า ท่านเป็นอะฮ์ลุลบัยต์คนหนึ่ง, จะบริหารและปกครองอยู่ 7 ปี, จะทำให้โลกนี้เปี่ยมไปด้วยความยุติธรรม, ท่านจะมาไล่เลี่ยกับการปรากฏกายท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลาม และจะช่วยเหลือท่านในการสังหารดัจญาล, จะเป็นผู้นำ(นมาซ)ต่อประชาชาตินี้, และท่านนบีย์อีซาก็จะนมาซตามหลังท่าน ......"

(จากหนังสือ "อัล-หาวีย์ ลิ้ลฟะตาวีย์" ของท่านอัส-สะยูฏีย์ เล่มที่ 2 หน้า 155-156) ...

6. <u>หลักฐานเรื่องระยะเวลาการปฏิบัติภารกิจของท่านมะฮ์ดีย์</u>

การปฏิบัติภารกิจเพื่อผดุงความสงบสุขและสันติภาพแก่ชาวโลกของท่านมะฮ์ดีย์ จะใช้ระยะเวลาประมาณ 7 ปี (หรืออย่างช้าก็ไม่เกิน 9 ปี) ปี ดังหลักฐานจากหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์หลายบทที่ผ่านมาแล้ว จึงไม่ขออธิบายซ้ำอีก ณ ที่นี้ ...

7. <u>หลักฐานเรื่อง เหตุการณ์หลังจากการสิ้นชีวิตของท่านมะฮ์ดีย์.</u>

หลังจากการสิ้นชีพของท่านมะฮ์ดีย์ มีหลักฐานจากหะดีษบางบทรายงานมาว่าโลกจะกลับคืนสู่ภาวะยุ่งเหยิงอีกครั้ง และจะทวีความร้ายแรงยิ่งขึ้นกว่าเดิม จนถึงวันสิ้นโลก (วันอาคิเราะฮ์) ...

ท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีย์ ร.ฎ.กล่าวว่า.. .ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมได้กล่าวว่า ....

((**اُبَشِّرُكُمْ بِالْمِهْدِىِّ، يُبْعَثُ عَلَي اخْتِلاَفٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلاَزِلَ، فَيَمْلأُ الاَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلاً كَمَامُلِئَتْ جَوْرًاوَظُلْمًا، يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الاَرْضِ يُقَسِّمُ الْمَالَ صِحَاحًا .... فَيَكُوْنُ كَذَلِكَ سَبْعَ سِنِيْنَ، اَوْ ثَمَانِ سِنِيْنَ، اَوْتِسْعَ سِنِيْنَ .... ثُمَّ لاَ خَيْرَفِي الْعِيْشِ بَعْدَهُ،** (**اَوْقَالَ : ثُمَّ**

لاَ خَيْرَفِي الحْيَاَةِ بَعْدَهُ)) ……….

"ฉันขอแจ้งข่าวดีแก่พวกท่านเรื่องมะฮ์ดีย์, เขาจะถูกบังเกิดมาในท่ามกลางความขัดแย้งและความระส่ำระสายของมนุษยชาติ แล้วเขาก็จะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม เหมือนอย่างที่มันเคยเต็มไปด้วยความเลวร้ายและอธรรมมาก่อน, ทั้งผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะปลาบปลื้มยินดี, เขาจะบริหารทรัพย์สินอย่างยุติธรรม …….. สภาพนี้จะดำรงอยู่ 7 ปี หรือ 8 ปี หรือ 9 ปี, **ต่อมา ก็จะไม่มีความดีใดๆในการดำรงชีวิตหลังจากนั้น** *(หรือท่านกล่าวว่า .. ต่อมา ก็ไม่มีความดีใดๆในการมีชีวิตหลังจากนั้นอีก) ...*

(บันทึกโดย ท่านอะห์มัดใน "อัล-มุสนัด" เล่มที่ 3 หน้า 37, 52) ...

ข้อความที่ว่า .. **"ต่อมา ก็ไม่มีความดีใดๆในการมีชีวิตหลังจากนั้น"** นักวิชาการอธิบายว่า หมายถึงหลังจากการสิ้นชีพของท่านมะฮ์ดีย์แล้ว โลกนี้ก็จะปรากฏความเลวร้ายและความวุ่นวายขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งจนถึงวันสิ้นโลก ....

แม้ว่า สายรายงานของหะดีษบทนี้จะบกพร่อง เพราะผู้รายงานท่านหนึ่งคือ **"อัล-อะลาอ์ บิน บะชีรฺ"** ถูกท่านอลีย์ บินอัล-มะดีนีย์วิจารณ์ว่า "มัจญฮูล" คือไม่เป็นที่รู้จักและไม่มีผู้ใดทราบประวัติ, (ดูหนังสือ "มีซาน อัล-เอี๊ยะอฺติดาล" เล่มที่ 3 หน้า 97 ...

แต่ข้อความของหะดีษนี้ที่ว่า ... **ต่อมา ก็ไม่มีความดีใดๆในการมีชีวิตหลังจากนั้น** ... ถือว่าเป็นข้อความที่ถูกต้อง, ทั้งนี้ เพราะได้รับการยืนยันจากหะดีษบทอื่นๆที่กล่าวถึงสัญญาณก่อนวันสิ้นโลกว่า จะเกิดเหตุการณ์เลวร้ายอย่างรุนแรงขึ้นในลักษณะดังกล่าวจริงๆ ดังหะดีษบทนี้ คือ ...

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ บินอัล-อาศ ร.ฎ. ได้กล่าวว่า ....

((**لاَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ اِلاَّ عَلَى شِرَارِالْخَلْقِ، هُمْ شَرٌّ مِنْ اَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ، لاَ يَدْعُوْنَ اللَّهَ بِشَيْءٍ اِلاَّ رَدَّهُ عَلَيْهِ**)) …….

"วันสิ้นโลกจะยังไม่ถึง เว้นแต่มันจะประสบต่อมนุษยชาติที่เลวทรามเท่านั้น, *พวกเขาเป็นผู้ซึ่งชั่วช้าเลวทรามยิ่งกว่าพวกญาฮิลียะฮ์(ยุคก่อนอิสลาม)เสียอีก .... ไม่ว่าพวกเขาจะวิงวอนขอสิ่งใดพระองค์อัลลอฮ์* ซ.บ. ก็จะทรงตีกลับ(คือ ไม่รับ) ทั้งสิ้น" ....

(บันทึกโดย ท่านมุสลิม หะดีษที่ 176/1924, และท่านอัล-หากิม หะดีษที่ 8409) ...

หะดีษบทนี้, โดยเฉพาะข้อความที่ว่า "*วันสิ้นโลกจะยังไม่ถึง เว้นแต่จะประสบต่อมนุษยชาติที่เลวทรามเท่านั้น*" ยังมี "ชาฮิด" คือ ได้รับการยืนยันจากการรายงานมาจากเศาะหาบะฮ์ท่านอื่นอีกหลายท่าน.., คือท่านอิบนุ มัสอูด ร.ฎ. จากการบันทึกของท่านอะห์มัดใน "อัล-มุสนัด" เล่มที่ 3 หน้า 394 หรือหะดีษที่ 3735, ,.... จากท่านอบีย์อุมามะฮ์ ร.ฎ. จากการบันทึกของท่านอัล-หากิมในหนังสือ "อัล-มุสตัดร็อก" เล่มที่ 4 หน้า 486-487 หรือหะดีษที่ 8359 .... และจากท่านอนัส บิน มาลิก ร.ฎ. จากการบันทึกของท่านอัล-หากิม เล่มที่ 4 หน้า 488-489 หรือหะดีษที่ 8364, และท่านอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 4039 ...

หะดีษต่างๆเหล่านี้เป็นหลักฐานว่า หลังจากท่านมะฮ์ดีย์สิ้นชีพแล้ว โลกนี้ก็จะหวนคืนกลับสู่ยุคมืดอันเลวร้ายอีกครั้งหนึ่ง และคราวนี้ สภาพการณ์จะย่ำแย่ยิ่งกว่าเก่าจนวันอาคิเราะฮ์หรือวันสิ้นโลกมาถึง ในขณะที่ชาวโลกกำลังอยู่ในภาวะเสื่อมทรามด้านศีลธรรมถึงขีดสุด ...

สรุปแล้ว ท่านมะฮ์ดีย์ในทัศนะของชาวอะฮ์ลิสซุนนะฮ์ ก็คือ **<u>ตอนนี้ท่านยังไม่เกิด</u>,..** และมิใช่เป็น "**ผู้วิเศษ**" เหมือนความเชื่อของฝ่ายชีอะฮ์, แต่สถานภาพของท่าน คือเคาะลีฟะฮ์ผู้เที่ยงธรรมระดับ**"พิเศษ"**ท่านหนึ่งของอิสลาม เพราะสืบเชื้อสายมาจากท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. .... โดยท่านจะถือกำเนิดอย่างมนุษย์ธรรมดา ... และดำรงชีพเยี่ยงปุถุชนทั่วๆไปจนวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน ....

พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ส่งท่านมา เพื่อฟื้นฟูศีลธรรม, คุณธรรม, และเพื่อความสงบศานติสุขของชาวโลก ร่วมกับท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลาม ในระยะเวลาอันสั้น คือ 7 ปี ทั้งนี้ เพื่อส่งสัญญาณเตือนชาวโลกว่า อีกไม่ช้าวันสิ้นโลกก็จะมาเยือน ...

ทั้งนี้ เพราะท่านมะฮ์ดีย์และท่านนบีย์อีซา ก็คือสัญญาณหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของวันกิยามะฮ์ !...

อีกนัยหนึ่ง **ท่านมะฮ์ดีย์ก็น่าจะเป็น "มุญัดดิด" คือ <u>ผู้ปฏิรูปและฟื้นฟูศาสนาอิสลามท่านสุดท้าย</u>**ที่ถูกส่งมา, .. เหมือนมุญัดดิดท่านอื่นๆที่ถูกส่งมาก่อนหน้านั้น .... ดังหะดีษซึ่งท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ร.ฎ.ได้รายงานมาจากท่านรอซูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า ...

اِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْاُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِيْنَهَا .....

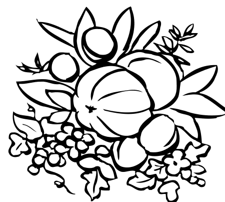
"แท้จริง พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. จะทรงส่งมาให้แก่ประชาชาตินี้ในทุกๆตอนต้นศตวรรษ.. ผู้ซึ่งจะมาปฏิรูปฟื้นฟูศาสนาของพวกเขา เพื่อพวกเขา" ..

(บันทึกโดย ท่านอบูดาวูด หะดีษที่ 4291, และท่านอัล-หากิม หะดีษที่ 8592)...

ท่านอัส-สะยูฏีย์ ได้กล่าวรับรองในหนังสือ "อัล-ญาเมี๊ยะอฺ อัศ-เศาะฆีรฺ" ตอนท้ายของหะดีษนี้ซึ่งเป็นหะดีษที่ 1845, และท่านอัล-อัลบานีย์ ได้กล่าวในหนังสือ "อัศ-เศาะหี้หะฮ์" เล่มที่ 2 หน้า 151 ว่า สายรายงานของหะดีษนี้ ถูกต้อง ...

แต่ .. ท่านมะฮ์ดีย์จะแตกต่างกับมุญัดดิดท่านอื่นๆในอดีตซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพียงนักการศาสนาอย่างเดียว, หว่า,..ท่านมะฮ์ดีย์จะเป็นทั้งนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนา, เป็นทั้งนักรบผู้เก่งกล้า, เป็นทั้งนักเศรษฐศาสตร์, นักรัฐศาสตร์, นักบริหาร, นักวิเคราะห์นักจิตวิทยา และอื่นๆชั้นยอด.... ชนิดที่โลกนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อน อย่างที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น ....

แต่สำหรับชีอะฮ์แล้ว ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์คือ **"ผู้วิเศษ"**,... *เพราะพวกเขาศรัทธาเชื่อมั่นอย่างแน่นแฟ้นในอภินิหารย์ และความมหัศจรรย์แห่งการกำเนิดที่แตกต่างจากมนุษยชาติมวลของท่าน แม้กระทั่งท่านนบีย์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมเอง,.. เชื่อมั่นในปาฏิหาริย์แห่งการเร้นกายของท่านในปัจจุบัน,.. และเชื่อมั่นในภาระหน้าที่อันพิสดารตอนปรากฏกายขึ้นมาอีกครั้งของท่านในอนาคต,... ซึ่งทุกอย่างเป็นอภินิหารย์ไปหมด ดังที่ท่านผู้อ่านจะได้เห็นต่อไป........* อิน**ชาอัลลอฮ์**

3. อิหม่ามมะฮ์ดีย์ ตามความเชื่อของชีอะฮ์.

อย่างที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า ความเชื่อเรื่องการปรากฏกายของท่านมะฮ์ดีย์ในยุคสุดท้ายของโลก เป็นความเชื่อที่ตรงกันทั้งฝ่ายซุนนะฮ์และฝ่ายชีอะฮ์ ...

แต่จุดแตกต่างของความเชื่อในเรื่องนี้ของทั้ง 2 ฝ่าย ก็มีข้อขัดแย้งกันในหลายๆ ประเด็น ซึ่งเท่าที่นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ได้รวบรวมข้อมูลความขัดแย้งในเรื่องนี้แล้วปรากฏว่า จะมีอยู่ประมาณ 9 หรือ 10 ประเด็นด้วยกัน ...

ดังนั้น ข้ออ้างของเช็คอัต-ตีญานีย์ นักวิชาการชีอะฮ์ที่กล่าวในหนังสือ "ขออยู่กับผู้สัตย์จริง" ฉบับคำแปลภาษาไทย หน้า 347 ที่ว่า ความขัดแย้งของทั้ง 2 ฝ่ายมีเพียงประการเดียว คือในเรื่องสภาพและวาระการกำเนิดของท่านมะฮ์ดีย์เท่านั้น ... *จึงเป็นเรื่องของการ "หมกเม็ด" และอำพราง ข้อเท็จจริงโดยเจตนา เพื่อหลอกลวงผู้อ่านให้เข้าใจผิด* อันถือว่า เป็น "งานหลัก" ของนักวิชาการชีอะฮ์ผู้นี้ในการเขียนหนังสือทั้ง 4 เล่มของเขาที่ฝ่ายชีอะฮ์ภูมิใจนักภูมิใจหนาอยู่ในขณะนี้ ....

ต่อไปนี้ คือความเชื่อเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ .... ตามทัศนะของชีอะฮ์ ...

1. กำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์

ตามความเชื่อของชาวชีอะฮ์นั้น ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์(ของพวกเขา)ได้ถือกำเนิดมาแล้วตั้งแต่วันที่ 15 เดือนชะอฺบาน ฮ.ศ. 255 ในเมืองซามารอ ประเทศอิรัก ......(*จากหนังสือ "อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก" หน้า 9, เขียนโดยนักวิชาการชีอะฮ์ท่านหนึ่ง*) .. และขณะนี้ กำลังอยู่ในภาวะเร้นตัวเพื่อรอโอกาสปรากฏกายอีกครั้งเมื่อถึงวาระ ...

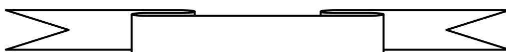
ก็ต้องขออนุญาตคัดลอกข้อเขียนตอนนี้จากหนังสือดังกล่าว หน้าที่ 9 มาให้อ่านกันดังนี้ ....

ชีวประวัติ

ชื่อของท่าน	เป็นคำสั่งเสียจากบรรดาอิมามมะอฺศูม ไม่ให้เรียกชื่อเต็มของท่าน ตราบใดที่ท่านยังไม่ปรากฏ

	และให้เรารู้แต่เพียงว่าชื่อของท่านเหมือนกับชื่อของท่านรอซูลุลลอฮ์, ฉายาเดียวกันกับรอซูลุลลอฮ์
ฉายาต่างๆของท่าน	ฉายาที่ดังและเป็นที่รู้จักกันทั่วไปก็คือ“มะฮ์ดี” “กออิม” “ฮุจญัต” “บะกียะตุ้ลลอฮ์” ..
บิดาของท่าน	คือท่านอิมามฮะซัน อัสกะรี (อ) อิมามที่ 11
มารดาของท่าน	ท่านหญิงผู้ทรงเกียรติ หลานสาวของไกเซอร์แห่งโรม มีนามว่า “นัรฺญิส”
สถานที่กำเนิด	เมืองซามารอ ประเทศอิรัก วันที่ 15 เดือนชะอฺบาน ฮิจเราะฮ์ที่ 255 (ซึ่งจนถึงปัจจุบัน อายุได้หนึ่งพันหนึ่งร้อยหกสิบปี และอายุของท่านจะยืนยาวต่อไปตราบเท่าที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ จนกระทั่งถึงวันแห่งการปรากฏตัวของท่าน เพื่อนำความสันติและยุติธรรมมาสู่ชาวโลก)

นี่คือ ชีวประวัติโดยย่อของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์จากข้อเขียนของนักเขียนชีอะฮ์ในเมืองไทย ...

และ ก่อนที่เราจะได้รับรู้ประวัติการกำเนิดอันพิสดารของท่านมะฮ์ดีย์....ก็อยากให้เราลองมาอ่านดูเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างผู้เป็นบิดามารดาของท่านก่อนการแต่งงานกัน ... จากตำราของชีอะฮ์เองเสียก่อนดังต่อไปนี้ ...

อ่านแล้วไม่ต้องคิดอะไรมาก, แต่จงรับรู้เพียงว่าชีอะฮ์มีความเชื่อของเขาอย่างนี้จริงๆ ...

แล้วหลังจากนั้น หากเราจะเชื่อว่ามันเป็นเรื่องจริงอย่างที่ชีอะฮ์เชื่อ ก็ไม่ว่ากัน ...

ดังเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า บิดาของท่านมะฮ์ดีย์ตามความเชื่อของชีอะฮ์มิได้มีนามว่า "อับดุลลอฮ์" ดังความเชื่อของชาวซุนนะฮ์, แต่มีชื่อว่า "*อิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์*" ซึ่งชาวชีอะฮ์ถือว่า เป็นอิหม่ามท่านที่ 11 ของพวกเขา ...

ส่วนผู้เป็นมารดาของท่านซึ่งอ้างกันว่า เป็นหลานสาวของไกเซอร์ กษัตริย์แห่งกรุงโรมตามข้อเขียนของซัยยิดสุไลมานข้างต้นนั้น ปรากฏว่า มีการรายงานชื่อมาแตกต่างกันดังนี้ ...

1. ชื่อ "***นัรฺญิส***"..... (จากหนังสือ "อัล-อิรฺชาด" ของอัล-มุฟีด หน้า 346, และหนังสือ "อะอฺลาม อัล-วะรออ์" ของท่านฏ็อบริสีย์ หน้า 418) ...

2. ชื่อ "***เศาะกีล***"... หรือ "***ศ็อยกิล***" (จากหนังสือ "กัชฟุ้ล ฆุมมะฮ์" ของอัล-อัรฺดะบีลีย์เล่มที่ 3 หน้า 227) ..

3. ชื่อ "***ซูซัน***"..... (จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านฮัฏ-ฏูสีย์ หน้า 141) ....

4. ชื่อ "***ร็อยหานะฮ์***"..... (จากหนังสือ "อิกมาลุดดีน" ของท่านมุหัมมัด บิน หุซัยน์ บิน บาบะวัยฮ์ อัล-กุมมีย์ หน้า408) ....

5. ชื่อ "***มุลัยกะฮ์***"..... บุตรีของท่านโจชัวซึ่งเป็นบุตรของท่านไกเซอร์ กษัตริย์แห่งกรุงโรม (จากหนังสือ "อุศูล มัษฮับ อัช-ชีอะฮ์" เล่มที่ 2 หน้า 841) ...

แต่นามที่ชาวชีอะฮ์รู้จักกันแพร่หลายที่สุดก็คือ "นัรฺญิส" ....

จุดนี้ ทางฝ่ายชีอะฮ์อาจจะอ้างได้ว่า เพราะเจ้าหญิงนัรฺญิสมีหลายชื่อ, แต่ทางฝ่ายซุนนะฮ์ก็อาจจะอ้างได้เช่นกันว่า เพราะชีอะฮ์วาง "พล็อตเรื่อง" ไม่แนบเนียนและรัดกุมเพียงพอ ชื่อมารดาของอิหม่ามในนิยายเรื่องนี้จึงขัดแย้งกันอย่างที่เห็น ...

ถือว่า แต่ละฝ่ายจะเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่ใครๆก็ตำหนิมิได้ ...

สำหรับประวัติความเป็นมาของ "นัรฺญิส" ผู้ถูกอ้างว่าเป็นมารดาของท่านมะฮ์ดีย์ .. และการแต่งงานระหว่างท่าน กับท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์นี้ นักวิชาการชีอะฮ์ท่านหนึ่ง คือเช็คอัล-บากิรฺ อัล-มัจญลิสีย์ ได้บันทึกไว้ในตำราของท่าน 2 เล่มด้วยกัน คือหนังสือ "ญะลาอุ้ล อุยูน"และหนังสือ "หักกุ้ล ยะกีน" .... โดยอ้างการรายงานมาจากนักวิชาการสำคัญของชีอะฮ์ 2 ท่าน คือ อิบนุ บาบะวัยฮ์ อัล-กุมมีย์, และเช็ค อัฏ-ฏูสีย์... ซึ่งทั้งสองท่านนี้ ได้อ้างการรายงานเรื่องนี้มาจากท่าน "*บิชรฺ บิน สุลัยมาน*" ซึ่งอ้างว่าได้รับฟังเรื่องนี้มาจากท่านนัรฺญิสด้วยตนเอง ดังจะได้กล่าวต่อไป ...

ต่อมา *นักวิชาการชีอะฮ์ยุคหลังท่านหนึ่ง คือเช็คมุหัมมัด อัศ-ศ็อดริ ได้นำประวัติดังกล่าวมาเรียบเรียงใหม่ในหนังสือชื่อ "ตารีค อัล-ฆ็อยบะฮ์ อัศ-ศุฆรอ"...*

ประวัติดังกล่าวมีความยาวและพิสดารตื่นเต้นชวนอ่านเป็นอย่างยิ่งซึ่งผมจะขอนำมาเล่าให้ฟังย่อๆดังนี้ ...

เมื่อท่านอิหม่ามอฺลีย์ อัล-ฮาดีย์ (อิหม่ามท่านที่ 10 ตามความเชื่อของชีอะฮ์) ต้องการจะแต่งงานบุตรชายของท่าน คือท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ (อิหม่ามท่านที่ 11) ท่านอิหม่ามอฺลีย์ฯซึ่งขณะนั้นพำนักอยู่ที่เมือง**ซาร์มัรฺรอ**(ซามารอ) ก็ได้เรียกคนศิษย์คนสนิทคนหนึ่งของท่าน ชื่อ **"บิชรฺ บิน สุลัยมาน"** เข้ามาพบ, ... บุคคลผู้นี้มีอาชีพค้าทาส ...

เมื่อบิชรฺ บิน สุลัยมานเข้ามาพบแล้ว ท่านอิหม่ามฯก็มอบหน้าที่อย่างหนึ่งให้เขา นั่นคือ ให้เขาเดินทางจากเมืองซาร์มัรฺรอไปเมืองบุฆดาด (ที่คนไทยเรียกว่า กรุงแบกแดด, เมืองหลวงของประเทศอิรักในปัจจุบัน) เพื่อไปซื้อทาสสาวคนหนึ่งมาให้ท่าน โดยที่ท่านอิหม่ามฯได้กำหนดระยะเวลาและสถานที่ตลอดจนลักษณะของทาสสาวคนนั้นให้บิชรฺรับทราบอย่างละเอียด ...

ส่วนหนึ่งจากลักษณะของทาสสาวคนนั้นตามที่ท่านอิหม่ามฯแนะนำบิชรฺไปก็คือ นางจะถูกนำมาในเรือของพ่อค้าทาสคนหนึ่งและจอดอยู่ริมตลิ่ง .... สัญลักษณ์ของนางก็คือ

จะปิดหน้า, จะพยายามหลีกเลี่ยงจากการแตะเนื้อต้องตัวของผู้ที่จะซื้อทาส, และเมื่อถูกพ่อค้าทาสตี นางก็จะร้องเสียงดังเป็นภาษาโรมัน แต่ขณะเดียวกัน นางก็สามารถที่จะพูดภาษาอรับได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ...

ท่านอิหม่ามฯได้มอบจดหมายฉบับหนึ่งซึ่งเขียนและจ่าหน้าซองเป็นภาษาโรมัน,...มีการประทับตราประจำตัวท่านเป็นการเฉพาะ, พร้อมกับถุงเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บิชรฺไป (บางรายงานบอกว่าเป็นเหรียญทองจำนวน 200 เหรียญ) แล้วบิชรฺก็ออกเดินทางไปกรุงบุฆดาดตามคำสั่งและพบว่า ทุกอย่าง เป็นไปตามคำบอกเล่าของท่านอิหม่ามฯทุกประการ อาทิเช่น เวลามีผู้ซื้อทาสจะแตะเนื้อต้องตัว นางก็จะหลบเลี่ยงด้วยสัญชาติญาณอันเคยชิน พร้อมกับกล่าวว่า .. “ต่อให้ท่านปรากฏตัวในบุคลิกของท่านนบีย์สุลัยมาน และนั่งมาบนวอประทับเยี่ยงท่านสุลัยมาน ข้าก็ไม่ปรารถนาท่านหรอก” ....

ถึงตอนนี้ บิชรฺจึงได้เข้าไปหาพ่อค้าทาสคนนั้น แล้วมอบจดหมายให้เขานำไปมอบให้กับนาง เมื่อนางอ่านจดหมายจบ อากัปกิริยาของนางก็เปลี่ยนไปทันทีอย่างน่าพิศวง คือร้องไห้คร่ำครวญอย่างหนักพร้อมกับกล่าวแก่นายทาสว่า “ท่านจงขายฉันให้แก่เจ้าของจดหมายนี้เถิด, หากท่านปฏิเสธ ฉันก็จะฆ่าตัวตาย” .... นางได้กล่าวสาบานอย่างแข็งขันว่าจะทำตามที่กล่าวไว้จริงๆ ...

เมื่อพ่อค้าทาสเห็นดังนั้น จึงถือโอกาสโก่งราคาทาสสาวคนนั้นกับบิชรฺทันที, ได้มีการต่อรองราคากันอยู่นาน ในที่สุดก็ตกลงราคากันได้เท่าจำนวนเงินที่ท่านอิหม่ามฯมอบให้ไปพอดี แล้วบิชรฺก็นำนางกลับไปกรุงบุฆดาดและเข้าพักอยู่ในห้องที่ถูกจัดเตรียมเอาไว้แล้ว ...

“*อะไรคือข้อความในจดหมาย ? ... นางมีความผูกพันอย่างลึกซึ้งต่อเจ้าของจดหมายคือท่านอิหม่ามฯอย่างไร จึงร้องให้อย่างหนักและขู่ว่าจะฆ่าตัวตาย หากเจ้านายของนางไม่ยอมขายนางให้แก่เจ้าของจดหมายนั้น?*”..... นี่คือ ปริศนาที่ก่อเกิดเป็นคำถามในหัวใจของบิชรฺ และยิ่งฉงนมากยิ่งขึ้นเมื่อเห็นว่า ทันทีที่นางเข้าไปพำนักในห้องที่บุฆดาดแล้ว นางก็รีบควักจดหมายฉบับนั้นออกมาจากกระเป๋าเสื้อแล้วจูบมันอย่างปลาบปลื้มหลายครั้ง แล้วเอามันไปแนบแก้มและประทับไว้กับเปลือกตาแล้วนำไปลูบไล้ทั่วสารพางค์กาย ...

เมื่ออดทนต่อความสงสัยไม่ไหว บิชรฺจึงกล่าวถามนางตามตรงว่า ทำไมเธอจึงจูบจดหมายที่เธอเองยังไม่รู้เลยว่า ผู้ใดคือเจ้าของมัน ? ...

นางจึงเล่าให้บิชรฺฟังว่า นางคือ**มุลัยกะฮ์** บุตรีของโจชัวซึ่งเป็นโอรสของไกเซอร์กษัตริย์แห่งกรุงโรม, .. มารดาของเธอสืบเชื้อสายมาจากซิมโอน (ซีโมนปีเตอร์) ซึ่งเป็นวะศี้ย์ (ผู้สืบทอดหรือศิษย์)ของพระเยซู ...

นางเล่าต่อไปว่า .... เมื่อนางอายุได้ 13 ปี ปู่ของนางก็ได้จัดการแต่งงานนางกับหลานชายของพระองค์คนหนึ่ง โดยจัดพิธีแต่งงานอย่างหรูหรา แต่แล้ว พอถึงตอนที่มีการนำไม้กางเขนไปวางบนแท่นแล้วให้เจ้าบ่าวขึ้นนั่งบนแท่นนั้นโดยมีบาทหลวงยืนเข้าแถวเพื่อประกอบพิธี ปรากฏว่า ไม้กางเขนก็ร่วงหล่นลงมาระเนระนาดและเสาต่างๆเกิดอาการอ่อนตัวล้มลง เจ้าบ่าวถึงกับเป็นลมหมดสติ..... กษัตริย์ไกเซอร์และหัวหน้าบาดหลวง (ก็คงจะเป็นโป้ปในปัจจุบัน) เห็นว่า สิ่งนี้เป็นลางร้ายและความอัปมงคล จึงสั่งล้มเลิกพิธีแต่งงานนั้นเสีย ...

ต่อมา ปู่ของนางก็ได้จัดการแต่งงานนางกับหลานชายอีกคนหนึ่งของพระองค์ แต่ประวัติศาสตร์ก็ซ้ำรอยเหมือนเดิม ...

แล้วในคืนหนึ่ง นางก็ฝันว่า มีการจัดธรรมมาสน์อันมีรังสีเรืองรองขึ้นในพระราชวังคุณปู่ของนาง แล้วท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, และลูกๆตลอดจนวะศี้ย์ คือทายาทผู้สืบทอดของท่านอันได้แก่ท่านอฺลีย์และบรรดาอิหม่ามอื่นๆก็เดินเข้ามา,.... พร้อมๆกันนั้น พระเยซู (ท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลาม) พร้อมด้วยวะศี้ย์ของท่าน คือท่านซิมโอนและสานุศิษย์อื่นๆอีกจำนวนมากก็ปรากฏกายเข้ามาด้วย เมื่อมาเผชิญหน้ากัน ท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลามก็สวมกอดท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, แล้วท่านนบีย์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ก็ได้กล่าวแก่นบีย์อีซาว่า .... "*ที่ฉันมานี่ ก็เพื่อจะสู่ขอมุลัยกะฮ์ บุตรีของซิมโอนผู้เป็นวะศี้ย์ของท่านให้แก่ลูกชายของฉันคนนี้*"... แล้วท่านก็ชี้มือไปที่ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ซึ่งนั่งอยู่ด้วย ณ ที่นั้น ...

ท่านนบีย์อีซา อะลัยฮิส สลามจึงหันไปหาซิมโอนแล้วกล่าวว่า.... "*เกียรติยศอันยิ่งใหญ่ได้มาเยือนท่านแล้วจากการที่สายเลือดของท่าน มีส่วนสัมพันธ์กับสายเลือดของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม*" .. ท่านซิมโอนก็ตอบตกลงด้วยความยินดีทั้งหมดจึงขึ้นไปบนมิมบัรฺ (ธรรมาสน์) แล้วท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมก็ได้อ่านคุฏบะฮ์และทำการนิกาห์ฉันกับท่านหะซัน โดยมีท่านนบีย์อีซาและลูกหลานของท่านนบีย์มุหัมมัด ตลอดจนสานุศิษย์ทั้งหมดร่วมเป็นพยาน ...

นางเล่าต่อไปว่า ... หลังจากคืนนั้นแล้ว ความรักที่มีต่อท่านอิหม่ามหะซันก็ท่วมท้นหัวใจของนาง ทำให้นางปราศจากความสุขโดยสิ้นเชิง, จนกระทั่งคืนหนึ่ง นางก็ได้ฝัน

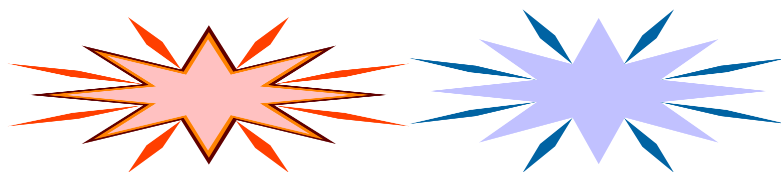
เห็นพระแม่มาเรีย (ท่านมัรฺยัม บุตรีท่านอิมรอน) และท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. เข้ามาหานางพร้อมปวงนางฟ้าจำนวนนับพัน, พระแม่มาเรียได้แนะนำนางให้รู้จักท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ.ว่า ... "*นี่คือ ท่านฟาฏิมะฮ์ ประมุขแห่งปวงสตรีทั้งหลาย ผู้เป็นมารดาของสามีเจ้า*" ..... เมื่อนางรู้ดังนั้น นางก็เข้าไปกอดท่านแล้วร้องให้ฟูมฟายและฟ้องว่า ... "*ลูกของแม่ (หมายถึงอิหม่ามหะซัน) ไม่เคยมาเยี่ยมดิฉันบ้างเลย*" ....

ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. จึงชี้แจงว่า ... "*เหตุที่ลูกของฉัน (หะซัน) ไม่เคยมาเยี่ยมเจ้าก็เพราะเจ้าตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ โดยการถือศาสนาคริสต์อยู่*" .... แล้วท่านก็สั่งให้นางกล่าวกะลีมะฮ์ ชะฮาดะฮ์, ซึ่งนางก็เต็มใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนี้ นางจึงเข้ารับอิสลามในโลกแห่งความฝันนั้น และเมื่อท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ.ได้ยินนางกล่าวกะลีมะฮ์ ชะฮาดะฮ์ ท่านก็เกิดความปลาบปลื้มยินดีจนถึงกับดึงนางเข้าไปกอดประทับไว้แนบอก และสัญญาว่าต่อไป ท่านอิหม่ามหะซันก็จะต้องมาหานางแน่นอน ...

ท่านนัรฺญิสหรือมุลัยกะฮ์ได้เล่าให้บิชรฺฟังต่อไปว่า ...... หลังจากคืนนั้นแล้ว ก็ปรากฏว่าไม่มีคืนไหนอีกเลยที่ท่านอิหม่ามหะซันจะไม่ได้มาหานางในความฝัน แล้วแสดงความรักต่อนางอย่างดูดดื่ม และบอกกับนางว่า สาเหตุที่ท่านล่าช้าในการมาหานาง มิใช่เพราะอื่นใด นอกจากการตั้งภาคีของนางเท่านั้น, ตอนนี้ เมื่อนางรับอิสลามแล้ว ท่านจึงมาหานางทุกคืนได้ ...

และเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์แห่งความเป็นจริง มิใช่เป็นเพียงความฝัน ท่านนัรฺญิสเล่าว่า นางจึงหาวิธีให้ได้เข้าร่วมอยู่ในกองทัพแห่งกรุงโรมที่ยกกองทัพไปทำสงครามกับมุสลิม, เมื่อกองทัพมุสลิมตีกองทัพโรมันแตกพ่าย นางก็ถูกจับเป็นเชลยร่วมกับผู้หญิงและเชลยศึกคนอื่นๆ, และด้วยวิธีการอย่างนี้ นางจึงได้มีโอกาสมาถึงที่นี่, ได้พบกับท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ผู้เป็นสามี (ในฝัน) ตรงตามจุดประสงค์ทุกอย่าง ...

และแล้ว ท่านอิหม่ามอฺลีย์ อัล-ฮาดีย์ ก็ได้จัดการแต่งงานนางกับท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์จริงๆในที่สุด ...

นี่คือ เรื่องราวอันเป็นตำนานแห่งความรัก-ความพิศวาสระหว่างท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ กับท่านนัรฺญิส, บิดาและมารดาของท่านมะฮ์ดีย์(ตามความเชื่อของชีอะฮ์) ซึ่งย่อมาจากหนังสือ "ญะลาอุ้ล อุยูน" และหนังสือ "หักกุล ยะกีน" ของท่านอัล-บากิรฺ อัล-มัจญลิสีย์, ... และหนังสือ "ตารีค อัล-ฆ็อยบะฮ์ อัศ-ศุฆรอ" ของอุสตาซมุหัมมัด อัศ-ศ็อดริ ซึ่งเป็นนักวิชาการชีอะฮ์ ...

ใครจะอ่านแล้วเชื่อว่า "เป็นเรื่องจริง"..... หรืออ่านแล้วไม่เชื่อ เพราะมองว่าเป็นเพียง "นิทาน"เรื่องหนึ่ง เหมือนนิทานอื่นๆในชุดนิยายอาหรับราตรีที่มีขายดาษดื่นตามท้องตลาด ก็ถือว่า เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ใครๆจะตำหนิหรือล่วงละเมิดมิได้ด้วยประการทั้งปวง ...

เพราะปกติ "**ความจริง**" กับ "**ความเชื่อ**"..... ก็ใช่ว่าจะต้องมีส่วนสัมพันธ์กันเสมอไป...

บ่อยครั้งที่เป็นเรื่องจริง,.. แต่คนไม่เชื่อ ....

แต่ก็มีมิใช่น้อยที่คนจำนวนมากเชื่อ ... *ทั้งๆที่มิใช่เรื่องจริง ....*

ส่วนการกำเนิดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามตำราของชีอะฮ์ซึ่งมีความมหัศจรรย์ยิ่งกว่าเรื่องราวข้างต้นเสียอีก มีการรายงานมาดังนี้ ...

ท่านมูซา บิน มุหัมมัด บินอัล-กอซิม บิน หัมซะฮ์ ได้กล่าวว่า : **ท่านหญิงหะกีมะฮ์ บุตรีของท่านอิหม่ามมุหัมมัดญะวาด** (อิหม่ามท่านที่ 9 ของชีอะฮ์, มีศักดิ์เป็นน้าสาวของอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์) ได้กล่าวว่า ...

[ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ได้สั่งให้ฉันมาหา แล้วกล่าวว่า "*ท่านน้าจ๋า ! คืนนี้ท่านน้าละศีลอดที่บ้านฉันนี่แหละ เพราะมันเป็นคืนนิศฟูชะอฺบาน ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.จะให้ทรงปรากฏในคืนนี้ ผู้ซึ่งเป็นหุจญะฮ์ (ข้อพิสูจน์) ของพระองค์ในโลกนี้,*"... ท่านหะกีมะฮ์กล่าวต่อไปว่า .. ฉันจึงถามว่า "**แม่ของเด็กคือใคร ?**" .. ท่านอิหม่ามหะซันก็ตอบว่า "คือ นัรฺญิส" ... ฉันจึงกล่าวว่า "*ขออัลลอฮ์ให้ฉันเป็นพลีแก่ท่าน* ฉันยังไม่เห็นร่องรอยการตั้งครรภ์ใดๆจากนางเลย"... ท่านอิหม่ามหะซันกล่าวตอบว่า "*แต่มันจะเป็นอย่างที่ฉันบอกท่านนี่แหละ*" ....

ท่านหะกีมะฮ์กล่าวต่อไปว่า .... ฉันจึงเข้าไปหานาง, เมื่อฉันให้สล่ามและนั่งลง นางก็เข้ามาถอดรองเท้าให้ฉัน แล้วกล่าวว่า "*นายท่านเป็นอย่างไรบ้างคืนนี้ ?*" .... ฉันจึงตอบว่า "*โอ ! ไม่หรอก เธอต่างหากที่เป็นนายของฉันและของครอบครัวฉัน*" ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า ... นางแสดงอาการคัดค้านคำพูดของฉันและกล่าวว่า "*อะไรกันนี่ ?*" ..... ฉันจึงบอกกับนางว่า .. "*ลูกเอ๋ย ! คืนนี้แหละที่พระองค์อัลลอฮ์จะประทานบุตรให้แก่เธอ, ซึ่งเขาจะเป็นผู้นำทั้งโลกนี้และโลกหน้า*" ..... **ซึ่งนางก็แสดงอาการเอียงอาย** ...

คืนนั้น เมื่อฉันนมาซอิชาอ์และละศีลอดแล้ว ฉันก็เข้าไปนอน, พอเที่ยงคืน ฉันจึงลุกขึ้นนมาซ(ตะฮัจญุด) ... เมื่อฉันนมาซเสร็จ ก็เห็นนางยังยืนอยู่ (ตามปกติ) โดยไม่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเลย ฉันจึงเข้าไปนอนต่อ ...

เมื่อฉันตื่นขึ้นมาอีกครั้ง ก็เห็นนางนอนหลับอยู่ .. แล้วนางก็ลุกขึ้นมาทำนมาซ, เสร็จแล้วก็นอนต่ออีก ....

ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า : ฉันจึงออกมามองดูแสงอรุณ ก็มองเห็นแสงอรุณแรกทอดยาวคล้ายหางสิงโต โดยที่นางยังนอนหลับอยู่, ฉันจึงเกิดความฉงนในใจหลายประการ ท่านอิหม่ามหะซันก็ตะโกนมาจากที่นอนของท่านว่า .... "*ท่านน้าอย่าเพิ่งรีบร้อน ! ตอนนี้ทุกอย่างใกล้จะถึงกำหนดอยู่รอมร่อแล้ว*" ... ฉันจึงนั่งลงแล้วอ่านซูเราะฮ์ "อะลีฟ, ลาม, มีม อัส-ซัจญดะฮ์" และซูเราะฮ์ "ยาซีน"... แล้วจู่ๆฉันก็เกิดสะดุ้งขึ้นมา ฉันจึงผลุนผลันเข้าไปหานาง แล้วกล่าวว่า "*พระนามของอัลลอฮ์คุ้มครองเธอด้วย, รู้สึกอย่างไรบ้าง ?*" นางก็ตอบว่า "*ใช่จ๊ะ !*" ...... ฉันจึงกล่าวแก่นางว่า : "*กลั้นลมหายใจของเธอไว้ และทำใจให้เข้มแข็งเข้าไว้, นี่แหละคือสิ่งที่ฉันได้เคยบอกกับเธอไว้แล้ว*" ...

ท่านหะกีมะฮ์กล่าวต่อไปว่า ... **หลังจากนั้น ความเงียบก็เข้ามาปกคลุมเราทั้งสองอยู่ชั่วขณะหนึ่ง** แล้วฉันก็รู้สึกว่านายหญิงของฉันมีอาการ ฉันจึงเปิดผ้าออกจากตัวเธอดู ทันใดนั้น ก็มองเห็นท่าน(อิหม่ามมะฮ์ดีย์ซึ่งเป็นทารก) กำลังก้มสุญูดอยู่ที่พื้น ฉันจึงอุ้มท่านขึ้นมากอดไว้ และทันทีนั้นฉันก็รู้สึกว่า ตัวเองรู้สึกสะอาดสะอ้านจากการอุ้มท่านนั้น,...

แล้วท่านอิหม่ามหะซันก็ตะโกนเข้ามาว่า ... "*ท่านน้าจ๋า, นำลูกมาให้ฉันซิ !*".... ฉันจึงนำทารกนั้นไปให้ท่าน ท่านก็เอามือทั้งสองรองที่ก้นและหลังของทารกนั้น โดยให้ฝ่าเท้าทั้งสองของเด็กวางอยู่บนอกของท่าน ต่อมา ท่านก็ดุนลิ้นของท่านลงไปในปากของทารกและลูบไล้มือของท่านที่ตาทั้งสอง, ที่หู และข้อต่อต่างๆของทารกนั้นพลางกล่าวว่า ... "*พูดซิ ลูกพ่อ !*" ... **เด็กทารกก็พูดขึ้นว่า "ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์**

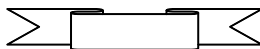
,.. และฉันขอปฏิญาณอีกว่า ท่านนบีย์มุหัมมัด เป็นรอซู้ลของอัลลอฮ์'' .... แล้วทารกนั้นก็กล่าวอวยพรแก่ท่านอะมีรุ้ลมุอ์มินีน (หมายถึงท่านอฺลีย์ ร.ฎ.) และบรรดาอิหม่ามทั้งหมด จนมาถึงบิดาของตนเองแล้วจึงยุติ ...

แล้วท่านอิหม่ามหะซันก็พูดว่า ... ''*ท่านน้าจ๋ำ, ช่วยนำเด็กไปให้แม่เขาหน่อยซิ เพื่อเขาจะได้ให้สล่ามแม่ของเขา แล้วค่อยนำกลับมาให้ฉันอีกที* '' .... ฉันจึงนำเด็กทารกนั้นไปให้นาง, เด็กนั้นก็กล่าวสล่าม(แก่มารดาของเขา) แล้วฉันจึงนำกลับมาวางไว้ ณ ที่เดิม ...

ท่านอิหม่ามหะซันกล่าวอีกว่า ... ''*ท่านน้าจ๋ำ*, เมื่อครบเจ็ดวันแล้ว **ให้ท่านมาหาเราอีกครั้งนะ**''... ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า พอตอนเช้า ฉันก็ไปเพื่อให้สล่ามแก่ท่านหะซันตามปกติ แล้วฉันก็เปิดม่านขึ้นเพื่อมองหาเจ้านายตัวน้อยๆแต่ก็ไม่เห็น ฉันจึงกล่าวแก่ท่านอิหม่ามหะซันว่า ''*ขอให้ฉันเป็นพลีแก่ท่าน, เจ้านายตัวน้อยอยู่ที่ไหน ?*'' ท่านอิหม่ามหะซันก็ตอบว่า ''ฉันได้ฝากเขาไว้ที่พระองค์ผู้ซึ่งมารดาของท่านนบีย์มูซาได้เคยฝากมูซาไว้'' ...

ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปอีกว่า ... <u>พอครบวันที่เจ็ด</u> ฉันก็ไปแล้วให้สล่ามแก่ท่านอิหม่ามหะซัน ท่านจึงกล่าวแก่ฉันว่า ''**ไปเอาลูกของฉันมาซิ !**'' .. ฉันจึงนำเจ้านายตัวน้อยซึ่งกำลังอยู่บนเศษผ้ามาให้ ท่านก็ปฏิบัติต่อเขาเหมือนตอนแรก(ที่เพิ่งคลอด) คือ ดุนลิ้นเข้าไปในปากของเขาคล้ายๆกับจะให้นมหรือน้ำผึ้งรวงแก่เขา แล้วกล่าวว่า... ''*พูดซิ ลูกพ่อ* !'' ... เด็กคนนั้นก็กล่าวปฏิญาณ แล้วกล่าวเศาะละวัตแก่ท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม,.. และแก่ท่านอฺลีย์ และแก่บรรดาอิหม่ามๆ จนจบที่บิดาของตนเอง หลังจากนั้น ก็อ่านโองการที่ว่า .... ''**และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้อ่อนแอทั้งหลายในแผ่นดิน และเราจะทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ(หัวหน้า) และทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก, ... และเราจะให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน และเราจะทำให้ฟิรฺอูน, ฮามาน และไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งซึ่งพวกเขาเหล่านั้นหวาดกลัว**'' (โองการที่ 5-6 ซูเราะฮ์อัล-เกาะศ็อศ)]...

(จากหนังสือ ''อะอฺลาม อัล-วะรออ์'' ของท่านฏ็อบริสีย์ หน้า 418-420) ....

ที่อภินิหารย์ยิ่งกว่านี้ ก็คือ รายงานดังต่อไปนี้ ...

ท่านหะกีมะฮ์ได้กล่าว... (หลังจากปลอบใจให้นัรฺญิสทำใจให้เข้มแข็งแล้ว) ว่า ...

แล้วฉันก็เริ่มต้นอ่านซูเราะฮ์ ... อินนา อันซัลนาฮุ ฟีย์ลัยละติ้ลก็อดรฺ.... ให้แก่นัรฺญิส และแล้วเด็กในครรภ์ของนางก็ประสานเสียงฉันด้วยการอ่านเหมือนอย่างที่ฉันอ่าน และยังกล่าวสล่ามแก่ฉันด้วย ซึ่งพอได้ยินฉันก็ตกใจสุดขีด, แต่ท่านอิหม่ามหะซันได้ตะโกนเข้ามาว่า "*น้าท่านไม่ต้องแปลกใจต่อภารกิจของอัลลอฮ์หรอก พระองค์จะให้พวกเรา (อะฮ์ลุ้ลบัยต์) พูดได้ตั้งแต่เล็กๆด้วยหิกมะฮ์, และพระองค์จะให้พวกเราเป็นหุจญะฮ์ (ข้อพิสูจน์) ของพระองค์ในโลกนี้เมื่อโตขึ้น "* ...

ท่านอิหม่ามพูดยังไม่ทันขาดคำ นัรฺญิสก็หายวับไปจากสายตาของฉัน.. ฉันมองไม่เห็นนางอีกเลย ... ประหนึ่งว่ามีม่านทึบมาบังกั้นระหว่างฉันกับนางไว้, ฉันวิ่งพรวดพราดไปหาท่านอิหม่ามพร้อมกับตะโกนเสียงดัง(ด้วยความตกใจ) .. ท่านอิหม่ามหะซันก็ปลอบโยนฉันว่า .... "น้าท่านกลับไปเถอะ แล้วก็จะพบว่า นางยังอยู่ที่เดิมนั่นแหละ" ...

ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า .... ฉันจึงหวนกลับไปอีกครั้งโดยไม่รั้งรอ, แล้วฉันก็เปิดม่านที่กั้นระหว่างฉันกับนางออก ฉับพลันก็ประจักษ์ว่านางอยู่ต่อหน้าฉัน โดยมีเรืองรองแห่งรัศมีครอบคลุมตัวนางไว้จนตาฉันพร่าพรายไปหมด ...

ทันใดนั้น ฉันก็มองเห็นทารกน้อย (อ) กำลังสุญูดอยู่ .... โดยคุกเข่าทั้งสองลงที่พื้นและชูนิ้วชี้ขึ้นสู่ท้องฟ้า พลางกล่าวปฏิญาณว่า.... "ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และคุณตาของฉันเป็นรอซู้ลของอัลลอฮ์, และบิดาของฉันเป็นประมุขแห่งปวงผู้ศรัทธาทั้งหลาย" ... ต่อจากนั้น ทารกนั้นก็นับจำนวนชื่อของอิหม่ามทีละคน.. ทีละคน จนถึงตัวเอง แล้วก็อ่านดุอาว่า "โอ้อัลลอฮ์, โปรดให้พันธะของข้าฯลุล่วง, โปรดให้ภารกิจของข้าฯเสร็จสมบูรณ์, โปรดให้บาทของข้าฯมั่นคง, โปรดให้โลกนี้เปี่ยมไปด้วยความเป็นธรรมและความยุติธรรมเพราะข้าฯ," ....

แล้วท่านอิหม่ามหะซันก็ร้องเรียกมาว่า ... "ท่านน้าจ๋า, นำเขามาทางนี้ซิ" ฉันจึงนำทารกนั้นไปหาท่าน, เมื่อฉันไปยืนเผชิญหน้าท่านโดยที่เด็กนั้นยังอยู่ที่ฉัน เขาก็ให้สล่ามแก่บิดาของเขา แล้วท่านอิหม่ามหะซันก็รับเขาไปจากฉัน โดยที่มีนกตัวหนึ่ง กระพือปีกบินอยู่เบื้องบนศีรษะของเขา และท่านก็ป้อนลิ้นของท่านให้แก่เขาแล้วเขาก็ดูดดื่มจากลิ้นนั้น, ...

จากนั้น ท่านอิหม่ามก็กล่าวว่า .. "นำเขาไปให้แม่ของเขาเถอะ เพื่อให้เขาได้ดื่มนมแม่เขา แล้วนำเขากลับมาหาฉันอีกที" ... ฉันจึงนำเขาไปให้แม่เขาแล้วนางก็ให้นมเขา แล้ว

ฉันก็นำเขากลับมามอบให้ท่านอิหม่าม โดยที่นกตัวนั้นยังคงกระพือปีกอยู่เหนือศีรษะของเขา ......ทันใดนั้น นกตัวหนึ่งจากฝูงนกเหล่านั้นก็ส่งเสียงร้องดังขึ้น ท่านอิหม่ามจึงกล่าวว่า ... "นำเขาไปเถอะ, จงดูแลเขาให้ดี และนำเขากลับมาให้เราในทุกๆ 40 วัน,.... นกตัวนั้นก็รับตัวเขาไปจากท่านแล้วพาบินขึ้นสู่ท้องฟ้า โดยที่ฝูงนกตัวอื่นก็บินตามกันไป ...

แล้วฉันก็ได้ยินท่านอิหม่ามหะซันกล่าวขึ้นว่า ... "ฉันของฝากเจ้าไว้กับผู้ซึ่งแม่ของมูซา เคยฝากมูซาไว้กับพระองค์" ..... ถึงตอนนี้ นางนัรฺญิสก็ร้องให้ ท่านอิหม่ามก็ปลอบโยนว่า ... "นิ่งเถอะ, ไม่มีใครให้นมเขาได้หรอกนอกจากเธอเพียงผู้เดียวเท่านั้น แล้วอีกไม่นานเขาก็จะกลับมาหาเธอเหมือนที่มูซาถูกส่งคืนไปหาแม่ของเขา .. สิ่งนี้ คือสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงดำรัสเอาไว้แล้วว่า ... [*แล้วเราก็ส่งเขากลับคืนแก่มารดาของเขา เพื่อนางจะได้สบายใจและไม่เศร้าโศก .. ซูเราะฮ์ อัล-เกาะศ็อศ โองการที่ 13*] ...

ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า ฉันจึงกล่าวถามว่า .... "แล้วนกนี้ เป็นอะไรกัน ?" ... ท่านอิหม่ามจึงชี้แจงว่า .. "นี่คือ วิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่อบรรดาอิหม่ามทั้งหลาย. จะคอยช่วยเหลือพวกเขา, จะคอยยับยั้งพวกเขา, และจะคอยปลูกฝังความรู้แก่พวกเขา" ...

ท่านหะกีมะฮ์เล่าว่า ... <u>หลังจาก 40 วันผ่านไป</u> เด็กคนนั้นก็ถูกส่งคืนมาให้ท่านอิหม่ามฯ ท่านก็เรียกฉันเข้าไป และเมื่อฉันเข้าไปหาท่าน.. ปรากฏว่า ที่อยู่ต่อหน้าฉันก็คือ **เด็กคนหนึ่งกำลังเคลื่อนไหวและเดินไปมาเบื้องหน้าท่าน** ฉันจึงกล่าวว่า .. "โอ, นายท่าน! นี่คือเด็กอายุ 2 ขวบนะเนี่ย".....ท่านอิหม่ามหะซันก็ยิ้มแล้วเฉลยว่า ... "แท้จริง ลูกๆของบรรดานบีย์ๆและผู้สืบทอด (วะศีย์)ของพวกท่านนั้น หากพวกเขาเป็นอิหม่าม ก็จะถูกเลี้ยงดูมาแตกต่างจากสามัญชนทั่วไป .. คือเด็กๆของพวกเราที่เป็นอิหม่ามนั้น **เมื่ออายุได้ 1 เดือนก็จะเหมือนกับบุคคลธรรมดาที่อายุได้ 1 ปี**, และสามารถที่จะพูดได้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา, จะอ่านอัล-กุรฺอ่านได้, จะทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ตั้งแต่อยู่ในวัยกินนม, บรรดามลาอิกะฮ์จะมาเฝ้าห้อมล้อมและนำความสันติสุขมาให้ท่านทุกเช้าค่ำ" ท่านหะกีมะฮ์เล่าต่อไปว่า ... ฉันยังคงเห็นเด็กคนนั้นเป็นประจำทุกๆ 40 วัน,.. จนกระทั่งก่อนท่านอิหม่ามหะซันจะเสียชีวิตไม่กี่วัน ฉันก็เห็นเขาเป็นชายฉกรรจ์คนหนึ่งซึ่งฉันจำเขาไม่ได้ ฉันจึงกล่าวถามท่านอิหม่ามฯว่า .. "ผู้ชายที่ท่านสั่งฉันให้นั่งลงข้างหน้าเขาน่ะ คือใคร?" ท่านจึงตอบว่า "*นี่แหละคือลูกของนัรฺญิส, เขาคือตัวแทนของฉันหลังจากฉัน, .. อีกไม่นานแล้วที่ฉันจะจากพวกท่านไป ดังนั้น น้ำท่านจงเชื่อฟังเขาและปฏิบัติตามเขา*" ...

(จากหนังสือ “ญะลาอุ้ล อุยูน” ของท่านอัล-มัจญลิสีย์ หน้า 772, หนังสือ “มุนตะฮา อัล-อามาล” ของท่านอัล-กุมมีย์ หน้า 1206, และหนังสือ “เราเฎาะฮ์ อัล-วาอิซีน” ของท่านอัล-ฟัตตาล อัล-นัยซาบูรีย์ เล่มที่ 2 หน้า 259, ซึ่งทั้งหมดคือหนังสือของชีอะฮ์เอง) ....

มีรายงานเพิ่มเติมมาอีกว่า ....“ตอนที่ท่าน(มะฮ์ดีย์)คลอดออกมานั้น ฉันได้เห็นรังสีจากตัวเขาแผ่กระจายไปทั่วจนจรดขอบฟ้า, และได้เห็นฝูงนกสีขาวฝูงหนึ่งบินลงมาจากท้องฟ้า แล้วใช้ปีกของพวกมันลูบไล้ที่ศีรษะของเขา, ที่หน้าของเขา, และตลอดลำตัวของเขา แล้วก็บินจากไป ... ฉันจึงบอกเรื่องนี้แก่ท่านอิหม่ามหะซัน ท่านก็หัวเราะแล้วกล่าวว่า ... **“ นั่นคือ มลาอิกะฮ์บนฟากฟ้า, พวกเขาลงมาเพื่อประทานความจำเริญแก่เด็กคนนี้, .. <u>และมลาอิกะฮ์เหล่านี้ คือผู้ช่วยเหลือเขาตอนที่เขาปรากฏตัวอีกครั้ง</u>** ...

(จากหนังสือ “เราเฎาะฮ์ อัล-วาอิซีน” หน้า 260) ...

-- ฯลฯ --

นี่คือ เรื่องราวเพียง “บางส่วน” จากประวัติการกำเนิดอันพิลึกพิลั่นของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามความเชื่อของชาวชีอะฮ์ หากผู้อ่านท่านใดต้องการอ่านรายละเอียดเต็มๆเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็อาจจะหาอ่านได้จากหนังสือ “ญะลาอุ้ล อุยูน ภาคที่ 4” และหนังสือ “หักกุ้ล ยะกีน” ของท่านอัล-มัจญลิสีย์ซึ่งตีพิมพ์ที่ประเทศอิหร่านได้ ...

ณ จุดนี้, ที่เรา .. ชาวซุนนะฮ์อยากจะตั้งข้อสังเกตหรือคำถามต่อชาวชีอะฮ์ว่า หากเรื่องราวที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นเรื่องจริง, ... มิใช่เรื่องเท็จและมิใช่นิยายหรือนิทานที่ถูกแต่งขึ้นมาแล้ว พวกท่านจะชี้แจงสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้อย่างไร ? ...

(1). มี **“แม่”** คนไหนบ้างในโลกนี้ที่ตั้งครรภ์และคลอดภายในคืนเดียว ? ...

ท่านเฮาวาฮ์? .. ท่านอามินะฮ์? .. ท่านคอดีญะฮ์, .. ท่านฟาฏิมะฮ์? .. ท่านมัรฺยัม?

(2). มี **“แม่”** คนไหนบ้างในโลกที่ไม่รู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด ?... (แต่สามีที่เป็นผู้ชายกลับรู้ดีกว่าเจ้าตัว ?) ...

ท่านเฮาวาอ์? .. ท่านอามินะฮ์? .. ท่านคอดีญะฮ์, .. ท่านฟาฏิมะฮ์? .. ท่านมัรฺยัม?

เพราะ, ..ท่านนัรฺญิส ได้กล่าวยืนยันกับท่านหะกีมะฮ์ว่า ....

(يَا مَوْلاَتِيْ ! مَاأَرَى بِيْ شَيْأً مِنْ هَذَا)

“*โอ, นายท่าน ! ฉันไม่เห็นว่าสิ่งนี้ (การตั้งครรภ์) จะมีแก่ตัวฉันเลย*” ...

และเมื่อท่านหะกีมะฮ์นำคำกล่าวนี้ไปแจ้งแก่ท่านอิหม่ามหะซันผู้เป็นสามีของนัรฺญิส ท่านอิหม่ามฯ กลับรู้ดีกว่าตัวภรรยาและยืนยันอย่างแข็งขันต่อท่านหะกีมะฮ์ว่า ....

(اِذَاكَانَ وَقْتُ الْفَجْرِ يَظْهَرُلَكِ الْحَبْلُ)

“*เมื่อถึงเวลารุ่งอรุณ การตั้งครรภ์ก็จะปรากฏแก่ท่านเองแหละ*” ...

(ข้อมูลทั้งสอง จากหนังสือ “อิกมาลุดดีน” ของท่านอิบนุ บาบะวัยฮ์ อัล-กุมมีย์ หน้า 404) ...

(3). ผู้เป็นแม่ของเด็ก คือใครกันแน่ ? **นัรฺญิส หรือ ซูซัน** ? ....

ข้อมูลจากการบันทึกของท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ ในหนังสือ “อะอฺลาม อัล-วะรออ์” ข้างต้นที่ว่า... เมื่อท่านหะกีมะฮ์ถามว่า แม่ของเด็กคือใคร ? ท่านอิหม่ามหะซันก็ตอบว่า **คือนัรฺญิส !** ...

แต่,... จากการบันทึกของท่าน อัฏ-ฏูสีย์ ในหนังสือ “อัล-ฆ็อยบะฮ์” หน้า 141 กลับปรากฏข้อความว่า ...

(**فَقَالَتْ : جَعَلْتُ فِدَاكَ يَا سَيِّدِيْ، اَلْخَلْفُ ممَّنْ هُوَ ؟ ... قَالَ : سُوْسَنُ**)..

นาง (ท่านหะกีมะฮ์) ได้กล่าวว่า .. “*ขอให้ฉันได้เป็นพลีแก่ท่านเถิด โอ้ นายท่าน, ตัวแทนของท่านจะมาจากผู้ใด ?*” ..... ท่านอิหม่ามหะซันก็ตอบว่า .. “(มาจาก) **ซูซัน !**”

รายงานไหนจริง? .. รายงานไหนไม่จริง?

(**หมายเหตุ :** จะอ้างว่า ... ไม่ว่านัรฺญิส, หรือซูซัน, หรือเศาะกีล, หรือร็อยหานะฮ์, หรือมุลัยกะฮ์ ก็คือ บุคคลคนๆเดียวกันดังที่ได้อ้างมาแล้วข้างต้น... ดูยังไงก็ไม่สมเหตุสมผล

นอกจากเพราะการวาง "พล็อต" ในการแต่งเรื่องไม่สอดคล้องกันอย่างเดียวเท่านั้น, ... ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่จะอ้าง **"ชื่อจริง"** ได้มากมายหลายชื่อ, ต่างกรรมต่างวาระอย่างนี้ คนดีๆ ไม่มีใครทำกันนอกจาก "**ทุจริตชน**" เท่านั้นที่จะกระทำเพื่อผลประโยชน์แอบแฝงบางอย่างของตนเอง .... ซึ่งก็คงจะไม่ใช่บุคคลระดับเจ้าหญิงแน่ๆ ..

(4). การตั้งครรภ์ดังกล่าว,....จากคำบอกเล่าของนัรฺญิสเองตอนต้นที่ว่านางไม่เห็นว่าตัวเองจะตั้งครรภ์เลย, .. ซึ่งก็ตรงกับคำให้การและการตรวจสอบของท่านหะกีมะฮ์**ที่พลิกดูทั้งด้านหลังและหน้าท้องของนัรฺญิสแล้ว**ไม่เจอร่อยรอยการตั้งครรภ์ใดๆจากนัรฺญิสเช่นเดียวกัน... (*จากหนังสือ "อิกมาลุดดีน" ของท่านอิบนุ บาบะวัยฮ์ อัล-กุมมีย์ หน้า* 404) .... และก็ตรงกับคำกล่าวของท่านอิหม่ามหะซันที่ว่า *เมื่อถึงยามอรุณรุ่ง การตั้งครรภ์ของนางก็จะปรากฏให้เห็นเอง* ... **แสดงว่า ตลอดทั้งราตรีนั้น ไม่มีหลักฐานการตั้งครรภ์ของนัรฺญิสเลยจนถึงรุ่งอรุณ**อันเป็นเวลาคลอด **!**...

ก็แล้วคำกล่าวของท่านอัฏ-ฏูสีย์ ที่อ้างการรายงานมาจากท่านหะกีมะฮ์เช่นเดียวกัน ... ที่กล่าวหลังจากที่ท่านอิหม่ามหะซันบอกกับท่านว่า แม่ของเด็กคือ ซูซัน .....ว่า ...

(فَأَدَرْتُ نَظَرِىْ فِيْهِنَّ فَلَمْ اَرَ جَارِيَةً عَلَيْهَا اَثَرٌ غَيْرَسُوْسَنَ) ……

"*ฉันจึงใช้สายตาสำรวจดูในกลุ่มสาวใช้ทั้งหลาย(ของท่านอิหม่าม*) **ก็ไม่เห็นผู้ใดจะมีร่องรอย**(แห่งการตั้งครรภ์) **นอกจากซูซัน เพียงผู้เดียว**" ...

(จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านอัฏ-ฏูสีย์ หน้า 141) ...

จากรายงานนี้แสดงว่า....แค่ท่านหะกีมะฮ์มองดูด้วยตาเปล่าตั้งแต่ตอนกลางวัน(โดยไม่ต้องตรวจสอบอะไรเลย) ก็มองเห็นแล้วว่า ซูซันกำลังตั้งครรภ์ ...

รายงานไหนจริง? .. รายงานไหนไม่จริง ? ...

(5). ตอนใกล้อรุณรุ่ง, รายงานแรกบอกว่า ท่านหะกีมะฮ์เข้าไปปลอบโยนท่านนัรฺญิสให้ทำใจให้เข้มแข็ง จากนั้น รายงานดังกล่าวอ้างคำพูดของท่านหะกีมะฮ์ว่า ...

(**ثُمَّ اَخَذَتْنِيْ فَتْرَةٌ وَاَخَذَ تْهَافَتْرَةٌ فَانْتَبَهْتُ بِحِسِّ سَيِّدِىْ**...)

"หลังจากนั้น ความเงียบก็เข้ามาครอบงำฉัน และความเงียบก็ครอบงำนางด้วย (ชั่วขณะหนึ่ง), แล้วต่อมา ฉันรู้สึกว่านายหญิงของฉันมีอาการ ...."

คำว่า "ฟัตเราะฮ์" ในภาษาอรับ หมายถึง "ความเงียบหรือความว่างเปล่า", ซึ่ง *หมายความว่าทั้งท่านหะกีมะฮ์และท่านนัรฺญิส มิได้พูดอะไรกันอีกเลยในช่วงนั้น* ...จนท่านหะกีมะฮ์รู้สึกว่า ท่านนัรฺญิสมีอาการแปลกไป (เพราะเด็กถูกคลอดออกมาแล้ว) จึงรีบเข้าไปเปิดผ้าดู และมองเห็นเด็กทารกกำลังสุญูดดังข้อความที่ผ่านมาแล้ว ...

แต่ในรายงานตอนหลัง บอกว่า หลังจากปลอบโยนท่านนัรฺญิสแล้ว *ท่านหะกีมะฮ์ก็อ่านซูเราะฮ์อินนา อันซัลนาฮุ ฟีย์ ลัยละติ้ลก็อดริ .. ให้แก่นัรฺญิส*, แล้วก็ได้ยินทารกในครรภ์ของนัรฺญิสอ่านประสานเสียงท่านและให้สล่ามแก่ท่านด้วย จนทำให้ท่านตกใจสุดขีดในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ...

รายงานไหนจริง?,.. รายงานไหนไม่จริง ? ....

(6). ตอนที่ท่านนัรฺญิสใกล้จะคลอดเพียงเล็กน้อย, รายงานแรกได้รายงานมาเพียงว่าความเงียบได้เข้ามาปกคลุมระหว่างท่านหะกีมะฮ์และท่านนัรฺญิสอยู่ขณะหนึ่ง แล้วท่านนัรฺญิสก็มีอาการ, *ท่านหะกีมะฮ์จึงเข้าไปเปิดผ้าถุงดู ก็พบว่า ท่านนัรฺญิสคลอดทารกออกมาแล้ว ซึ่งแสดงว่า ท่านนัรฺญิส อยู่ในสายตาและการรู้เห็นของท่านหะกีมะฮ์ตลอดเวลาแม้กระทั่งตอนคลอด...*

แต่ในรายงานตอนหลัง ... กลับปรากฏข้อความว่า *ท่านนัรฺญิสได้อันตรธาน, คือ หายตัวไปชั่วขณะหนึ่ง* จนท่านหะกีมะฮ์ตกใจถึงกับวิ่งพรวดพราดไปหาท่านอิหม่ามหะซัน ... และเมื่อเปิดม่านเข้าไปดู ก็เห็นแสงพร่างพรายก่อนแล้วก็เห็นทารกถูกคลอดออกมาแล้ว โดยไม่ต้องไปเปิดผ้าดูแต่ประการใด ....

รายงานไหนจริง? .. รายงานไหนไม่จริง ? ...

(7). หลังจากคลอดออกมาแล้ว ในรายงานของท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ บอกว่า ท่านหะกีมะฮ์ก็เข้าไปอุ้มทารกออกมา แล้วท่านอิหม่ามหะซันก็สั่งให้นำไปให้ท่าน และ**เมื่อท่านสั่งให้พูด** ทารกนั้นก็พูดโดยการกล่าวกะลิมะฮ์ ชะฮาดะฮ์ และกล่าวประโยคอื่นๆต่อไป ดังรายงานข้างต้นที่ผ่านมาแล้ว ....

แต่ในรายงานตอนหลังบอกว่า เมื่อท่านหะกีมะฮ์เปิดม่านเข้าไป ก็มองเห็นทารกกำลังสุญดอยู่และชูนิ้วชี้ขึ้นสู่ท้องฟ้า **แล้วกล่าวกะลิมะฮ์ชะฮาดะฮ์และคำอื่นๆเลย** (โดยที่ยังมิได้ถูกอุ้มขึ้นมาและโดยท่านอิหม่ามฯผู้เป็นบิดายังมิได้สั่ง) ...... และเมื่อท่านหะกีมะฮ์นำทารกนั้นไปให้ท่านอิหม่ามฯ ทารกก็เพียงแต่ให้สล่ามแก่ผู้เป็นบิดาเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีรายงานการกล่าวชะฮาดะฮ์ และคำพูดอื่นใดอีก ...

รายงานไหนจริง? .. รายงานไหนไม่จริง ? ..

(8). หลังจากทารกถูกคลอดออกมาแล้ว รายงานแรกบอกว่า ท่านอิหม่ามหะซันสั่งท่านหะกีมะฮ์ว่า **อีก 7 วันให้มาหาท่านอีกที**,... ***ซึ่งพอรุ่งขึ้น*** ท่านหะกีมะฮ์ได้ไปบ้านท่านอิหม่ามฯตามปกติ แต่ไม่เจอทารกคนนั้น **<u>พอท่านหะกีมะฮ์ถามถึงเด็ก</u>** ท่านอิหม่ามฯก็บอกว่า ท่านได้ฝากเด็กนั้นกับพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.ไว้แล้ว, ...

<u>พอวันที่ 7</u> <u>ท่านหะกีมะฮ์ก็ไปอีกและเจอทารกนั้นกำลังคลานอยู่</u> จึงอุ้มมาส่งให้ท่านอิหม่ามฯตามคำสั่งของท่าน แล้วเด็กคนนั้นก็กล่าวกะลิมะฮ์ชะฮาดะฮ์ และประโยคอื่นๆตามคำสั่งของท่านอิหม่ามฯ ผู้เป็นบิดา ...

แต่ในรายงานหลังบอกว่า หลังจากทารกถูกคลอดออกมาแล้วไม่นานก็มีนกฝูงหนึ่ง (วิญญาณบริสุทธิ์จำแลงตัว) มารับเอาทารกขึ้นไปบนท้องฟ้า(ต่อหน้าท่านหะกีมะฮ์ที่เห็นเหตุการณ์อยู่ด้วย เพราะท่านคือผู้รายงานเหตุการณ์เหล่านี้),.. **<u>แล้วอีก</u> <u>40 วันต่อมา</u>** ทารกนั้นก็ถูกส่งกลับคืนมายังบิดามารดาตามเดิม ...

สงสัยว่า ..ในวันรุ่งขึ้น *ท่านหะกีมะฮ์ไปถามหาเด็กทารกนั้นอีกทำไม* .... ในเมื่อท่านได้ประจักษ์ด้วยสายตาตนเองแล้วว่า เด็กคนนั้นถูกฝูงนกนำบินขึ้นฟ้าไปแล้วตั้งแต่วันคลอดวันแรก ?...

สงสัยว่า .. **ในเมื่อเด็กคนนั้นถูกนำมาส่งในอีก 40 วันต่อมา**, ... ก็แล้วเด็กคนที่ท่านหะกีมะฮ์มาอุ้มไปส่งให้ท่านอิหม่ามหะซัน**<u>ในวันที่ 7</u>** ตามคำสั่งของอิหม่าม, และกล่าวชะฮาดะฮ์และประโยคอื่นๆตามคำสั่งของท่านอิหม่ามฯดังรายงานแรก .... *เป็นลูกคนไหนของท่านอิหม่ามฯ อีก* ? ...

รายงานไหนจริง ? .. รายงานไหนไม่จริง ? .. หรือไม่จริงทั้งสองรายงาน ? ...

(9). เรื่องการเจริญวัยของทารกคนนั้น หรืออีกนัยหนึ่ง อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์, ... รายงานตอนหลังบอกว่า เมื่อนกนำไป**ครบ 40 วัน**และถูกส่งตัวคืนมาหาบิดามารดาแล้ว ท่านหะกีมะฮ์ไปเจอเด็กนั้น**กำลังเดินไปมา**ต่อหน้าท่านอิหม่ามฯ ผู้เป็นบิดา ก็*ถึงกับอุทานว่า นี่คือเด็ก 2 ขวบแล้ว*, .. ซึ่งท่านอิหม่ามฯ ก็ชี้แจงให้ทราบว่า ผู้เป็นอิหม่ามทุกคน จะเติบโตเร็วกว่าเด็กธรรมดาทั่วๆไป ***คือ 1 เดือน เทียบเท่ากับ 1 ปีของสามัญชน*** .... (ซึ่งแสดงว่าเจริญวัย และเติบโตเร็วมาก) ...

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง, ... คำกล่าวของท่านหะกีมะฮ์ตอนท้ายที่ว่า ...

فَلَمْ اَزَلْ أَرَى ذَلِكَ الصَّبِيَّ فِيْ كُلِّ اَرْبَعِيْنَ يَوْمًا اِلَى اَنْ رَأَيْتُهُ رَجُلاً قَبْلَ مُضِيِّ اَبِيْ مُحَمَّدٍ بِأَيَّامٍ قَلاَئِلَ فَلَمْ اَعْرِفْهُ، فَقُلْتُ لِإِبْنِ اَخِيْ (ع) " مَنْ هَذَاالَّذِىْ تَأْمُرُنِيْ اَنْ اَجْلِسَ بَيْنَ يَدَيْهِ ؟" ... فَقَالَ لِيْ " هَذَاابْنُ نَرْجِس ....")

"ฉันยังคงเห็นเด็กคนนั้นในทุกๆ 40 วันเป็นประจำ จนกระทั่งก่อนหน้าท่านอิหม่ามหะซันจะเสียชีวิตไม่กี่วัน ***ฉันก็เห็นเขาเป็นชายฉกรรจ์*** *ซึ่งฉันไม่รู้จัก(คือจำเขาไม่ได้), ฉันจึงถามท่านอิหม่ามฯว่า ... ผู้ชายที่ท่านใช้ให้ฉันนั่งลงข้างหน้าเขา คือใคร? ท่านอิหม่ามหะซันก็ตอบว่า...* **นี่แหละ คือลูกของนัรฺญิส** ...

ปัญหาก็คือ ตอนที่ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์, อิหม่ามท่านที่ 11 ของชีอะฮ์ (และถูกอ้างว่า เป็นบิดาของท่านอิหม่ามะฮ์ดีย์) สิ้นชีวิตนั้น ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์อายุประมาณเท่าใด ? ...

ท่านอัล-มัจญลิสีย์ นักวิชาการหะดีษชีอะฮ์ท่านหนึ่ง ได้กล่าวว่า ...

(اَكْثَرُالْرِوَايَاتِ عَلَي اَنَّهُ اِبْنٌ اَقَلُّ مِنْ خَمْسِ سِنِيْنَ بِأَشْهُرٍ، اَوْبِسَنَةٍ وَاَشْهُرٍ)

"ที่มากที่สุดจากรายงานต่างๆก็คือ (ตอนที่ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์สิ้นชีวิตนั้น) ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ **ยังเป็นทารกที่อายุน้อยกว่า 5 ขวบอยู่หลายเดือน, หรือน้อยกว่า 5 ขวบอยู่หนึ่งปีกับอีกหลายเดือน"** ...

(จากหนังสือ "บิหารุล อันวารฺ" ของท่านมัจญลิสีย์ เล่มที่ 25 หน้า 123)

นั่นก็คือ ตอนท่านอิหม่ามหะซันสิ้นชีวิต ท่านมะฮ์ดีย์จะมี**อายุประมาณ 4 ปี 6 เดือน 23 วัน,... หรือ 3 ปี 6 เดือน 23 วัน** (ตามความขัดแย้งของชีอะฮ์เองในปีเกิดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ว่า เป็นปี ฮ.ศ. 255 หรือ 256) ...

ทั้งนี้ ก็เพราะท่านมะฮ์ดีย์ ถือกำเนิด (ตามข้ออ้างของชีอะฮ์) เมื่อวันที่ 15 เดือนชะอฺบาน ปีฮ.ศ. 255 หรือ 256, ขณะที่ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ สิ้นชีวิตในวันที่ 8 เดือนรอบีย์อุ้ลเอาวัล ปี ฮ.ศ. 260 ...

ดังนั้น ถ้าจะว่ากันในเรื่องการเจริญวัยตามหลักฐานข้างต้นทั้งหมด ก็แสดงว่า **<u>ตอนอายุได้ 3 ขวบ ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็คงจะโตเป็นหนุ่มน้อยหรือเป็นหนุ่มเต็มตัวแล้ว</u>** ...

เพราะแค่ 3 ปี 6 เดือน (หรือ 4 ปี 6 เดือน) ก็โตเป็นหนุ่มฉกรรจ์จนท่านหะกีมะฮ์ที่เห็นทุกๆ 40 วันยังจำไม่ได้ ...

ตอนนี้,.. ให้เราลองมาอ่านดูข้อเขียนของนักวิชาการชีอะฮ์ท่านหนึ่ง ในหนังสือชื่อ "อิมามมะฮ์ดี, ความหวังใหม่ของโลก" หน้า 31 ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้ ...

1. *อะฮ์มัด บิน อิสหาก ซึ่งเป็นสาวกอาวุโสคนสำคัญของท่านอิมามอัสการี ได้รายงานว่า "วันหนึ่ง ฉันได้รับเกียรติไปเยี่ยมอิมามอัสการี และฉันประสงค์ที่จะถามท่านถึงเรื่องผู้นำหลังจากท่านแต่ท่านอิมามอัสการีพูดขึ้น โดยที่ฉันไม่ทันที่จะตั้งคำถาม "โอ้ อะฮ์มัด, ตั้งแต่อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ได้สร้างอาดัมขึ้นมา และตั้งแต่นั้นมา แผ่นดินก็ไม่เคยว่างจากฮุจญัตของพระองค์ ดังนั้น ตราบจนถึงวันกิยามะฮ์ พระองค์ก็จะไม่ปล่อยให้แผ่นดินของพระองค์ว่างจากฮุจญัตของพระองค์ และจากสาเหตุของการมีฮุจญัตนี้ จึงทำให้การลงโทษ (บาลาอ์ต่างๆ) ได้ถูกยกไปจากชาวโลก ทำให้ฝนได้ตกลงมา และทำให้บารอกะฮ์ (ความเป็นศิริมงคล) ต่างๆงอกเงยจากแผ่นดิน" ฉันได้ถามขึ้นว่า "โอ้ ลูกแห่งรอซูล, อิมามและตัวแทนหลังจากท่านคือใคร ? ท่านอัสการีได้วิ่งเข้าห้องอย่างรีบเร่ง และท่านได้ออกมา* ***พร้อมกับ<u>ทารกน้อย วัยสามขวบ</u> ที่มีรัศมีเหมือนพระจันทร์เต็มดวง <u>อยู่ในอ้อมแขนของท่าน</u>***

*ทารก**วัยสามขวบกว่าๆ** (หรือสี่ขวบกว่าๆ)ที่ท่านหะกีมะฮ์, น้าสาวของท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์รายงานว่า **โตเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้วจนท่านจำไม่ได้...** .กับทารก**วัยสามขวบที่อยู่ในอ้อมแขนของท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์** ตามรายงานของท่านอะฮ์มัด บิน อิสหากสาวกคนสำคัญของท่านอิหม่ามหะซันเอง,.. ดังข้อความที่มี ระบุไว้ในหนังสือดังกล่าว นั้น ..*

ฝ่ายชีอะฮ์พอจะชี้แจงได้ไหมว่า เป็นคนเดียวกันหรือไม่ *?? ...*

ถ้าเป็นคนเดียวกัน ทำไมขนาดแห่งสรีระจึงแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงอย่างนี้ ?..

หรือร่างกายของทารกนั้น ยืดได้, หดได้ *? ...*

แต่ถ้าเป็นคนละคนกัน ก็อยากจะถามว่า แล้วอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ มีกี่คน ?

รายงานไหนจริง? .. รายงานไหนไม่จริง? .. หรือว่าไม่จริงทั้งสองรายงาน ? ...

<u>หมายเหตุ</u>

อันเนื่องมาจากความเชื่อของชีอะฮ์ที่ว่า การกำเนิดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ถือเป็นความลับสุดยอด ดังนั้น ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ จึงได้สั่งกำชับท่านหะกีมะฮ์มิให้แพร่งพรายเรื่องนี้ให้ผู้ใดได้รับทราบเด็ดขาดนอกจากเมื่อถึงวาระ, และแก่ญาติใกล้ชิดจริงๆ และสาวกผู้ภักดีของท่านอิหม่ามฯ ไม่กี่คนเท่านั้น ....

มีรายงานมาจากท่าน อัฏ-ฏูสีย์ ดังต่อไปนี้ ....

ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ได้กล่าวแก่ท่านหะกีมะฮ์ว่า ...

(فَإِذَاغَيَّبَ اللَّهُ شَخْصِيْ وَتَوَفَّانِيْ وَرَأَيْتِ شِيْعَتِيْ قَدِ اخْتَلَفُوْا فَأَخْبِرِىْ الثِّقَاتِ مِنْهُمْ، فَإِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ يُغَيِّبُهُ اللَّهُ عَنْ خَلْقِهِ، وَيَحْجِبُهُ عَنْ عِبَادِهِ فَلاَ يَرَاهُ اَحَدٌ. حَتَّى يُقَدِّمَ لَهُ جِبْرَائِيْلُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فَرَسَهُ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلاً) ....

“เมื่อพระองค์อัลลอฮ์ ทรงให้ฉันล่วงลับและตายจากไป .. และท่านน้ามองเห็นความขัดแย้งของกลุ่มชีอะฮ์ของฉันเกิดขึ้น ก็จงบอก (เรื่องการกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์) ต่อบรรดาผู้ซึ่งไว้วางใจได้จากพวกเขา, เพราะผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์นั้น พระองค์จะทรงทำให้เขาลับหายและกำบังเขาจากปวงบ่าวของพระองค์, **<u>ดังนั้น จะไม่มีผู้ใดเห็นเขาอีก</u>** จนกว่าท่านญิบรีลจะนำม้าศึกมาให้เขา เพื่อพระองค์อัลลอฮ์จะได้ตัดสินในสิ่งที่ถูกกระทำลงไป” ...

(จากหนังสือ “อัล-ฆ็อยบะฮ์” ของท่านอัฏ-ฏูสีย์ หน้า 142)

สรุปแล้ว เรื่องราวการกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ดังที่เล่ามานั้น นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เป็นเรื่องที่ถูก “กุและอุปโลกน์ขึ้นมา” โดยน้ำมือของชาวชีอะฮ์ทั้งสิ้น ....

หากจะมีคำถามว่า ทำไมชีอะฮ์จึงต้องกุเรื่องการกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ขึ้นมา ? ..

คำตอบก็คือ การกุเรื่องนี้ขึ้นมา ถือเป็นความจำเป็นชนิดคอขาดบาดตายและหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยทีเดียวสำหรับชาวชีอะฮ์ทั้งหลาย, ทั้งนี้ก็เพราะ ...

1. ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์อิหม่ามท่านที่ 11 ... ตามบันทึกทางประวัติศาสตร์และตำราของชีอะฮ์ที่เชื่อถือได้หลายเล่ม ระบุว่า ท่านตายไปโดยไม่มีทายาท ขณะที่ ...

2. ชาวชีอะฮ์เชื่อว่า หากอิหม่ามตายไปโดยไม่มีทายาท (ซึ่งจะต้องเป็นบุตรคนโตโดยเฉพาะ, มารับช่วงการเป็นอิหม่ามต่อ) แล้ว *ก็หมายถึงว่าแผ่นดินนี้ขาดผู้สืบทอดหรืออิหม่าม*, ซึ่งหากเป็นดังนั้น ชาวโลกทั้งหมดจะถูกธรณีสูบทันที ...

เพราะฉะนั้น โลกนี้จะขาดอิหม่ามไม่ได้ .. ว่างั้นเถอะ ...

ท่านกุลัยนีย์ ได้บันทึกในหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" จาก อบีย์หัมซะฮ์ ว่า ...

(قُلْتُ لاَبِيْ عَبْدِاللَّهِ (ع) : اَتَبْقَي اْلاَرْضُ بِغَيْرِاِمَامٍ ؟ ... قَالَ : لَوْبَقِيَتِ اْلاَرْضُ بِغَيْرِاِمَامٍ لَسَاخَتْ) ....

"ฉันได้ถามท่านอบีย์อับดิลลาฮ์ (หมายถึงท่าน**อิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก** อิหม่ามท่านที่ 6 ของชีอะฮ์) ว่า โลกนี้จะอยู่โดยปราศจากอิหม่ามได้ไหม ?.. ท่านก็ตอบว่า **: <u>สมมุติหากโลกนี้ไม่มีอิหม่ามแล้ว</u> <u>แน่นอน มนุษย์ก็จะถูกธรณีสูบทันที</u>"** ....

(จากหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 179, กิตาบอัล-หุจญะฮ์ บาบว่าด้วยเรื่อง โลกนี้จะปราศจากหุจญะฮ์ไม่ได้) ...

เพราะฉะนั้น เมื่อท่านอิหม่ามท่านที่ 11 ตายไปโดยไม่มีทายาทสืบทอด...., (และธรณีก็ยังไม่ได้สูบใครแม้แต่คนเดียวหลังจากอิหม่ามหะซันตายและโลกอยู่ในช่วงขาดอิหม่าม)......ซึ่งแน่ละ,หากไม่มีการทำอะไรสักอย่างเพื่อแก้ไขสถานการณ์แล้ว...... ก็เท่ากับเป็นการ "ยอมรับ" ว่า ความเชื่อของชีอะฮ์ทั้งหมดตั้งแต่เรื่องการกำหนด "ผู้สืบทอด" หรือตัวแทนของท่านรอซู้ลฯ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ตั้งแต่คนแรกยันคนสุดท้ายหรือเรื่องอื่นๆ ... ล้วนเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระ,.....และยังเท่ากับเป็นการ "ทำลาย" หลักการและความเชื่อทั้งหลายแหล่ของชีอะฮ์ข้างต้น ... ให้ภินท์พังราบเป็นหน้ากลองลงอย่างช่วยอะไรไม่ได้ ...

ดังนั้น การ **"กำหนด"** และ **"อุปโลกน์"** เรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ซึ่ง **"ยังไม่มีตัวตน"** ให้จำเป็นต้อง **"มีตัวตนขึ้นมา"** เพื่อแก้ไขความคับขันดังกล่าว ..... ด้วยเรื่องราวความรักอันพิลึกพิลั่นของอิหม่ามหะซันกับนัรฺญิส, และการกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ด้วยอภินิหาริย์ต่างๆดังเรื่องเล่าข้างต้น จึง **"จำเป็น"** ต้องเกิดขึ้นมาด้วยประการฉะนี้ ...

เอาหลักฐานมาจากไหนว่า ท่านอิหม่ามหะซัน ตายไปโดยไม่มีบุตร ? ...

ขอตอบว่า หลักฐานที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับประเด็นนี้ก็คือ บันทึกของท่านกุลัยนีย์--- *บุคอรีย์ของชีอะฮ์* --- เอง ในหนังสือ "อัล-กาฟีย์".... โดยอ้างการรายงานไปถึง **"ท่านอะห์มัด บิน อุบัยดิลลาฮ์ บิน คอกอน"** ... ซึ่งท่านอุบัยดิลลาฮ์ผู้นี้ ถือว่าเป็นสหายสนิทที่สุดคนหนึ่งของอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ...

ท่านอะห์มัด บิน อุบัยดิลลาฮ์ ได้เล่ามาดังนี้ ...

لَماعتل بعث الى ابي ان ابن الرضاقداعتل فركب من ساعته فيبادرالى دارالخلافة، ثم رجع مستعجلا

ومعه خمسة من خدم اميرالمؤمنين كلهم من ثقاته وخاصته، فيهم نحرير فأمرهم بلزوم دارالحسن وتعرف خبره وحاله، وبعث الى نفرمن المتطببين، فأمرهم بالاختلاف اليه وتعاهده صباحاومساء، فلماكان بعدذلك بيومين اوثلاثة أخبرانه قد ضعف، فأمرالمتطببين بلزوم داره وبعث الى قاضى القضاة فأحضره مجلسه، وامران يحتارمن اصحابه عشرة ممن يوثق به في دينه وأمانته وورعه، فأحضرهم فبعث بهم الى دارالحسن وامرهم بلزومه ليلا ونهارا، فلم يزالواهناك حتى توفي عليه السلام، فصارت سر من رأى ضجة واحدة، وبعث السلطان الى داره من فتشها وفتش حجرها، وختم على جميع مافيها وطلبوا اثرولده وجاؤوابنساء يعرفن الحمل، فدخلن الى جواريه ينظرن اليهن ، فذكربهضهن ان هناك جارية بهاحمل، فجعلت في حجرة ووكل بهانحرير الخادمواصحابه ونسوة معهم، ثم اخذوابعدذلك في تهيئته وعطلت الاسواق وركبت بنوهاشم والقواد وابي وسائرالناس الى جنازته، فكانت سر من رأى يومئذ شبيهابالقيامة، فلمافرغوا من تهيئته بعث ا لسلطان الى ابي عيسى بن المتوكل فأمره بالصلاة عليه، فلماوضعت الجنازة للصلاة عليه دناابوعيسى منه، فكشف عن وجهه فعرضه على بني هاشم من العلوية والعباسية والقواد والكتاب والقضاة والمعدلين، وقال : هذا الحسن بن علي بن محمد بن الرضا، مات حتف انفه على فراشه جضره من حضره من خدم أميرالمؤمنين وثقاته فلان وفلان، ومن القضاة فلان وفلان، ومن

المتطببين فلان وفلان، ثم غطى وجهه وأمربحمله فحمل من وسط داره ودفن بالبيت الذى دفن فيه ابوه، فلمادفن أجذالسلطان والناس في طلب ولده، وكثرالتفتيش في المنازل والدور وتوقفواعن قسمة ميراثه ولم يزل الذين وكلوابحفظ الجارية التي توهم عليهاالحمل لازمين حتى تبين بطلان الحمل، فلمابطل الحمل عنهن قسم ميراثه بين امه وأخيه جعفر وادعت امه وصيته وثبت ذلك عندالقاضي …………………………

“เมื่อท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ล้มป่วยลง สุลฏอน (อัล-มุอฺตะมิด บิลลาฮ์, สุลฏอนท่านที่ 15 แห่งวงศ์อับบาซียะฮ์) ก็ได้แจ้งข่าวแก่บิดาของฉัน (คือ ท่านอุบัยดิลลาฮ์) ให้รับทราบว่า บุตรของท่านอัรฺ-ริฎอได้ล้มป่วยลงแล้ว ท่านบิดาจึงรีบไปในทันทีนั้น โดยไปที่วังของสุลฏอนก่อน แล้วท่านก็รีบกลับออกมาพร้อมด้วยคนรับใช้ผู้ซื่อสัตย์และคนใกล้ชิดของท่านอิหม่ามฯ อีก 5 คน ซึ่งในกลุ่มนั้นมีอำมาตย์คนสนิทของสุลฏอนรวมอยู่ด้วย, แล้วท่านบิดาก็สั่งให้พวกเขาเหล่านั้นให้เฝ้าประจำอยู่ที่บ้านของท่านของอิหม่ามหะซัน และคอยแจ้งข่าวและอาการของท่านอิหม่ามฯ ให้ทราบ ..... แล้วท่านก็สั่งให้แพทย์คณะหนึ่งมาคอยผลัดเปลี่ยนดูแลและเอาใจใส่ท่านอิหม่ามฯ ทั้งเช้าเย็น, ...

หลังจากนั้นต่อมาอีก 2-3 วัน ก็มีข่าวแจ้งมายังท่านบิดาว่า อาการป่วยของท่านอิหม่ามฯ ทรุดหนักลง ท่านจึงสั่งคณะแพทย์ให้คอยเฝ้าประจำอยู่ที่บ้านท่านอิหม่ามฯ แล้วท่านก็ให้ไปตามหัวหน้าผู้พิพากษามาหาที่บ้าน และบอกให้เขาคัดเลือกสหายของเขาที่ไว้วางใจได้, มีความซื่อตรง และเคร่งครัดในเรื่องศาสนา มา 10 คน, แล้วสั่งให้บุคคลเหล่านั้นเฝ้าประจำอยู่ที่บ้านของท่านอิหม่ามฯทั้งกลางคืนกลางวัน ซึ่งพวกเขาก็ปฏิบัติตามจนกระทั่งท่านอิหม่ามหะซัน สิ้นชีพลง,...

เมืองซาร์มัรฺรอขณะนั้น เกิดความโกลาหลขึ้นมาพร้อมเพรียงกัน, สุลฏอนฯ จึงส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของท่านอิหม่ามฯ แล้วทำการตรวจสอบห้องหับต่างๆของท่าน และประทับตราทุกสิ่งที่อยู่ในบ้าน, และให้ค้นหาร่อยรอยบุตรของท่าน (ว่าจะมีหรือไม่) ...

เจ้าหน้าที่เหล่านั้น ได้มาพร้อมกับนำกลุ่มสตรีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการตั้งครรภ์ (ในปัจจุบันก็คงจะเป็นสูตินรีเวชอะไรทำนองนั้น)มาด้วย ... สตรีเหล่านั้นได้เข้าไปหาบรรดาสาวใช้ของท่านอิหม่ามฯ และพิจารณาดู(ว่าจะมีใครตั้งครรภ์บ้างหรือไม่) ซึ่งก็ได้รับการบอกเล่าว่า มีสาวใช้คนหนึ่งตั้งครรภ์, นางจึงถูกอำมาตย์คนสนิทฯจำกัดเขตให้อยู่ภายในห้องหนึ่ง โดยมอบหน้าที่ให้คนรับใช้, สหายของเขา และสตรีอีกผู้หนึ่งเฝ้าดูแล ...

หลังจากนั้น พวกเขาก็จัดเตรียมการเกี่ยวกับมัยยิตของท่าน, ภายในตลาดต่างๆว่างเปล่า, บรรดาคนตระกูลบะนูฮาชิม, แม่ทัพนายกอง, บิดาของฉัน รวมทั้งประชาชนทั้งหลายต่างก็ขี่พาหนะมุ่งไปที่มัยยิตของท่าน, เมืองซาร์มัรฺรอในวันนั้น เหมือนวันกิยามะฮ์ไม่มีผิด ...

เมื่อจัดการต่างๆเกี่ยวกับมัยยิตเสร็จแล้ว สุลฏอนก็มีคำสั่งให้ท่านอบูอีซา บิน อัล-มุตะวักกิล ทำหน้าที่ (นำ) นมาซมัยยิต ... เมื่อมัยยิตถูกวางลงเพื่อทำการนมาซ ท่านอบูอีซาก็เข้ามาใกล้และเปิดดูหน้าของท่าน แล้วเชิญให้คนในตระกูลบะนูฮาชิม ทั้งกลุ่มอะละวียะฮ์ (สืบเชื้อสายมาจากท่านอฺลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ), กลุ่มอับบาซียะฮ์ (สืบเชื้อสายมาจากท่านอับบาส บิน อับดุลมุฏฏอลิบ), บรรดาแม่ทัพนายกอง, สมุหเลขา, บรรดาผู้พิพากษา และกัลยาณชนทั้งหลายให้เข้ามาดูโดยพร้อมเพรียงกัน ...

ท่านอบูอีซากล่าวว่า .. นี่คือ หะซัน บิน อฺลีย์ บินมุหัมมัด บินอัรฺ-ริฎอ, เขาตายอย่างปกติธรรมดาบนที่นอนของเขา, (คือ มิได้ถูกฆาตกรรมและมิได้ถูกทารุณกรรมใดๆ).. บรรดาผู้รับใช้และผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อท่าน, บรรดาผู้พิพากษา, บรรดาคณะแพทย์ที่มีรายนามนั้นๆก็มาปรากฏอยู่พร้อมหน้าพร้อมตาแล้ว ... จากนั้น ท่านก็ปิดหน้าผู้ตาย (และนมาซญะนาซะฮ์ให้ผู้ตาย), เสร็จแล้ว ท่านก็สั่งให้หามมัยยิตจากกลางบ้านของเขาและนำไปฝังในบ้านซึ่งบิดาของท่านเคยถูกฝังไว้ก่อน ...

เมื่อมัยยิตถูกฝังเรียบร้อยแล้ว สุลฏอนและประชาชนก็เริ่มต้นตรวจหาบุตรของท่าน, มีการตรวจสอบกันอย่างละเอียดยิบในที่พักอาศัยต่างๆ ... **การแบ่งมรดกของท่านถูกสั่งระงับไว้ชั่วคราว**, และผู้ที่ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับบรรดาทาสีของท่านที่พวกเขาสงสัยว่าจะตั้งครรภ์ ก็ยังคงรักษาหน้าที่อย่างเคร่งครัด จนกว่าจะปรากฏชัดเจนว่าไม่มีการตั้งครรภ์จริง,...

และเมื่อปรากฏว่าไม่มีพวกนางคนใดตั้งครรภ์แล้ว **มรดกของท่านจึงถูกแบ่งปันในระหว่างมารดาของท่าน และน้องชายของท่าน คือ ญะอฺฟัร** และมารดาของท่านก็ได้อ้างถึงพินัยกรรม (วะศียะฮ์) ของท่านด้วย ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นที่ รับรองสำหรับบรรดาผู้พิพากษาทั้งหลาย ...

หะดีษบทนี้ ถูกบันทึกโดยนักวิชาการหะดีษของชีอะฮ์หลายท่าน, อาทิเช่น ท่านกุลัยนีย์ ใน "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 505, กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบว่าด้วยเรื่อง การกำเนิดของอบีย์มุหัมมัด อัล-หะซัน บิน อฺลีย์ (อ), ท่านอัล-มุฟีด ใน "อัล-อิรฺชาด" หน้า

339, ท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ใน "อะอุลาม อัล-วะรออ์" หน้า 377-378, ท่านอัล-อัรฺบิลีย์ ใน "กัชฟุล ฆุมมะฮ์" เล่มที่ 3 หน้า 198-199, เป็นต้น ...

แน่นอนที่ว่า เมื่อหะดีษบทนี้ ถูกบันทึกโดยชีอะอ์เอง และมีเนื้อหาขัดแย้งกับความเชื่อของชีอะฮ์ทั้งหมดในแง่ที่ว่า **หะดีษบทนี้ยืนยันว่า ท่านอิหม่ามหะซันตายไปโดยไม่มีบุตร จนต้องแบ่งมรดกกันในระหว่างทายาทที่เหลือ คือมารดากับน้องชาย** *พวกเขาจึงจำเป็นต้องหาทางออกให้กับหะดีษนี้* **เพื่อให้สอดคล้องกับความเชื่อของพวกเขาที่ว่า อิหม่ามหะซันมีบุตร คือท่านมะฮ์ดีย์** *และได้เร้นกายเข้าไปในอุโมงค์ในบ้าน ก่อนท่านอิหม่ามหะซันสิ้นชีวิตประมาณ 10 วัน ...*

ทางออกดังกล่าว เช่นอ้างว่าการกำเนิดของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ถูกปิดเป็นความลับ จึงไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงการกำเนิดของท่าน ...

ก็มีข้อโต้แย้งได้ว่า .. ท่านมะฮ์ดีย์, ถือกำเนิดมาตั้งร่วม 4-5 ปีแล้ว, (ก่อนที่จะอ้างว่าแอบเร้นกายไป) ... ก็มีผู้รู้เห็นที่เป็นคนใกล้ชิดอย่างการอ้างของชีอะอ์เองก็ตั้งหลายคน, แม้กระทั่งบรรดาสาวใช้ของท่าน – ซึ่งตามรูปการณ์ของสตรีแล้ว ก็คงจะไม่ค่อย "กินเส้น" เท่าไรนักหรอกกับท่านนัรฺญิส ..

แล้วมีหรือที่เรื่องนี้จะเป็นความลับได้ตลอดไปในระยะเวลาหลายปีเหล่านั้น ?...

หรืออย่างน้อยก็บุคคลใกล้ชิดและเป็นญาติสนิทอย่างท่านหญิงซาลีลผู้เป็นย่าหรือท่านญะอฺฟัรฺผู้เป็นอาเล่า,....

การเกิดของมะฮ์ดีย์เป็นความลับสำหรับบุคคลทั้งสองนี้ด้วยหรือ ? ...

ดังนั้น ข้ออ้างเรื่องความลับของการกำเนิดมะฮ์ดีย์ จึงรับฟังไม่ขึ้น, เพราะมิใช่เป็นความลับประเภท "ท็อป ซีเครท" หรือ "ลับสุดยอด" อะไรเลยอย่างที่กล่าวมาแล้ว ... (หรือหากว่าเป็นความลับสุดยอดจริงๆ ก็คงเป็นความ **"ลับสุดยอด"** *ประเภท* **"โจ๋งครึ่ม"** *กระมัง?) ...*

ทางออกอีกอย่างก็คือ ท่านญะอฺฟัรฺ ผู้น้องของอิหม่ามหะซัน เป็นคนเลว, เสเพล, ขี้เหล้า ฯลฯ .. ดังบันทึกของท่านกุลัยนีย์ในหะดีษบทนั้นก่อนข้อความที่นำมาเสนอข้างต้นเล็กน้อย .. *จึงปกปิดเรื่องการมีบุตรของอิหม่ามหะซันไว้เพื่อต้องการมรดก* เป็นต้น ...

ก็มีข้อโต้แย้งได้อีก,.. นั่นคือ เราต้องไม่ลืมว่า สมมุติถ้าท่านญะอฺฟัรฺเป็นคนเลว.. และปกปิดเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ไว้เพื่อต้องการมรดก .. ก็แล้ว**ท่านหญิงซาลีล**, มารดาของท่านอิหม่ามหะซันและเป็นย่าของท่านมะฮ์ดีย์เล่า ?,...... ท่านเป็นคนเลวด้วยหรือเปล่า ?...

ท่านไม่ทราบบ้างเชียวหรือว่า ท่านมีหลานชายอยู่คนหนึ่งซึ่งมีสิทธิในมรดกอย่างแท้จริง เพราะเป็นลูกชายของผู้ตาย, โดยที่ท่านญะอฺฟัรฺ ผู้เป็นน้องชายของอิหม่าม จะไม่มีสิทธิรับมรดกใดๆเลยในกรณีนี้? ...

ท่านหญิงซาลีล เป็นถึงภรรยาของอิหม่ามท่านที่ 10 .. คือท่านอิหม่ามอฺลีย์ อัล-ฮาดีย์ ... เป็นมารดาของอิหม่ามท่านที่ 11 คืออิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์, ... และเป็นย่าของอิหม่ามท่านที่ 12 คือท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ (ตามความเชื่อของชีอะฮ์เอง) ...

ท่าน ... (หรือแม้กระทั่งท่านญะอฺฟัรฺผู้น้องท่านอิหม่าม, ที่ว่ากันว่าเสเพลนั้น) ...ไม่ทราบบ้างหรือว่า พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงดำรัสไว้ในซูเราะฮ์ อัน-นิซาอ์ อายะฮ์ที่ 10 ว่า ...

اِنَّ الَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا..

“*แท้จริง บรรดาผู้ที่กิน (หรือฮุบ, หรือยักยอก) ทรัพย์สินเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น สิ่งที่พวกเขากินเข้าไปในท้องมิใช่อื่นใดนอกจากไฟนรก และต่อไป พวกเขาจะต้องเข้าสู่เปลวเพลิงนรก*”

แม้ในกรณีนี้ ท่านหญิงซาลีลจะมิได้เป็นผู้เบียดบังหรือฮุบมรดกของหลานชาย คือท่านมะฮ์ดีย์โดยตรง .. แต่, การที่ท่านช่วยปกปิดเรื่องนี้ไว้ ซึ่งมีผลทำให้มรดกต้องตกทอดไปถึงท่านญะอฺฟัรฺ บุตรชายของท่านอีกคน ซึ่งความจริงจะไม่มีสิทธิใดๆในมรดก(หากลูกชายผู้ตายมีตัวตน)... ก็เท่ากับท่านสมรู้ร่วมคิด, ช่วยให้ท่านญะอฺฟัรฺผู้บุตร ช่วงชิงมรดกของท่านมะฮ์ดีย์ผู้หลานโดยไม่เป็นธรรม ใช่หรือไม่ ? ...

มารดาของท่านอิหม่ามหะซัน ไม่กลัวการถูกลงโทษในนรกจากกรณีนี้เชียวหรือ ?

และท่านจะปฏิเสธความผิดและบาปข้อนี้ได้ละหรือ ? ....

หรือหากจะอ้างว่า ท่านยอมรับบาปด้วยการปกปิดเรื่องท่านมะฮ์ดีย์เอาไว้ เพราะเกรงหลานชายจะได้รับอันตรายจากสุลฏอนซึ่งชีอะฮ์ถือว่า เป็นศัตรูกับอะฮ์ลุลบัยต์ ...

ก็มีข้อโต้แย้งได้อีกว่า ... ก็แล้วอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ไม่เคยบอกมารดาของท่านให้เกิดความอุ่นใจและภูมิใจบ้างเลยหรือว่า หลานชายของท่านคนนี้ **มิใช่มนุษย์ธรรมดา, แต่เป็นผู้วิเศษ**, กำเนิดมาอย่างสุดวิเศษ, ไม่ต้องวอร์รี่ใดๆทั้งสิ้นเพราะมนุษย์หน้าไหนก็ทำอันตรายไม่ได้, **ไม่ตายหรอกถ้าไม่ต้องการจะตาย** (อุศูล อัล-กาฟีย์, เล่มที่ 1 หน้า 258), ... **มีมลาอิกะฮ์ปกป้องคุ้มครองอยู่ตลอดเวลาจนถึงวันปรากฏตัวในยุคสุดท้ายของโลก** (เราเฎาะฮ์ อัล-วาอิซีน หน้า 260) ?...

หลักฐานสำคัญอีกชิ้นหนึ่งทางประวัติศาสตร์ที่แสดงว่า อิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ตายไปโดยไม่มีบุตร ก็คือ.. **<u>หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติและรายชื่อบุคคลในตระกูลอะละวีย์</u>** (ลูกหลานของท่านอุลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ ร.ฎ.) .. ซึ่งมีหน้าที่บันทึกรายชื่อคนในตระกูลนี้ทุกคนที่เกิดมา **<u>ก็ได้บันทึกไว้เช่นกันว่า ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ตายไปโดยไม่มีบุตร</u>**

เพราะ, ท่านอิบนุญะรีรฺ อัฏ-ฏ็อบรีย์ (เจ้าของหนังสือตัฟซีรฺ "ญามิอุ้ล บะยาน" และหนังสือ "ตารีค อัฏ-ฏ็อบรีย์" ... สิ้นชีวิตปี ฮ.ศ. 310,) ... ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี ฮ.ศ. 302 .... (ก่อนการสิ้นชีวิตของท่านเพียง 8 ปี, ซึ่งแสดงว่า เป็น "เหตุการณ์จริง" ที่เกิดขึ้นสดๆร้อนๆในขณะผู้บันทึกยังมีชีวิตอยู่) .... ดังที่ท่านมุหิบบุดดีน อัล-เคาะฏีบ ได้ทำฟุตโน้ตไว้ในหนังสือ "อัล-มุนตะกอ มิน มินฮาจญ์ อัล-เอี๊ยะอุติดาล" ของท่านอัษ-ษะฮะบีย์ หน้า 33) ... พอจะสรุปได้ดังนี้ ...

ในปีนั้น ได้มีบุคคลผู้หนึ่ง อ้างว่าตนเองคือ "*มุหัมมัด บิน หะซัน* บิน อุลีย์ (บิน มุหัมมัด บิน อุลีย์) บินมูซา บิน ญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก" ...

เมื่อข่าวนี้ล่วงรู้ถึงหูของสุลฏอนมุกตะดิรฺฯ... สุลฏอนก็สั่งให้นำตัวผู้อาวุโสทั้งหลายของตระกูลอะละวีย์มาเข้าเฝ้า เพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริง ซึ่งในจำนวนนั้น ก็มี**ท่านอะห์มัด บิน อับดุศศอมัด** (มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อิบนิฏูมารฺ) อันเป็นหัวหน้าของคนตระกูลนี้รวมอยู่ด้วย, .. ท่านอิบนุฏูมารฺ ได้กล่าวแก่สุลฏอนว่า .. **<u>ท่านหะซัน ไม่เคยมีทายาทสืบทอดเลย</u> ! ..** เรื่องนี้สร้างความฮือฮาให้แก่คนในตระกูลบะนูฮาชิมมาก, *พวกเขากล่าวว่า .. เราจำเป็นจะต้องประกาศให้ประชาชนรับทราบความจริง และจะต้องลงโทษมันอย่างรุนแรงที่สุด ...*

ดังนั้น ผู้แอบอ้างคนนั้นจึงถูกนำตัวบรรทุกบนหลังอูฐ และถูกนำไปประจานทั่วทุกมุมเมืองทั้งสี่ด้าน,.. ทั้งในวันที่ 8 ของเดือนซุลหิจญะฮ์ (วันตัรฺวิยะฮ์) และวันที่ 9 (วันอะ

เราะฟะฮ์) ... หลังจากนั้น จึงนำตัวไปขังคุกไว้ที่คุกชาวอียิปต์ ที่มุมเมืองด้านตะวันตก

นี่คือ หลักฐานสดๆที่ท่านอิบนุญะรีรฺ อัฏ-ฏ็อบรีย์บันทึกไว้ก่อนเสียชีวิตไม่นาน ...

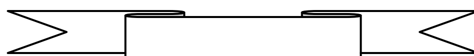
หลักฐานทางประวัติศาสตร์อีกชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็คือ... ท่านอิบนุ กอเนียะอฺ (สิ้นชีวิตในปี ฮ.ศ. 351) นักวิชาการหะดีษผู้มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 3-4 .... (ชื่อจริงของท่านคือ อับดุลบากีย์ บิน กอเนียะอฺ บิน มัรฺซูก, มีชื่อรองว่า อบู อัล-หุซัยน์,) .... ท่านเกิดที่เมืองบุฆดาด (แบกแดด) เมื่อปี ฮ.ศ. 265 หลังจากการสิ้นชีวิตของท่านอิหม่ามหะซันเพียง 5 ปี, ...

ที่สำคัญก็คือ ท่านอิบนุ กอเนียะอฺเป็นชาวบุฆดาด, ซึ่งอยู่ไม่ห่างไกลกับเมืองซาร์มัรฺรอเท่าไร และถือกำเนิดไล่เลี่ยกับการสิ้นชีวิตของท่านอิหม่ามหะซันไม่นาน จึงย่อมจะรับรู้เหตุการณ์จริงของเรื่องนี้จากญาติๆของท่านเอง, และจากครูบาอาจารย์ของท่านในเมืองบุฆดาดยิ่งกว่าผู้อื่น และการรายงานของท่าน ก็ไม่มีผลประโยชน์ใดๆแอบแฝงแม้แต่น้อย

ท่านอิบนุ กอเนียะอฺรายงานมาว่า <u>ท่านหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ตายไปโดยไม่มีบุตรสืบสกุลเลย</u> ...

(จากหนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 184)

สรุปแล้ว “พล็อตเรื่อง” การกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ที่ชีอะฮ์แต่งขึ้นมา เพื่อแก้ไขเหตุการณ์สำคัญเฉพาะหน้า -- ในมุมมองของชาวซุนนะฮ์ -- จึงยังไม่รัดกุมและไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะ “หักล้าง” หลักฐานของชีอะฮ์เองที่ว่าอิหม่ามหะซันไม่มีบุตรชายสืบสกุล น้องชายจึงได้รับมรดกแทน .. และไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้บันทึกมีชีวิตอยู่ในช่วงไล่เลี่ยกับเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น ...

2. <u>การเร้นกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์</u>

ชาวชีอะฮ์มีความเชื่อมั่นว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของพวกเขา ได้ทำการ "เร้นหาย" ไปจากชาวโลก 2 ครั้ง ในอุโมงค์แห่งหนึ่งภายในบ้านของท่านอิหม่ามหะซันผู้เป็นบิดา... (ยกเว้นจะปรากฏกายต่อญาติใกล้ชิดหรือสาวกบางคนเท่านั้น) ...

การเร้นกายครั้งแรก จะเป็นระยะเวลาสั้นๆเพียง 69 ปี, ซึ่งมีขึ้นก่อนการสิ้นชีวิตของท่านอิหม่ามหะซัน ผู้เป็นบิดาประมาณ 10 วัน ... (คือจากฮ.ศ. 260 ถึงฮ.ศ. 329) ... **ซึ่งเรียกกันว่า "อัล-ฆ็อยบะฮ์ อัล-ศุฆรออ์" หรือการเร้นกายชั่วคราว ...**

และหลังจากปี ฮ.ศ. 329 เป็นต้นไปจนถึงปัจจุบันและต่อไปในอนาคต, .. จนถึงวันแห่งการปรากฏตัวก่อนวันสิ้นโลก อันถือเป็นการเร้นกายอย่างถาวรนั้น ชาวชีอะฮ์เรียกว่า "**อัล-ฆ็อยบะฮ์ อัล-กุบรออ์**" หรือการเร้นกายครั้งใหญ่ ...

ท่านกุลัยนีย์ ได้อ้างรายงานมาจาก อิสหาก บิน อัมมารฺ, จากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก (อิหม่ามท่านที่ 6) ซึ่งกล่าวว่า ....

(لِلْقَائِمِ غَيْبَتَانِ، اِحْدَاهُمَا قَصِيْرَةٌ وَالاخْرَى طَوِيْلَةٌ، اَلْغَيْبَةُ الأُوْلَى لاَ يَعْلَمُ بِمَكَانِهِ فِيْهَا اِلاَّ خَاصَّةُ شِيْعَتِهِ، وَالأُخْرَى لاَ يَعْلَمُ بِمَكَانِهِ فِيْهَا اِلاَّ خَاصَّةُ مَوَالِيْهِ) ....

"*สำหรับอัล-กออิมนั้น จะมีการเร้นหายไป 2 ครั้ง, ครั้งแรกจะเป็นระยะเวลาสั้นๆ และอีกครั้งหนึ่งจะเป็นระยะเวลายาวนาน, .. ในการเร้นกายครั้งแรกนั้น จะไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่ของท่านนอกจากชีอะฮ์ผู้ใกล้ชิดโดยเฉพาะ,.... และในการเร้นกายครั้งที่สอง* **<u>จะไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่ของท่านนอกจากมิตรสหายผู้ใกล้ชิดโดยเฉพาะเท่านั้น</u>** " ...

(จากหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 340, กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบอัล-ฆ็อยบะฮ์ หะดีษที่ 19) ...

ท่านอัล-กุลัยนีย์ ยังได้รายงานมาจาก อุบัยด์ บิน ซุรอเราะฮ์, จากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ซึ่งกล่าวว่า ...

(لِلْقَائِمِ غَيْبَتَانِ، يَشْهَدُفِيْ اِحْدَاهُمَا الْمَوَاسِمَ، يَرَى النَّاسَ وَلاَ يَرَوْنَهُ)...

"*สำหรับอัล-กออิม จะมีการเร้นกาย 2 ครั้ง, ในครั้งหนึ่งจากสองครั้งนั้น ท่านจะปรากฏกายในเทศกาลต่างๆ* (หมายถึงเทศกาลทำหัจญ์ : หนังสือ "อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก" หน้า 21) .... โดย **<u>ท่านจะมองเห็นผู้อื่น แต่ผู้อื่นจะไม่เห็นท่าน</u>**" ...

(จากหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 339, กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบอัล-ฆ็อยบะฮ์ หะดีษที่ 12) ...

รายงานข้างต้นนี้ สอดคล้องกับการรายงานของท่านอัฏ-ฏูสีย์ ซึ่งรายงานมาจากท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ว่า ...

(فَإِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ يُغَيِّبُهُ اللَّهُ عَنْ خَلْقِهِ وَيَحْجِبُهُ عَنْ عِبَادِهِ، فَلاَ يَرَاهُ اَحَدٌ حَتَّى يُقَدِّمَ لَهُ جِبْرَائِيْلُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فَرَسَهُ لِيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلاً) ....

"เพราะผู้ที่เป็นที่รักของพระองค์อัลลอฮ์นั้น พระองค์จะทรงทำให้เขาลับหายไป และกำบังเขาจากปวงบ่าวของพระองค์, .. ดังนั้น **<u>จะไม่มีผู้ใดเห็นเขาอีก</u>** **<u>จนกว่าท่านญิบรีลจะนำม้าศึกมาให้เขา</u>** เพื่อพระองค์อัลลอฮ์จะได้ตัดสินในสิ่งที่ถูกกระทำลงไป" ...

(จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านอัฏ-ฏูซีย์ หน้า 142)

และหลังจากการเร้นกายครั้งแรกของท่านมะฮ์ดีย์ ฝ่ายชีอะฮ์อ้างว่า ท่านได้แต่งตั้ง "*ตัวแทนพิเศษ*" ที่เรียกกันว่า "*นาอิบ ค็อศ*" ขึ้นมา 4 ท่านด้วยกัน เพื่อทำหน้าที่เป็น "สื่อกลาง" ในการติดต่อระหว่างตัวท่านกับชาวชีอะฮ์ทั่วๆไป ได้แก่ ....

1. อุษมาน บิน สะอีด อัม-อัมรีย์ (ชื่อรอง : อบู อัมรฺ) ...
2. มุหัมมัด บิน อุษมาน อัล-อัมรีย์ (ชื่อรอง : อบู ญะอฺฟัรฺ) ...
3. หุซัยน์ บิน รูห์ อัน-นูบัคตีย์ (ชื่อรอง : อบู กอซิม) ...
4. อฺลีย์ บิน มุหัมมัด อัซ-ซะมารีย์ (ชื่อรอง : อบู หะซัน) ...

และในปี ฮ.ศ. 329,... ก่อนการสิ้นชีวิตของ อฺลีย์ บิน มุหัมมัด ซึ่งเป็นตัวแทนพิเศษคนสุดท้ายไม่นาน ก็ถึงยุคแห่งการเร้นกายถาวร .. ในการนี้ ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็ได้มีคำสั่งว่า ..

(لَقَدْ وَقَعَتِ الْغَيْبَةُ التَّامَّةُ، فَلاَ ظُهُوْرَالاَّ بَعْدَ اَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ، فَمَنِ ادَّعَى رُؤْيَتِيْ فَهُوَكَذَّابٌ مُفْتَرٌّ)

“ต่อไปนี้ ก็ถึงเวลาแห่งการเร้นกายโดยสมบูรณ์แล้ว,... **<u>จะไม่มีการปรากฏตัวใดๆอีก</u>** **นอกจากพระองค์อัลลอฮ์จะทรงอนุญาตเท่านั้น** (หมายถึงการปรากฏกายก่อนวันสิ้นโลก).. **<u>ดังนั้น ผู้ใดที่อ้างว่าได้เห็นฉัน เขาผู้นั้น คือจอมโกหก หลอกลวง</u>**” ...

(จากหนังสือ “อะฮ์ลุซซุนนะฮ์และชีอะฮ์” ของอาจารย์มุนีรฺ มูหะหมัด หน้า 199) ..

จากหลักฐานแห่งการ “เร้นกาย” **ตามบันทึกของฝ่ายชีอะฮ์เองทั้งหมด** ดังที่ผ่านมานั้น ก็พอจะสรุปได้ว่า ...

1. ในการเร้นกายครั้งแรก อิหม่ามมะฮ์ดีย์จะมีการติดต่อกับประชาชนโดยผ่านทางตัวแทนพิเศษ 4 คนนี้เท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่รู้ที่อยู่ของท่านโดยเฉพาะ ...

2. ในการเร้นกายครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการเร้นกายอย่างถาวร **จะไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่ของท่าน** นอกจาก*สหายผู้ใกล้ชิดโดยเฉพาะ*.. (ซึ่งปัจจุบัน ก็คงไม่มีผู้ใดเหลือรอด, คือ ตายกันไปหมดเมื่อพันกว่าปีมาแล้ว) ...

3. หลังจากการเร้นกายครั้งที่ 2 นี้ **จะไม่มีผู้ใดพบเห็นท่านอีก** จนกว่าพระองค์อัลลอฮ์จะให้ท่านปรากฏกายในตอนใกล้วันสิ้นโลก ...

4. **ผู้ใดที่อ้างว่า ได้เห็นท่านหลังจากการเร้นกายครั้งที่ 2 แล้ว ผู้นั้นคือ จอมโกหก, ลวงโลก ...**

5. ท่านอาจจะเคยปรากฏกายในครั้งหนึ่งจาก 2 ครั้งนั้นในเทศกาลต่างๆ .. โดยที่ท่านมองเห็นผู้อื่น, **<u>แต่ผู้อื่นจะมองไม่เห็นท่าน</u>** ...

<u>หมายเหตุ</u> : คำว่า “*มองไม่เห็น*” กับคำว่า “*มองเห็น, แต่ไม่รู้จัก*” ความหมายไม่เหมือนกัน, โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย ... เพราะในหน้าถัดไป นักเขียนชีอะฮ์บางท่านจะแสร้ง “*มั่วนิ่ม*” กับคำทั้ง 2 คำนี้ เพื่อให้เข้าใจไขว้เขวว่า มีความหมายเหมือนกัน” ...

และในสำนวนหะดีษของชีอะฮ์เองที่นำมาเสนอทั้งหมด จะใช้คำว่า **“ไม่มีผู้ใดมองเห็น, ไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่”** .. ซึ่งมีความหมายชัดเจนเกินกว่าที่จะเบี่ยงเบนหรือบิดเบือน (ตะอ์วีล) ให้เข้าใจไปเป็นอย่างอื่นอีกทั้งสิ้น ...

จึงเป็นเรื่องแปลกและน่าตลกที่ชีอะฮ์ — ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน — จะพากันไปยืนที่หน้าอุโมงค์ (ซิรฺดาบ) แห่งหนึ่งที่เมืองซาร์มัรฺรอ ซึ่งพวกเขาเชื่อกันว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของพวกเขา เร้นกายเข้าไปในอุโมงค์นี้ตั้งแต่เมื่อปี ฮ.ศ. 260, ... แล้วจะพากันวิงวอนขอให้ท่านปรากฏกายขึ้นมาโดยเร็ว (*คงจะเพราะความเข้าใจว่า ท่านอิหม่ามฯ ยังคงเร้นกายอยู่ในอุโมงค์นั้นตลอดเวลากระมัง ?*) ...

ทั้งๆที่ท่านกุลัยนีย์ ก็ได้บันทึกไว้ในหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" -- ซึ่งชาวชีอะฮ์ถือว่า เป็นตำราหะดีษที่ถูกต้องที่สุด — ว่า "ไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่ของท่าน",... ดังกล่าวมาแล้ว ...

เช็คมุห์ซิน อัล-อุศฟูรฺ นักวิชาการชีอะฮ์ยุคปัจจุบันท่านหนึ่ง ได้กล่าวเอาไว้ว่า ...

(وَيُسْتَحَبُّ زِيَارَتُهُ (اَيِ الْمَهْدِىِّ) فِيْ كُلِّ زَمَانٍ وَمَكَانٍ، وَالدُّعَاءُبِتَعْجِيْلِ الْفَرْجِ عِنْدَ زِيَارَتِهِ، وَتَتَأَكَّدُ زِيَارَتُهُ فِي السِّرْدَابِ بِسَرْ مَنْ رَّأى) ....

"และชอบที่จะให้มีการซิยาเราะฮ์ (เยี่ยมเยียน)ท่าน (มะฮ์ดีย์) **ในทุกๆเวลาและทุกๆสถานที่** ..(*ซิยาเราะฮ์ยังไง ?.. ทุกๆเวลา, ทุกๆสถานที่ ... ไม่เข้าใจแฮะ !..* ?????????) และให้วิงวอนขอให้ท่านรีบปรากฏกายโดยเร็ว, และที่เน้นพิเศษ คือให้ซิยาเราะฮ์ท่านที่อุโมงค์แห่งเมืองซาร์มัรฺรอ" ...

(จากหนังสือ "*มะศอเบี๊ยะห์ อัล-ญินนาต*" ของเช็คมุห์ซิน อัล-อุศฟูรฺ, หน้า 255)

ยิ่งไปกว่านั้น ในตำราของชีอะฮ์หลายเล่ม ยังได้เขียนเล่าถึงเรื่องราวของผู้ที่มีโอกาสได้พบเห็นอิหม่ามมะฮ์ดีย์หรือได้ประสบกับมุอฺญิซะฮ์ของท่าน ซึ่งอ้างว่า มีจำนวน 100 กว่าคนทีเดียว, นักวิชาการผู้เขียนหนังสือดังกล่าว อาทิเช่น ท่านฏ็อบริสีย์ (ในหนังสือ "อะอฺลาม อัล-วะรออ์") .... ท่านหุซัยน์ อัน-นูรีย์ อัฏ-ฏ็อบริสีย์ (ในหนังสือ "กัชฟุ้ล อัสตารฺ"และหนังสือ "อัน-นัจญมุ อัษ-ษากิบ") และท่านอัล-มัจญลิสีย์ (ในหนังสือ "บิหารุ้ล อันวารฺ") เป็นต้น ...

ในหนังสือ "อิมามมะฮ์ดีย์ ความหวังใหม่ของโลก" หน้า 62 มีข้อความว่า ..

"นอกเหนือจากนี้ ท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ยังเข้าร่วมพิธีหัจญ์ทุกปี ท่านยังเข้ารวมในการประชุมชุมนุมของชีอะฮ์, และบางครั้ง ปัญหาของผู้ศรัทธาก็ได้รับการแก้ไขจากอิมามโดยผ่านสื่อและโดยตรง*และเป็นไปได้ว่า บางครั้ง <u>ประชาชนเคยเห็นท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จัก</u>* (????) แต่อิมามรู้จักพวกเขาส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ศอและห์ (ประกอบการดี) อยู่ภายใต้

การคุ้มครองของท่าน *มีคนจำนวนมากที่เคยพบเจอกับท่าน ทั้งในช่วงของการเร้นหายครั้งแรก (ศุฆรอ) และครั้งใหญ่ (กุบรอ)* *และได้เห็นถึงกะรอมะฮ์และมุอฺญิซะฮ์ต่างๆของท่าน* ..

มัรฺฮูม ซัยยิด ศ็อดรุดดีน ศ็อดร์ ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า จากรายงานต่างๆทำให้เราทราบว่า มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้พบเจออิมาม และได้รับเกียรติในการรับใช้ท่านในยุคสมัยของการเร้นหาย *และสิ่งนี้นั้น ไม่ขัดกับรายงานที่สั่งให้เราปฏิเสธผู้ที่อ้างว่า เขาพบเจอกับอิมาม เพราะการมีหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่า รายงานที่ให้เราปฏิเสธนั้น เป้าหมายคือ ผู้ที่อ้างว่าเขาเป็นตัวแทนโดยตรงของอิมาม*” ...

นี่คือ ข้อความบรรทัดต่อบรรทัดจากหนังสือเล่มนั้น ...

โปรดสังเกตด้วยว่า ข้อเขียนดังกล่าวนี้ อ้างว่า .. *เป็นไปได้ว่า บางครั้ง ประชาชนเคยเห็นท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จัก* ... ซึ่งขัดแย้งอย่างชัดเจนกับข้อความที่ท่านกุลัยนีย์ - *บุคอรีย์ของพวกเขา* - ที่ได้รายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ว่า ... **ท่านจะมองเห็นผู้อื่น แต่ผู้อื่นจะมองไม่เห็นท่าน**.. ดังกล่าวมาแล้ว,... และผมก็ได้ติงไว้ก่อนแล้วเช่นกันว่า “มองไม่เห็น” กับ “มองเห็น แต่ไม่รู้จัก” ความหมายจะไม่เหมือนกัน ...

อีกประการหนึ่งก็คือ การ “*ตะอ์วีล*” หรือการบิดเบือนความหมายของพวกเขาที่ว่า --- *ความหมายที่อิหม่ามของพวกเขากล่าวว่า..* **“แต่ผู้อื่นจะมองไม่เห็นท่าน”** ตามการบันทึกของท่านกุลัยนีย์ก็ดี, หรือคำว่า **“จะไม่มีผู้ใดเห็นเขาอีก”** ตามการบันทึกของท่านอัฏ-ฏูสีย์ก็ดี, หรือสำนวนที่ว่า **“ผู้ใดอ้างว่าได้เห็นฉัน เขาผู้นั้น คือจอมโกหก, หลอกลวง”** ก็ดี --- ว่า *หมายถึง “ผู้ที่อ้างว่า เขาเป็นตัวแทนของท่านอิหม่าม” เท่านั้น,.. มิได้หมายถึงชาวชีอะฮ์โดยทั่วๆไป* ซึ่งแสดงว่าเขามีสิทธิ์ที่จะอ้างว่า เห็นท่านมะฮ์ดีย์ได้ หากไม่มีการแอบอ้างว่าเป็นตัวแทนของท่าน ...

การ “ตะอ์วีล” ดังกล่าว ต่อให้มองด้วยใจเป็นธรรมอย่างไรก็รับฟังไม่ขึ้น หากไม่คลั่งไคล้หรือลำเอียงจนเกินกว่าเหตุ ...

ความจริง หากจะดูลักษณะสำนวนของภาษาอรับหรือกฎเกณฑ์ใดๆของวิชาไวยากรณ์อรับเกี่ยวกับรายงานข้างต้นทั้งหมดนั้น... ต่อให้ดูจนตาเหล่ยังไงก็ไม่มีช่องทางที่จะตีความหมายไปในลักษณะ “*จำกัดความ*”ดังกล่าวได้เลย นอกจากจะมีความหมายใน “*มุมกว้าง*” (*หรืออาม*) เพียงอย่างเดียว...... คือ **ไม่ว่าใครก็ตาม, จะอ้างว่าเป็นตัวแทนของท่านหรือไม่ก็ตาม, ย่อมไม่สามารถจะมองเห็นท่านได้ทั้งสิ้น** ....

ขณะเดียวกัน ก็ไม่ปรากฏว่าจะมีหะดีษที่ถูกต้องบทใดที่ “*<u>อ้างการรายงานถึงอิหม่ามของพวกเขา</u>*.... จะมาจำกัดความหมายกว้างๆของข้อความข้างต้นดังกล่าวเลย ดังการอ้างของหนังสือเล่มนั้น ...

ตามหลักการแล้ว การรายงานมาจากอิหม่ามทั้ง 3 ท่าน, คืออิหม่ามญะอฺฟัร์ อัศ-ศอดิก, อิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์, และอิหม่ามมะฮ์ดีย์เอง, ... ตรงกันอย่างนี้ ย่อมจะเป็นข้อชี้ขาด, และเป็นการ ‘‘หักล้าง" ’’ การรายงานอื่นใดที่รายงานมาให้ขัดแย้งกับรายงานของพวกท่าน. ***โดยเฉพาะอย่างยิ่ง*** ***<u>ในเมื่อรายงานที่ขัดแย้งนั้น มาจากสามัญชน</u>*** ...

ที่น่าแปลกใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ ตามปกติ *ชาวชีอะฮ์จะเชื่อทุกอย่างที่ถูกอ้างว่า เป็นการรายงานมาจากอิหม่ามๆของพวกเขาทุกท่าน และจะเชื่อมากยิ่งขึ้นหากการรายงานนั้นมาจากการบันทึกของท่านกุลัยนีย์ในหนังสือ ‘‘อัล-กาฟีย์’’...*

แต่มาคราวนี้,.... เพราะเหตุใด ?... **<u>คำพูดท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก</u>** (จากการบันทึกของท่านกุลัยนีย์) ที่ว่า หลังจากการเร้นกายอย่างสมบูรณ์แล้ว .. *ผู้อื่นจะมองไม่เห็นท่าน*, ... หรือ**<u>คำพูดของท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์</u>** ผู้ถูกอ้างว่า เป็นบิดาของท่านมะฮ์ดีย์ (จากการบันทึกของท่านอัฏ-ฏูสีย์) ที่ว่า ... *จะไม่มีผู้ใดเห็นเขาอีก จนกว่าท่านญิบรีลจะนำม้าศึกมาให้*เขา, ... หรือ**<u>คำพูดของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์เอง</u>** ที่กล่าวก่อนจะเร้นกายอย่างยาวนานว่า.... ***จะไม่มีการปรากฏตัวใดๆอีก ...*** *นอกจากพระองค์อัลลอฮ์ จะทรงอนุญาตเท่านั้น, ดังนั้น ผู้ใดอ้างว่าได้เห็นฉัน เขาผู้นั้น คือจอมโกหก, หลอกลวง ...*

เพราะเหตุใด, คำพูดทั้งหมดข้างต้น “*ของอิหม่ามมะอฺศูม*” หรือผู้ไร้บาปทั้ง 3 ท่าน (ตามความเชื่อของชีอะฮ์เอง)... มาคราวนี้ กลับถูกเมินและไม่ได้รับความเชื่อถือ ?

ทว่า,.... คำพูดของ**<u>สามัญชนกิเลสหนาธรรมดาๆ</u>**ที่แอบอ้างว่า ได้เห็นท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ... *แทนที่ผู้พูดจะถูกประณามว่า เป็น* “**จอมโกหก, ลวงโลก**” *ดังคำประกาศของท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์เอง* การณ์กลับกลายเป็นว่า ข้อแอบอ้างเหล่านั้นกลับได้รับการปกป้อง, ยอมรับ, และได้รับความศรัทธาเชื่อถือ...**มาก**เสียยิ่งกว่าคำพูดของ**<u>อิหม่ามมะอฺศูมผู้ไร้บาป</u>**ทั้ง 3 ท่านนั้น ...

เหตุการณ์อย่างนี้.. เกิดขึ้นกับชาวชีอะฮ์ได้อย่างไร ?...

จะว่า .. ท่านญิบรีลได้นำ ''ม้าศึก'' มามอบให้ท่านมะฮ์ดีย์ เพื่อประกาศตัวสร้างความเป็นธรรมให้แก่ชาวโลกแล้ว ? .... ก็ไม่ใช่ ...

ประกาศว่า อยู่ใน ''ภาวะเร้นหาย'' ***อย่างสมบูรณ์แบบและยาวนานแล้ว, จะไม่มีใครพบเห็นอีกแล้ว****,... แต่กลับมีคนจำนวนมากอ้างว่า เคยพบเห็นตามสถานที่ต่างๆมากมายหลายแห่ง... แล้วอย่างนี้ หากว่าข้ออ้างนี้เป็นความจริง* ***คำประกาศนั้น จะคงความศักดิ์สิทธิ์อะไรหลงเหลืออยู่อีก*** *?... และหากการอ้างการพบเห็นดังกล่าวเป็นความจริง....* ***แล้วจะให้อธิบายความหมายคำว่า "<u>เร้นหาย</u>" ว่า หมายความว่าอย่างไร****?...*

ประกาศว่า ใครอ้างว่าพบเห็นหลังจากการเร้นหายครั้งนี้ ถือว่าผู้นั้นเป็นจอมโกหก ,ลวงโลก แต่พอมีผู้อ้างว่าพบเห็นก็มีคนเชื่อและคำประกาศดังกล่าวกลับถูกเมินอย่างไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง... แล้วอย่างนี้ ในทางตรรกศาสตร์ ... **ใครกันแน่ที่เป็น "จอมโกหก**''... ผู้ประกาศว่าจะไม่มีใครพบเห็น, หรือผู้ที่อ้างว่าเคยพบเห็น ? ...

ตัดการ ''ตะอัศศุบ'' หรือความเชื่ออย่างคลั่งไคล้ออกไปสักนิด, ... ลองใช้สมองไตร่ตรองและพิจารณาอย่างมีสติสักหน่อย, แล้วบางที,.. บางที ท่านอาจจะมีดวงตาเห็นธรรมก็ได้ ..

แน่ใจไหมว่า,. ไม่มี **"นัย"** อะไร แอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ในความเชื่อที่พลิกผันเหล่านี้**?** ...

และหากว่ามี, ..."นัย" .. ดังกล่าว หมายถึงอะไร ? ...

ข้อวิสัชนาของปุจฉาข้อนี้ จะมีส่วนสัมพันธ์เป็นลูกโซ่กับสิ่งที่ผ่านมาแล้ว และสิ่งที่กำลังจะถึงต่อไปนี้ คือ ...

3. <u>ทำไม อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ต้องเร้นกาย ?</u>

ปุจฉาข้อนี้, .. ถ้าถามฝ่ายซุนนะฮ์ ก็ให้คำตอบได้ไม่ยาก ...

เพราะประเด็นนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องสลับซับซ้อนอะไร... **เป็นเพียงตรรกะง่ายๆและเป็นจิตวิทยาขั้นพื้นฐานเท่านั้น** ...

เริ่มตั้งแต่อุปโลกน์เรื่อง “การกำเนิด” มะฮ์ดีย์ (ซึ่งจริงๆแล้วยังไม่มีตัวตน) อย่างสุดแสนพิสดารและพิลึกพิลั่นขึ้นมา เพื่อต้องการรักษา “แนวความเชื่อ” ของชีอะฮ์ซึ่งกำลังถูกต้อนเข้าสู่มุมอับ อันเนื่องมาจากท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ตายไปโดยไม่มีบุตรสืบทอดความเชื่อของชีอะฮ์ ...

พอสร้างเรื่องมะฮ์ดีย์ขึ้นมาแล้วก็มีปัญหาอีก.. เพราะไม่รู้จะหามะฮ์ดีย์ที่ไหนมายืนยัน เนื่องจากตัวตนของมะฮ์ดีย์ยังไม่มี... (และชาวซุนนะฮ์เชื่อว่า จริงๆแล้ว ไม่เคยมีใครเห็นมะฮ์ดีย์ดังที่ชีอะฮ์อ้างเลยเพราะการไม่มีตัวตนดังกล่าวนี่แหละ นอกจากสร้างเรื่องหลอกขึ้นมา) ...

ก็ต้อง “เดินเรื่อง” ต่อไปว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ได้เร้นกายหายไปแล้ว... (*โดยอ้างเหตุผลข้างๆคูๆที่มีความขัดแย้งในตัวเองตลอดเวลา ดังจะได้อธิบายต่อไป*)...ในอุโมงค์แห่งหนึ่งภายในบ้านของบิดาที่เมืองซาร์มัรฺรออ์ ... ตั้งแต่ยังเป็นทารก, คือ อายุเพียง 3 ขวบกว่าๆ หรือ 4 ขวบกว่าๆ, โดยนำเอาอัล-กุรฺอานฉบับจริงของท่านอฺลีย์, มุศหัฟของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์, ถุงหนังที่บรรจุอัล-ญาเมียะอฺของท่านอฺลีย์, คัมภีร์ของนบีย์ๆยุคก่อนๆ ... อาทิเช่นคัมภีร์เตารอตและไม้เท้าของท่านนบีย์มูซา, คัมภีร์อินญีลของท่านนบีย์อีซา, คัมภีร์ซะบูรฺของท่านนบีย์ดาวูด, เสื้อของท่านนบีย์อาดัม, แหวนของท่านนบีย์สุลัยมาน เป็นต้น ติดตัวไปด้วย ... และจะไม่ปรากฏตัวอีกจนกว่าจะใกล้ถึงวันสิ้นโลก, เพราะฉะนั้น ไม่ต้องไปค้นหาท่านให้เสียเวลาหรอก ...

แต่ข้ออ้างดังกล่าวก็ยังมีปัญหาอยู่ดี เพราะบางทีผู้ที่ (หลง) เชื่ออาจเกิดความลังเลและไม่มั่นใจขึ้นมาก็ได้ เนื่องจากตัวเอง (รวมทั้งชีอะฮ์ท่านอื่นๆด้วยแหละ),... นอกจากจะไม่เคยเห็นตัวท่านอิหม่ามฯแล้ว ยังถูกโฆษณา (ชวนให้เชื่อ) ว่าท่าน “หายตัว” นานเกินไปแล้ว,..จนถึงวันกิยามะฮ์โน่นถึงจะปรากฏตัว,.... แล้วอย่างนี้ ท่านจะมีตัวตนจริงๆเกิดขึ้นมาแล้วดังอ้างหรือเปล่าก็ไม่รู้ ? ...

ดังนั้น เพื่อให้ข้ออ้างการเกิดและการเร้นกายของท่านมะฮ์ดีย์มีน้ำหนัก, และเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่เชื่อถือ จึงต้องสร้างเรื่องราวต่อไปอีกว่า .. แม้ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์จำเป็นจะต้องเร้นหายไปอย่างยาวนานดังคำประกาศของท่านเองครั้งหลังก็ตาม ก็ไม่ต้องไขว้เขวหรือวิตกกังวลอะไร,... เพราะมีพวกเรา, .. ชีอะฮ์เป็นจำนวนมากเคยพบปะท่านหรือเคยได้เห็นมั๊วะอฺญิซัตของท่านมาแล้ว, เรื่องของท่านเป็นเรื่องจริง, ไม่ใช่เรื่องหลอกหรอก ..

(ส่วนที่ว่า เรื่องราวการมีผู้อ้างว่า เคยพบเห็นอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ... จะเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องหลอก ผมก็ได้อธิบายผ่านไปแล้วไม่นาน ด้วยหลักฐานของชีอะฮ์เอง , จึงไม่ขออธิบายซ้ำ ณ ที่นี้) ...

ที่พูดมานี้ ก็คือ ‘‘มุมมอง’’ ของฝ่ายซุนนะฮ์, ที่มองประเด็นเรื่อง ‘‘การเกิด’’ และการ ‘‘เร้นกาย’’ ของท่านมะฮ์ดีย์ ตามเรื่องเล่าของชีอะฮ์ทั้งหมด ซึ่งสรุปว่า เป็นเรื่องโคมลอยล้วนๆที่ถูกกุขึ้นมา, โดยไม่มีเรื่องจริงปะปนอยู่เลยแม้แต่นิดเดียว, ...

เรา ชาวซุนนะฮ์ .. ไม่เคย,และไม่ได้จาบจ้วง, ไม่ได้ก้าวร้าวหรือประณามอิหม่ามคนใดของชาวชีอะฮ์เลยแม้แต่น้อย.. ตรงกันข้าม พวกเรารักและให้เกียรติเชื้อสายของท่านนบีย์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมทุกคน,... และเราก็เชื่อเหมือนพวกชีอะฮ์เชื่อ,...ว่า ท่านมะฮ์ดีย์จะต้องปรากฏกายอย่างแน่นอนในอนาคตกาลข้างหน้า ....

เราเพียงแต่ ‘‘เปิดเผย’’ และ ‘‘พูดความจริง’’ ในสิ่งที่พวกเขาได้ ‘‘อุปโลกน์’’ และ ‘‘สร้างเรื่องเท็จ’’ ขึ้นมาเท่านั้นเอง, ...

เปิดเผยและหักล้างความเท็จของพวกเขา ... ด้วย ‘‘ตำรา’’ ของพวกเขา, และ ‘‘ข้อมูล’’ ของพวกเขาเองนั่นแหละ ...

เราได้รับฟังข้อสันนิษฐานและเหตุผลของฝ่ายซุนนะฮ์ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้แล้ว คราวนี้ ก็ลองมาฟังดูเหตุผลของฝ่ายชีอะฮ์เองดูบ้างว่า ทำไม ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของเขาจึงต้องเร้นกาย ? ...

เหตุผลที่ฝ่ายชีอะฮ์อ้างมา ดูเหมือนจะมี 2-3 ประการด้วยกัน ดังต่อไปนี้ ...

(1) .<u>เพราะท่านกลัวถูกฆ่า</u> ...

ท่านกุลัยนีย์ ได้รายงานมาจาก ซุรอเราะฮ์ บิน อะอฺยัน ว่า ...

سَمِعْتُ اَبَاعَبْدِاللّٰهِ(ع) يَقُوْلُ : اِنَّ لِلْقَائِمِ (ع) غَيْبَةً قَبْلَ اَنْ يَقُوْمَ، قُلْتُ : وَلِمَ ؟ قَالَ : اِنَّهُ يَخَافُ – وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ اِلَى بَطْنِهِ – يَعْنِي الْقَتْلَ ....

"ฉันได้ยินท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก กล่าวว่า ... *สำหรับท่านผู้ปฏิวัติโลก (หมายถึงอิหม่ามมะฮ์ดีย์) นั้น จะต้องมีการเร้นกายไป ก่อนจะลุกขึ้นมาปฏิวัติ, ฉันจึงถาม ว่า .. เพราะเหตุใดหรือ ? ... ท่านจึงตอบว่า .. เพราะท่านกลัว — แล้วท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺก็ชี้มือไปที่ท้องของท่าน — ซึ่งหมายความว่า.. กลัวถูกฆ่า"* ...

(จากหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 337, 338, 340, 342 .. กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบว่าด้วยเรื่องอัล-ฆ็อยบะฮ์หรือการเร้นกาย หะดีษที่ 5, 9, 18, 29) ...

ข้อโต้แย้ง

หลักฐานเรื่องการเร้นกายของท่านมะฮ์ดีย์ข้างต้น บ่งบอกอย่างชัดเจนว่า *การเร้นกายของท่าน มีสาเหตุเนื่องมาจากเพราะกลัวถูกสังหาร, หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ กลัวตาย ...*

ถ้าหลักฐานข้อนี้เป็นความจริง (ต้องจริงอยู่แล้ว, เพราะถูกบันทึกโดยท่านกุลัยนีย์ใน อุศูล อัล-กาฟีย์)... ก็แสดงว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ เป็นคนขี้ขลาดตาขาวใช่ไหม ? ...

คนขี้ขลาดตาขาวอย่างนี้ จะมาเป็นผู้นำพวกชีอะฮ์ต่อสู้และพิชิตศัตรูได้อย่างไร? .. และชีอะฮ์จะอธิบายหลักฐานต่างๆของพวกท่านดังต่อไปนี้ว่าอย่างไร ? ...

ก. ท่านอุลีย์ บิน ญะฟัรฺ ได้รายงานมาว่า ...

(قَالَ لِيْ اَبُوالْحَسَنِ (ع) : نَحْنُ فِي الْعِلْمِ وَالشَّجَاعَةِ سَوَاءٌ) .....

ท่านอบุล หะซัน (หมายถึงท่านอิหม่ามอุลีย์ อัล-ฮาดีย์ อิหม่ามท่านที่ 10 ของชีอะฮ์) ได้กล่าวกับฉันว่า ... "พวกเรา (หมายถึงผู้เป็นอิหม่าม) ... **ในเรื่องวิชาการและความกล้าหาญแล้ว จะต้องเท่าเทียมเสมอ"** ...

(บันทึกโดยท่านกุลัยนีย์ในหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" เล่มที่ 1 หน้า 275, กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบว่าด้วยเรื่องบรรดาอิหม่าม ในเรื่องความรู้, ความกล้าหาญ และความภักดี (ฏออัต) จะเสมอเหมือนกัน, หะดีษที่ 2) ...

ข. ท่านอิหม่ามอุลีย์ อัรฺ-ริฎอ (อิหม่ามท่านที่ 8 ของชีอะฮ์) ได้กล่าวว่า ...

(لِلإِمَامِ عَلاَمَاتٌ، يَكُوْنُ اَعْلَمَ النَّاسِ، وَاَشْجَعَ النَّاسِ) .....

“สำหรับผู้เป็นอิหม่ามนั้น จะมีสัญลักษณ์หลายอย่าง, (คือ) **จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้มากที่สุด**, **<u>และจะต้องเป็นคนที่กล้าหาญที่สุด</u>**” ...

(จาก “กิตาบ อัล-คิซอล” ของท่านอิบนุ บาบะวัยฮ์ อัล-กุมมีย์ เล่มที่ 2 หน้า 528 พิมพ์ที่ประเทศอิหร่าน) ...

แล้วคุณสมบัติของท่านมะฮ์ดีย์ (ที่รีบหนีลงจากเวทีตั้งแต่ยังไม่ทันไหว้ครู,... ตามที่ชีอะฮ์อ้างมานั้น) จะเป็นอิหม่ามได้ละหรือ ?...

ค. มีรายงานจากท่านหะกีมะฮ์ ว่า ...

(لَمَّاوُلِدَالسَّيِّدُ (ع) رَأَيْتُ لَهُ نُوْرًا سَاطِعًا قَدْ ظَهَرَمِنْهُ، وَبَلَغَ أُفُقَ السَّمَاءِ، وَرَأَيْتُ طُيُوْرًا بِيْضًاتَهْبِطُ مِنَ السَّمَاءِ وَتَمْسَحُ أَجْنِحَتَهَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَسَائِرِجَسَدِهِ ثُمَّ يَطِيْرُ، فَأَخْبَرْنَا اَبَامُحَمَّدٍ بِذَلِكَ فَضَحِكَ، ثُمَّ قَالَ : تِلْكَ مَلاَئِكَةُ السَّمَاءِ، نَزَلَتْ لِلتَّبَرُّكِ بِهَذَاالْمَوْلُوْدِ، وَهِيَ أَنْصَارُهُ اِذَاخَرَجَ) ......

“เมื่อท่านผู้เป็นประมุข (หมายถึงอิหม่ามมะฮ์ดีย์) ถูกคลอดออกมา ฉันมองเห็นรังสีแผ่ไพศาลปรากฏออกมาจากตัวท่านจนถึงขอบฟ้า, และฉันเห็นนกฝูงหนึ่งสีขาวนวลบินลงมาจากท้องฟ้า และใช้ปีกของมันลูบไล้ไปทั่วศีรษะ, ใบหน้า, และตามลำตัวของท่าน แล้วก็บินจากไป, ... ฉันจึงเล่าเรื่องนี้แก่ท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ ท่านก็หัวเราะ แล้วบอกว่า ... นกเหล่านั้น คือมลาอิกะฮ์จากฟากฟ้า, พวกเขาลงมาเพื่อประสาทความจำเริญแก่เด็กคนนี้ **และมลาอิกะฮ์เหล่านี้ คือผู้คอยช่วยเหลือเขาตอนปรากฏตัว**” ...

(จากหนังสือ “เราฎาะฮ์ อัล-วาอิซีน” ของอัล-ฟัตตาล อัน-นัยซาบูรีย์, หน้า 260)

ง. ท่านกุลัยนีย์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อุศูล อัล-กาฟีย์” ว่า ...

(اِنَّ الاَئِمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ يَعْلَمُوْنَ مَتَى يَمُوْتُوْنَ، وَأَنَّهُمْ لاَيَمُوْتُوْنَ اِلاَّ بِالْاِخْتِيَارِ مِنْهُمْ)

“แท้จริงบรรดาอิหม่ามๆนั้น พวกท่านรู้ว่า เมื่อไรจะตาย, ... **<u>และพวกท่านจะไม่ตาย นอกจากเป็นความสมัครใจของพวกท่านเท่านั้น</u>**” ...

(จากหนังสือ “อุศูล อัล-กาฟีย์” เล่มที่ 1 หน้า 258) ...

จ. ท่านกุลัยนีย์ ได้บันทึกรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัร์ อัศ-ศอดิก ว่า ...

(لاَ يَمُوْتُ الإِمَامُ حَتَّى يَعْلَمَ مَنْ يَكُوْنُ بَعْدَهُ، فَيُوْصِيَ اِلَيْهِ)

‘‘อิหม่ามจะไม่ตาย จนกว่าจะรู้ตัวผู้สืบทอดหลังจากท่าน, แล้วท่านก็จะวะศียัต (คือสั่งหรือทำพินัยกรรมมอบตำแหน่ง) ให้แก่เขา’’ ....

(จากหนังสือ ‘‘อุศูล อัล-กาฟีย์’’ เล่มที่ 1 หน้า 277, กิตาบอัล-หุจญะฮ์, บาบว่าด้วยเรื่องอิหม่ามๆจะรู้ตัวผู้เป็นอิหม่ามหลังจากท่านฯ, หะดีษที่ 5) ...

ดังนั้น ข้อเขียนในหนังสือ ‘‘อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก’’ หน้า 37 ที่ว่า : *เพราะการปรากฏตัวก่อนเวลาอันสมควร จะทำให้ท่านถูกสังหาร* ... จึงเป็นข้ออ้างที่รับฟังไม่ขึ้น ....

ลงว่า ถึงขนาด*มีมลาอิกะฮ์คอยช่วยเหลืออยู่แล้วตอนจะปรากฏตัวยังงี้*, ... *หากไม่อยากตาย ใครๆก็ทำให้ตายไม่ได้ยังงี้*, ... *และเมื่อยังไม่รู้ตัวผู้สืบทอดตำแหน่งก็ยังตายไม่ได้ยังงี้* ...

ขอถามสักนิดว่า,.. แล้วใครหน้าไหนล่ะ ที่จะสังหารท่านได้ ตราบใดที่ท่านมีมลาอิกะฮ์คอยช่วยเหลือ, ตราบใดที่ท่านยังไม่ต้องการตาย, และตราบใดที่ท่านยังไม่ได้แต่งตั้งผู้สืบทอด ? ... และท่านยังจะต้องเกรงกลัวมนุษย์คนไหนในโลกอีกหรือ ? ...

สรุปแล้วก็คือ หากข้อมูลข้างต้นของชีอะฮ์ที่อ้างว่า —— เหตุผลที่ท่านมะฮ์ดีย์ของพวกเขาต้องเร้นกายเพราะกลัวถูกฆ่าตาย ---- เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง......ก็แสดงว่าท่านขาดคุณสมบัติของการเป็นอิหม่ามตามหลักเกณฑ์ของชีอะฮ์เอง, ... และจะเป็นอิหม่าม (ผู้นำ) ของโลกมุสลิม, ไม่ว่ามุสลิมกลุ่มซุนนะฮ์หรือกลุ่มชีอะฮ์, ไม่ได้อย่างแน่นอน, ...

คนขี้ขลาด, กลัวตาย, .. อย่าว่าแต่จะเป็นผู้นำของคนทั้งโลกเลย แค่เป็นผู้ใหญ่บ้าน ลูกบ้านก็เบ้ปากแล้วครับ ....

(2). <u>เพราะประชาชนยุคนั้น ยังไม่พร้อมที่จะรับการปกครองของท่าน</u>

หนังสือ ‘‘อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก’’ หน้า 35 มีข้อความดังต่อไปนี้ ..

‘‘แต่ทว่าชาวโลก (ในยุคนั้น) ยังไม่มีความพร้อมที่จะทำให้รัฐบาลแห่งพระเจ้าเป็นจริงขึ้นมา ถ้ามนุษย์ในยุคนั้นมีความพร้อม การเร้นหายของอิหม่ามมะฮ์ดีก็จะไม่เกิดขึ้น’’ .... *‘‘และอิหม่ามมะฮ์ดีจะปรากฏอีกครั้งก็ต่อเมื่อประชาชนมีความพร้อมอย่างสมบูรณ์ในทุกแง่มุมในการที่จะรองรับการปกครองของท่าน’’...*

อัลมัรฮูม อัลลามะฮ์ นะศีรุด-ดีน อัฏ-ฏูสีย์ ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า ... ‘‘การเร้นหายของท่านอิมามมะฮ์ดีย์ ไม่ได้มีสาเหตุมาจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) หรือจากตัวท่านเอง แต่สาเหตุมาจากความกลัวและความไม่พร้อมของประชาชาติที่จะรองรับการปกครองของท่านและเมื่อใดที่สาเหตุเหล่านี้ได้ถูกขจัดออกไป การปรากฏตัวของท่านอิมามมะฮ์ดีก็จะเกิดขึ้น’’ ...

ก็พอจะสรุปได้จากข้อเขียนข้างต้นนี้ว่า สาเหตุที่ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ (ของชีอะฮ์) จำเป็นต้องเร้นตัวหายไปนั้น คือ ...

(ก). มิได้มีสาเหตุมาจากอัลลอฮ์ ซ.บ. .. พูดง่ายๆก็คือ พระองค์อัลลออฮ์มิได้สั่งให้เร้นตัว, แต่ทำไปเองโดยพลการ ...

(ข). มิได้มีสาเหตุมาจากตัวเอง ... พูดง่ายๆก็คือ มิใช่เพราะกลัวตาย ...

(ค). สาเหตุจริงๆมีเพียงประการเดียว คือ ประชาชนยังไม่พร้อมที่จะรับการปกครองของท่าน ท่านจึงจำเป็นต้องเร้นตัวไปก่อน .... และ

(ง). เมื่อประชาชนมีความพร้อมที่จะรองรับการปกครองแล้ว ท่านจึงจะปรากฏตัวออกมา ....

ข้อโต้แย้ง

ข้ออ้างข้อ (ก) ที่ว่า ... *การเร้นกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ มิได้มีสาเหตุมาจากอัลลอฮ์ ..* นั้น ขัดแย้งอย่างชัดเจนกับการบันทึกของท่านกุลัยนีย์ในหนังสือ ‘‘อัล-กาฟีย์’’ ซึ่งมีข้อความว่า ...

(اِنَّ الاَ ئِمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ لَمْ يَفْعَلُوْا شَيْأً وَلاَيَفْعَلُوْنَ اِلاَّ بِعَهْدٍ مِنَ اللّهِ عَزَّوَجَلَّ وَأَمْرٍمِنْهُ، لاَيَتَجَاوَزُوْنَهُ) .....

“แท้จริง บรรดาอิหม่ามๆนั้น **พวกท่านไม่เคยทำ, และจะไม่กระทำสิ่งใดทั้งสิ้นนอกจากเป็นการมอบหมายและเป็นคำสั่งจากพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. เท่านั้น**, และพวกท่านจะไม่ล่วงละเมิดต่อพระองค์อย่างเด็ดขาด” ...

(จากหนังสือ “ อุศูลอัล-กาฟีย์” เล่มที่ 1 หน้า 279, กิตาบอัล-หุจญะฮ์) ...

แล้วอย่างนี้ การเร้นกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ดังกล่าว... โดยพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. มิได้สั่ง .... ดังการยอมรับของนักวิชาการของท่านเอง .... ถือว่า เป็นการกระทำไปโดยพลการ, และเป็นการเจตนาล่วงละเมิดต่อพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ใช่หรือไม่ ?...

จากข้อ (ข) ที่ว่า ... การเร้นกายของท่านมะฮ์ดีย์ มิได้มีสาเหตุมาจากตัวเอง, คือมิใช่เพราะกลัวตาย ...

ข้อนี้ จะให้พวกเราชาวซุนนะฮ์ (หรือแม้กระทั่งชาวชีอะฮ์เองก็เถอะ), ... เชื่อข้อมูลของท่านหรือเชื่อข้อมูลของท่านกุลัยนีย์ที่รายงานมาว่า ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์เร้นกาย เพราะกลัวจะถูกฆ่าตาย ? ... ดังที่ได้อธิบายผ่านมาแล้ว ...

จากข้อ (ค) และ**ข้อ (ง)** ที่ว่า ... _สาเหตุแห่งการเร้นกายมีประการเดียว_ คือประชาชนในยุคนั้น (หรือแม้แต่ยุคนี้ก็เถอะ) **ไม่มีความพร้อมที่จะรองรับการปกครองของท่าน**, **ซึ่งถ้าไม่เพราะเหตุผลข้อนี้** **การเร้นกายก็จะไม่เกิดขึ้น** ... และ ... *หากประชาชนพร้อมเมื่อไร ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็จะปรากฏกายออกมา* .... นั้น ...

ก็อยากจะขอถามว่า ...

1. เหตุผลแห่งการเร้นกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ดังการรายงานของท่านกุลัยนีย์ข้างต้นที่ว่า ... *เพราะกลัวจะถูกสังหาร* ... ซึ่งขัดแย้งกับเหตุผลของท่านที่ว่า ... *ไม่มีสาเหตุอื่นใดนอกจากเพราะประชาชนไม่พร้อมที่จะรองรับการปกครอง* ...

ในกรณีเดียวกันนี้... ท่านจะให้เราเชื่อใคร,... หรือจะอธิบายความขัดแย้งจุดนี้ได้อย่างไร ? .....

2. คำว่า “*เพราะประชาชนในยุคนั้นไม่มีความพร้อมที่จะรองรับการปกครอง*” ตามเหตุผลของท่าน *แสดงว่า พฤติกรรมของมนุษย์ในยุคที่ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์เกิด, กับในยุคที่ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์จะปรากฏตัว...* ***ไม่เหมือนกัน***ใช่หรือไม่ ? ...

หากท่านตอบว่าใช่ ! ก็อยากจะขอคำอธิบายว่า คำว่า **“ไม่มีความพร้อม”** ที่ว่านี้ .. หมายความว่าอย่างไร ? ...

หากท่านอธิบายว่า ... ***“ไม่มีความพร้อม”*** *หมายถึงประชาชนในยุคที่ท่านมะฮ์ดีย์เกิดนั้น (หรือยุคนี้ก็ตาม) มีคนอธรรม, คนทำชั่วและประพฤติปฏิบัติตนออกนอกหลักการของศาสนาเป็นจำนวนมาก อิหม่ามมะฮ์ดีย์จึงต้องเร้นกายไปก่อน* เพื่อรอ “ความพร้อม” คือให้ประชาชนเป็นคนดีมีคุณธรรมและศีลธรรมมากขึ้น ...

ก็แสดงว่า ***“ความพร้อม”*** ตามความหมายของท่าน หมายถึง... **ประชาชนก่อนยุคที่ท่านมะฮ์ดีย์จะมาปรากฏตัว** **ล้วนเป็นคนดีมีศีลธรรมกันอย่างดีแล้ว** .. *ใช่หรือไม่* ? ..

ถ้าท่านตอบว่าใช่ ! อีก... ก็อยากจะขอถามต่อไปว่า ..... แล้วข้อความในหนังสือ “อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก” เล่มเดียวกัน หน้า 81 มีปรากฏข้อความว่า ...

มีรายงานเป็นจำนวนมากจากอิมามผู้บริสุทธิ์ว่า “*การลุกขึ้นมาปฏิวัติของกออิมจะเกิดขึ้น* ***ก็ต่อเมื่อการกดขี่และไร้คุณธรรม จะมีอยู่ทุกแห่งในโลก***” ..

จากรายงานข้างต้นนี้ **แสดงว่า “ความพร้อม”ที่จะรองรับการปกครองของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็คือ “การกดขี่และการไร้คุณธรรมของมนุษย์” , ... ใช่ไหม ?**

เมื่อเกิดมีความขัดแย้งดังสมมุติฐานข้างต้นจากข้อมูลของพวกท่านเองอย่างนี้ ก็กรุณาช่วยอธิบายให้เคลียร์หน่อยได้ไหมว่า ...“***ความพร้อม***” ของมนุษย์ต่อการรองรับการปกครองของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ... **ที่แท้จริง**... ตามที่ท่านประสงค์และอ้างถึงนั้น,.. ข้อใดถูกและข้อใดผิด? ...

“ความมีศีลธรรมของมนุษย์” .. หรือ “ความไร้ศีลธรรมของมนุษย์ ?” ...

ท่านจะอธิบายความขัดแย้งและความสับสนข้อนี้ได้อย่างไร ? ...

หรือถ้าหากท่านจะอ้างว่า **ข้อความตอนหลังที่ว่า** ... *การกดขี่และการไร้คุณธรรมของมนุษย์ คือ “ความพร้อม” ที่จะรองรับการปกครองของอิหม่ามมะฮ์ดีย์*,.... **เป็นคำตอบที่ถูกต้อง** ... *ก็แสดงว่า เพราะประชาชนในยุคที่ท่านเร้นตัวนั้น ล้วนเป็นคนดีและมีคุณธรรมเกินไป*, จนไม่พร้อมที่จะรองรับการปกครองของท่าน ท่านจึงต้องเร้นตัวไปก่อน, อย่างนี้ใช่หรือไม่ ? ...

หากใช่, ...ก็อยากจะขอถามอีกว่า .... *ก็ในเมื่อประชาชนเป็นคนดีมีศีลธรรมถึงขนาดนั้น... ยังจะมีผู้ปกครองที่ "<u>จิตปกติ</u>" ท่านใดหรือที่รังเกียจและปลีกตัวหลบหนีการปกครองต่ออาณาประชาราษฎร์ที่เป็นคนดีมีศีลธรรม ? ...*

ท่านจะต้องกลัวการถูกปองร้าย, กลัวถูกสังหารอะไรอีกหรือ ในเมื่อประชาชนในยุคที่ท่านถือว่า "ยังไม่พร้อม" นั้น ล้วนเป็นคนดีมีศีลธรรม, และมีคุณธรรมกันทั้งนั้น *?...*

สรุปแล้วก็คือ "เหตุผล" ทั้งหมดเรื่อง "**การเร้นกาย**" ของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ตามที่ชีอะฮ์อ้างมา ล้วนเป็นข้อมูลที่ไม่จริง, ... และเมื่อไม่จริง จึงทำให้ข้อมูลเหล่านั้น มีการ "ขัดแย้ง" กันเองชนิดไปกันคนละทางสองทาง ... จนหาทางออกและคำตอบให้ลงตัวไม่ได้อย่างที่เห็นและอธิบายไปแล้ว ...

4. <u>ภารกิจ และเหตุการณ์หลังการปรากฏกายอิหม่ามมะฮ์ดีย์</u>

การปรากฏกาย, และภารกิจหลังการปรากฏกาย (อย่างที่ชีอะฮ์เรียกว่า "การกิยาม" หรือการลุกขึ้นมาปฏิวัติโลก) ของอิหม่ามมะฮ์ดีย์,... ตามความเชื่อของชีอะฮ์นั้น... ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง, เพราะส่วนใหญ่, จะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับการปรากฏกายของท่านมะฮ์ดีย์ตามความเชื่อของชาวซุนนะฮ์ ดังที่ท่านผู้อ่านจะได้รับทราบจากข้อมูลของชีอะฮ์เองต่อไป ...

ลำดับแรกนี้... ผมขออนุญาตนำเอาข้อเขียนของนักวิชาการชีอะฮ์ที่เป็นภาษาไทย จากหนังสือ "อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก" ... หน้า 87-89 มาเสนอให้อ่านกันดังนี้

การกิยาม (ลุกขึ้นมาปฏิวัติ) ของอิมามมะฮ์ดี (อ)

สรุปรายงานบรรดาอิมามมะอฺศูม ที่เกี่ยวกับการกิยามของมะฮ์ดีผู้ถูกสัญญาไว้มีดังนี้คือ ....

เขาผู้ถูกสัญญาไว้จะปรากฏตัวที่กะอฺบะฮ์ หลังจากการเร้นหายอันยาวนาน เขาจะปรากฏตัวพร้อมกับธง, ดาบ, อะมามะฮ์ (ผ้าพันศีรษะ) และเสื้อของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อล), **บรรดามะลาอิกะฮ์จะช่วยเหลือเขา**, **<u>เขาจะกิยามด้วยความเคียดแค้นต่อศัตรู</u>**, จะทำการเข่นฆ่าศัตรูของศาสนาและพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่กดขี่และอยุติธรรมจะถูกแก้แค้น

สหายที่ใกล้ชิดของเขาจะมีสามร้อยสิบสามคน ซึ่งจะทำการบัยอัตให้กับเขาที่มักกะฮ์, อิมามอยู่ที่มักกะฮ์ระยะหนึ่ง หลังจากนั้น ก็จะมุ่งหน้าสู่มะดีนะฮ์ ผู้ช่วยเหลือเขาจะ

เป็นนักรบที่แท้จริง, ชำนาญในอาวุธ, เป็นคนที่ศอและห์ มีศรัทธาที่มั่นคง เข้มแข็งต่ออิบาดะฮ์ในยามค่ำคืนและเป็นสิงห์ร้ายในยามกลางวัน เคร่งครัดต่อคำสั่งของอิสลาม, มุ่งหน้าไปทางทิศไหนจะนำชัยชนะไปสู่ที่นั้น ...

หลังจากชัยชนะในมะดีนะฮ์ อิมามจะนำทัพเข้าสู่อิรักและกูฟะฮ์, ท่านจะพบกับซัยยิดฮาซานี ที่กูฟะฮ์, ซัยยิดฮาซานี จะนำทหารของเขาเข้าบัยอัตกับอิมาม (อ), นบีอีซาจะลงมาจากฟากฟ้าเพื่อช่วยเหลืออิมาม และอีซา (อ) จะนมาซตามอิมามมะฮ์ดี, รัฐบาลกลางของอิมามจะอยู่ที่เมืองกูฟะฮ์ อิมามจะพิชิตทั้งตะวันตกและตะวันออกของโลก อิสลามจะปกครองไปทั้งโลก ศาสนาจะกลับมาใหม่ อิสลามที่แท้จริงจะกำจัดความจอมปลอมในศาสนา **การปกครองและกฎหมายจะเป็นไปตามคัมภีร์ของพระเจ้า และแบบฉบับของศาสดา** อิมามจะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย, กินอาหาร และสวมใส่เสื้อผ้าแบบอิมามอะลี (อ)

ในยุคการปกครองของอิมาม (อ) แผ่นดินจะมีบารอกะฮ์เป็นอันมาก ผลิตผลทางเกษตรจะมีอย่างล้นเหลือ ความยากจนจะหมดไป มนุษย์จะใช้ชีวิตอย่างมีความผาสุกและมีศิริมงคล จนถึงขั้นที่ผู้ที่จะจ่ายซะกาตหรือบริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮ์) ไม่สามารถหาคนยากจนที่จะมารับของได้, เขานำไปให้ใครก็รับการปฏิเสธที่จะรับของนั้น ความรักที่จะอยู่ใกล้ชิดกับอิมามทำให้ผู้ศรัทธาจำนวนมาก ปักหลักและอาศัยในเมืองกูฟะฮ์ เพื่อที่จะนมาซรวม (ญะมาอะฮ์) กับอิมาม ถึงขั้นที่ได้สร้างมัสญิดขึ้นมาหลังหนึ่ง ซึ่งมีประตูทางเข้าถึงหนึ่งพันประตู

ในยุคของการปกครองของอิมาม (อ) โลกจะอยู่ใต้ร่มเงาของความยุติธรรมและความปลอดภัย ถึงขั้นที่ถ้าหญิงชราคนหนึ่งได้ทูนหม้อทองคำซึ่งมีเพชรนิลจินดาอยู่ในนั้น, และเดินทางมาคนเดียวจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง จะไม่มีใครรบกวนนางหรือมีความโลภในทรัพย์สินของนางเลย

แผ่นดินจะคายทรัพยากรและของมีค่าต่างๆ ออกมาให้อิมาม และอิมามจะทำการสร้างและทดแทนความสูญเสียต่างๆ ให้กับผู้ที่ถูกกดขี่บนหน้าแผ่นดิน **ในขณะที่อิมาม (อ) ทำการปฏิวัติ อัลลอฮ์ ซ.บ. จะทำให้การเห็นและการได้ยินของผู้ศรัทธาไร้ขอบเขต, พวกเขาสามารถพูดคุย หรือปรึกษาปัญหากับอิมามได้โดยตรง ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในจุดไหนของโลก** เขาสามารถได้ยินเสียงและเห็นอิมาม ในยุคนั้น อัลลอฮ์จะประทานให้สติปัญญาและความรู้ของมนุษย์ถึงจุดสมบูรณ์

อิมามจะปกครองประชาชนเหมือนกับศาสดามุฮัมมัดและศาสดาดาวูด ปกครองประชาชน, สิ่งใดที่ศาสดามุฮัมมัดได้ปฏิบัติ อิมามก็จะปฏิบัติสิ่งนั้น, อิมามจะทำลายแบบฉบับแห่งญาฮิลียะฮ์ (ยุคมืดของอาหรับ) ยุคใหม่เหมือนกับที่ศาสดามุฮัมมัดได้ทำลายมาแล้ว และแสงแห่งสัจธรรมของอิสลามก็จะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ...

นี่คือ ข้อความจากหนังสือที่กล่าวนามมาแล้วข้างต้น ...

เนื้อหาของข้อความดังกล่าว ยังขาดรายละเอียดอีกมากหากเราจะว่ากันตามข้อมูลการบันทึกจากตำราของชีอะฮ์ที่เป็นต้นฉบับภาษาอุรับจริงๆ ...

ข้อความบางตอน หากดูเผินๆ ก็ดูจะเป็นเรื่องอภินิหารน่าเลื่อมใส แต่ความจริงแล้วก็เป็นเรื่องปกติธรรมดานี่เอง ...

ตัวอย่างเช่น ข้อความที่ว่า ... *ในขณะที่อิมาม (อ) ทำการปฏิวัติ อัลลอฮ์ ซ.บ. จะทำให้การเห็นและการได้ยินของผู้ศรัทธาไร้ขอบเขต, พวกเขาสามารถพูดคุยหรือปรึกษาปัญหากับอิมามได้โดยตรง ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในจุดไหนของโลก ....”*

ผมคิดว่า ประเด็นนี้ ไม่ต้องรอให้ถึงเวลาอิหม่ามท่านมาปฏิวัติอะไรหรอก ... เอาแค่ปัจจุบันนี้แหละ มนุษย์, จะมีศรัทธาหรือไม่มีศรัทธา, ... ก็สามารถจะพูดคุยกันเองได้ (โดยไม่ต้องรอคุยกับอิหม่าม, .. และอีกไม่นานเกินรอ ก็คงจะมองเห็นหน้าคู่สนทนากันได้) จากประดิษฐกรรมทางด้านโทรศัพท์มือถือยุคใหม่ ... ไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลก ... ได้แล้วมิใช่หรือครับ ? ...

ทว่า, ข้อความบางตอนนี่สิ ที่หากดูเพียงผิวเผินก็ไม่สู้กระไรนัก.....แต่หากได้ทราบความจริงแล้ว ชาวโลกทุกคนจะหนาว ...

อย่างเช่นข้อความที่ว่า ... **เขาจะกิยามด้วยความเคียดแค้นต่อศัตรู** .... นั้น

ทราบกันหรือไม่ว่า “**ศัตรู**” ของเขา (มะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์) ใคร ?

ไม่ใช่เฉพาะ “*ศัตรูของศาสนาและพระผู้เป็นเจ้า*” ดังข้ออ้างในวรรคหลังเท่านั้น .... แต่รวมถึง “**ศัตรูส่วนตัว**” ตามความเชื่อของชีอะฮ์ .. จะถูกแก้แค้นเป็นอันดับแรกก่อนใครอื่นทั้งสิ้น ...

ท่านอบูบักรฺ, ท่านอุมัรฺ ร.ฎ. สองเคาะลีฟะฮ์ผู้เที่ยงธรรมแห่งโลกอิสลามตามความเชื่อมั่นของชาวซุนนะฮ์ ... และบุตรีของทั้งสองท่าน, ... คือ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ. บุตรีของท่านอบูบักรฺ และท่านหญิงหัฟเศาะฮ์ ร.ฎ. บุตรีของท่านอุมัรฺ ...

ทั้ง 4 ท่านจะต้องถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อรองรับการ "แก้แค้น" ของท่านมะฮ์ดีย์, โทษฐานแย่งชิงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์จากท่านอฺลีย์ ร.ฎ. และสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจให้แก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. (ตามข้อกล่าวหาของชีอะฮ์) ...

ยัง, .. ยังไม่จบสิ้นเพียงแค่นั้น .... อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์จะทำการสังหารชาวอฺรับ , โดยเฉพาะ, บรรดาเคาะลีฟะฮ์และบรรดาผู้นำ ชาวกุเรช ที่เป็นต้นตระกูลของท่านเอง รวมทั้งชาวซุนนะฮ์อื่นๆ .... **จนกระทั่ง,ประชาชนในโลกจะยังคงเหลืออยู่เพียงแค่ "หนึ่งในสาม"** เท่านั้น,.. ซึ่งก็คงเป็นชาวชีอะฮ์ล้วนๆ, ... ดังการรายงานจากตำราของชีอะฮ์ที่จะถึงต่อไป ...

เรียกได้ว่า เป็นการ "ฆ่า" ล้างโคตรและล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ยิ่งกว่าการฆ่าครั้งใดๆ ทั้งสิ้นเท่าที่มีการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์โลก ... **จากผู้ซึ่งได้ชื่อว่า "จะนำความสงบสุขมาให้แก่ชาวโลก"** ...

ต่อไปนี้ คือรายงานเรื่องการปรากฏกายและภารกิจหลังการปรากฏกายของอิหม่ามมะฮ์ดีย์จากตำราของชีอะฮ์ ...

(1). อิหม่ามมะฮ์ดีย์ จะเรียกพระนามอัลลอฮ์เป็นภาษาฮิบรู...

ท่านอัล-นุอฺมานีย์ นักวิชาการชีอะฮ์ท่านหนึ่งได้รายงานมาว่า ....

أِذَاأَذَّنَ الإِمَامُ دَعَااللَّهَ بِاسْمِهِ الْعِبْرَانِيِّ، فَأُتِيْحَتْ لَهُ صَحَابَتُهُ الثَّلاَثُمِائَةِ وَالثَّلاَثَةَ عَشَرَ، قَزَعَ كَقَزَعِ الْخَرِيْفِ، فَمِنْهُمْ أَصْحَابُ الأَلَوِيَّةِ، مِنْهُمْ مَنْ يَفْقِدُ عَنْ فِرَاشِهِ لَيْلاً فَيُصْبِحُ بِمَكَّةَ ....

"เมื่อท่านอิหม่ามประกาศตัว **ท่านก็จะเรียกอัลลอฮ์ด้วยพระนามของพระองค์ที่เป็นภาษาฮิบรู**สาวกของท่านจำนวน 313 คนก็จะถูกบันดาลขึ้นมาด้วยความกระวีกระวาดประหนึ่งสายฝนในฤดูใบไม้ร่วง, ส่วนหนึ่งมาจากตระกูลอะละวียะฮ์, ส่วนหนึ่งหายตัวจากที่นอนของเขาในยามราตรี และจะปรากฏตัวตอนเช้าที่มักกะฮ์ ...."

(จากหนังสือ “อัล-ฆ็อยบะฮ์” ของท่านอัล-นุอฺมานีย์, หน้า 169 .... คัดมาจากหนังสือ “อัช-ชีอะฮ์ วัต-ตะชัยยุอฺ” ของท่านอิหฺซาน อิลาฮีย์ เศาะฮีรีย์ หน้า 371) ...

ก็ทำให้สงสัยว่า ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์นี่ ท่านเป็นมุสลิมหรือเป็นยิวกันแน่ ? เพราะพระนามของอัลลอฮ์ที่เป็นภาษาอุรับก็มี แต่ไม่เรียก กลับไปเรียกพระนามในภาษาฮิบรู,..... และภาษาฮิบรู ก็คือภาษาดั้งเดิมของชาวยิว ...

(2). ชาวชีอะฮ์จากทุกมุมโลกและทุกประเทศ,ทั้งหมด, ...จะมาชุมนุมร่วมกับท่าน ...

ท่านมุหัมมัด บากิรฺ อัล-มัจญลิสีย์ ได้บันทึกรายงานมาจากสหายบางคนของท่านอิหม่ามอฺลีย์ อัล-ฮาดีย์ อิหม่ามท่านที่ 10 ของชีอะฮ์ว่า ...

[سَأَلْتُ أَبَاالْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ عَنْ قَوْلِهِ : (أَيْنَمَاتَكُوْنُوْا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيْعًا) قَالَ : وَذَلِكَ وَاللَّهِ ! أَنْ لَوْقَدْقَامَ قَائِمُنَا يَجْمَعُ اللَّهُ اِلَيْهِ شِيْعَتَنَامِنْ جَمِيْعِ الْبُلْدَانِ]

ฉันได้ถามท่านอบา อัล-หะซัน (ชื่อรองของอิหม่ามอฺลีย์) อะลัยฮิสสลาม ว่า ... โองการที่ว่า “ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณที่ใด อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกเจ้ามาทั้งหมด” ... (ซูเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์, โองการที่ 148) .... หมายความว่าอย่างไร ? .. ท่านอิหม่ามก็ตอบว่า .. “เรื่องนี้, ขอสาบานด้วยพระนามอัลลอฮ์ .. คือ เมื่อใดที่ท่านผู้ลุกขึ้นมาปฏิวัติปรากฏตัว *พระองค์อัลลอฮ์ก็จะทรงรวบรวมพวกชีอะฮ์ของเรา, จากทุกๆประเทศทั้งหมด(มารวมกัน)*

(จากหนังสือ “บิหารุ้ล อันวารฺ” ของท่านอัล-มัจญลิสีย์, เล่มที่ 52 หน้า 291)

(3). เมื่อมะฮ์ดีย์ปรากฏตัว ผู้ที่จะให้สัตยาบันคนแรกคือท่านญิบรีล (ญิบรออีล)...

ท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ ได้บันทึกรายงานมาว่า ...

[اِنَّ جِبْرَئِيْلَ يَأْتِيْهِ، وَيَسْأَلُهُ، وَيَقُوْلُ : " اِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَدْعُوْ؟ فَيُخْبِرُهُ اْلقَائِمُ، فَيَقُوْلُ جِبْرَئِيْلُ : فَأَنَا اَوَّلُ مَنْ يُبَايِعُ، ثُمَّ يَقُوْلُ لَهُ : مُدَّكَفَّكَ! فَيَمْسَحُ يَدَهُ عَلَى يَدِهِ]

แท้จริง ญิบรออีล (อ) ได้มาหาท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ แล้วกล่าวถามว่า ... "ท่านจะเรียกร้องเชิญชวนสู่สิ่งใด?" .. เมื่อท่านอัล-กออิม(คือ อิหม่ามมะฮ์ดีย์)บอกเขา ญิบรออีลจึงกล่าวว่า .. "*ถ้าอย่างนั้น ข้า คือคนแรกที่จะให้สัตยาบัน*" ต่อจากนั้น ญิบรออีลก็กล่าวว่า .. "ยื่นมือของท่านมาซิ !" ... แล้วญิบรออีลก็ลูบไล้มือของเขาบนมือของท่าน" ...

(จากหนังสือ "อะอฺลาม อัล-วะรออ์" ของท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ หน้า 460-461)..

หลังจากท่านญิบรออีลแล้ว ผู้ที่จะให้สัตยาบันต่อมาก็คือ บรรดามะลาอิกะฮ์, แล้วก็บรรดาหัวหน้าๆของพวกญิน, แล้วก็ระดับผู้นำของผู้ศรัทธาตามลำดับ ...

(จากหนังสือ "อัล-อันวารุ้ล นุอฺมานียะฮ์" ของท่านอัล-ญะซาอิรีย์, เล่มที่ 2 หน้า 83) ...

แต่รายงานข้างต้นนี้ ขัดแย้งกับอีกรายงานหนึ่งซึ่งกล่าวว่า ผู้ที่จะให้บัยอะฮ์หรือสัตยาบันต่ออิหม่ามมะฮ์ดีย์เป็นคนแรก ก็คือ ท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, ถัดจากนั้น ก็คือ ท่านอฺลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ ร.ฎ. ....

มีรายงานมาจากท่านอบีย์ญะอฺฟัรฺ (หมายถึงท่านมุหัมมัด อัล-บากิรฺ อิหม่ามท่านที่ 5 ของชีอะฮ์) ซึ่งกล่าวว่า ....

[لَوْقَدْخَرَجَ اْلقَائِمُ مِنْ اَلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ لَنَصَرَهُ اللَّهُ بِاْلمَلاَئِكَةِ، .... وَاَوَّلُ مَنْ يَتْبَعُهُ : (وَفِيْ رِوَايَةٍ : يُبَايِعُهُ) مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلِيٌّ الثَّانِىْ وَمَعَهُ سَيْفٌ مُخْتَرَطٌ]

"เมื่อท่านอัล-กออิม จากวงศ์วานของท่านนบีย์มุหัมมัดอะลัยฮิมุสสลาม ปรากฏตัวขึ้น,.... พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ก็จะให้บรรดามะลาอิกะฮ์คอยช่วยเหลือเขา .... *และบุคคลแรกที่จะติดตามเขา (บางรายงานกล่าวว่า .. ที่จะให้สัตยาบันต่อเขา) คือ ท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม,* ถัดมาก็คือ ท่านอฺลีย์ ร.ฎ. ซึ่งท่านจะถือดาบที่ถูกเปลือยออกจากฝักมาด้วย ......"

(จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านอัล-นุอฺมานีย์, หน้า 234 .. และจากหนังสือ "หักกุลยะกีน" ของท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ หน้า 139 ตีพิมพ์ที่อิหร่าน ... ดังการอ้างอิงในหนังสือ "การปฏิวัติของอิหร่าน, ท่านอิมามโคมัยนีย์ฯ" หน้า 120) ...

(4). มะฮ์ดีย์มา เพื่อการแก้แค้น ...

ท่านอัล-ฟัยฎ์ อัล-กาชานีย์ นักวิชาการตัฟซีรฺของชีอะฮ์ท่านหนึ่ง ได้กล่าวในหนังสือตัฟซีรฺของท่านว่า ...

[بَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَحْمَةً، وَبَعَثَ الْقَائِمَ نَقْمَةً]

"พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงแต่งตั้งท่านนบีย์ มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม มา เพื่อเป็นความเมตตา, *และทรงส่งอัล-กออิม (ผู้ปฏิวัติโลก) มาเพื่อการแก้แค้น(หรือลงโทษ)...*

(จากหนังสือตัฟซีรฺ "อัศ-ศอฟีย์" หน้าที่ 359, หนังสือ "อัล-อีย์ก็อศ มินัลฮัจญอะฮ์ฯ" ของท่านอัล-หัรรุ้ล อามิลีย์ หน้า 244, และหนังสือ "บิหารุ้ล อันวารฺ" ของท่านอัล-มัจญลิสีย์ เล่มที่ 52 หน้า 314) ...

(5). บุคคลแรกที่จะถูกแก้แค้น คือ ท่านอบูบักรฺ และท่านอุมัรฺ ร.ฎ. ...

ท่านอัล-มัจญลิสีย์ ได้อ้างบันทึกการรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ซึ่งกล่าวว่า ..

[هَلْ تَدْرِيْ أَوَّلَ مَا يَبْدَأُبِهِ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ، قُلْتُ : لاَ!.. قَالَ : يُخْرِجُ هَذَيْنِ رَطْبَيْنِ غَضَّيْن فيُحْرِقُهُمَا وَيَذْرِيْهِمَا فِى الرِّيْحِ، وَيُكَسِّرُالْمَسْجِدَ] .....

"ท่านรู้ไหมว่า สิ่งแรกสุดที่ท่านอัล-กออิม (อ) จะทำคืออะไร ? .. ฉัน (หมายถึงท่านบะชีรฺ อัน-นับบาล ผู้รายงานหะดีษนี้จากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ) กล่าวว่า : ไม่ทราบครับ , ท่านญะอฺฟัรฺจึงเฉลยว่า .. *คือการให้เจ้าสองคนนี้ (หมายถึงท่านอบูบักรฺและท่านอุมัรฺ) ฟื้นขึ้นมาในสภาพสดชื่นตามปกติ, แล้วท่านก็จะเผามันทั้งสอง แล้วเอา(ขี้เถ้าของ)มันทั้งสองโปรยไปในอากาศ, <u>และ ท่านจะทำลายมัสญิด</u>"*

(จากหนังสือ "บิหารุ้ล อันวารฺ" ของท่านอัล-มัจญลิสีย์, เล่มที่ 52 หน้า 386)

(6). แล้วต่อมาก็คือ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ. ...

ท่านอับดุรฺเราะห์มาน อัล-เกาะศีรฺ ได้อ้างการรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ซึ่งกล่าวว่า ....

[أَمَالَوْ قدْقَامَ قَائِمُنَا لَقَدْرُدَّتْ اِلَيْهِ الْحُمَيْرَاءُ حَتَّى يَجْلِدَهَاالْحَدَّ، وَحَتَّى يَنْتَقِمَ لأُمِّهِ فَاطِمَةَ، قُلْتُ : جَعَلْتُ فِدَاكَ! وَلِمَ يَجْلِدُهَاالْحَدَّ؟ .. قَالَ : لِفِرْيَتِهَا عَلَى أُمِّ اِبْرَاهِيْمَ، قُلْتُ : فَكَيْفَ أَخَّرَاللَّهُ ذَلِكَ أِلَى اْلقَائِمِ؟ ...قَالَ : أِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا رَحْمَةً، وَبَعَثَ الْقَائِمَ نَقْمَةً]...

"แน่นอน! เมื่อใดก็ตามที่อัล-กออิมของพวกเราปรากฏตัวขึ้น นังแดงน้อย (หมายถึงท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ.) ก็จะต้องถูกให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อให้ท่านโบยตีมันเป็นการลงโทษ, และเพื่อเป็นการแก้แค้นแทนให้แก่มารดาของท่าน คือท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. ด้วย,'' ... ฉัน (อับดุรฺเราะห์มาน) กล่าวว่า .. ขอให้ฉันเป็นพลีแก่ท่านด้วย นางจะถูกลงโทษด้วยเรื่องอะไร? .. ท่านตอบว่า .. ''เพราะมันปองร้ายต่อมารดาของอิบรอฮีม (หมายถึงท่านหญิงคอดีญะฮ์) '' .. ฉันจึงถามต่อไปว่า .. ก็แล้วทำไมพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.จึงประวิงเรื่องนี้มาให้ท่านอัล-กออิมล่ะ? (หมายความว่า ทำไมไม่ให้ท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ลงโทษด้วยตัวของท่านเอง?) .... ท่านก็ตอบว่า .. ''ก็เพราะพระองค์อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งท่านมุหัมมัดมา เพื่อความเมตตา, และแต่งตั้งท่านอัล-กออิมมาเพื่อการลงโทษ''...

(จากหนังสือ "อัล-อีย์ก็อศ มินัล ฮัจญอะฮ์ฯ" ของท่านอัล-หัรรุ้ล อามิลีย์ หน้า 244, และหนังสือ "บิหารุ้ล อันวารฺ" เล่มที่ 52 หน้า 314) ...

(7). บรรดาชาวอฺรับก็จะถูกอิหม่ามมะฮ์ดีย์สังหารอย่างทารุณ ...

ท่านอัลมัจญลิสีย์ ได้อ้างการบันทึกรายงานมาจากรอฟีด, คนสนิทของท่านอิบนุฮุบัยเราะฮ์ , จากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ซึ่งกล่าวว่า ...

[اِنَّ الْقَائِمَ يَسِيْرُفِي الْعَرَبِ فِي الْجَفْرِالأَحْمَرِ، قَالَ : قُلْتُ : جَعَلْتُ فِدَاكَ! وَمَافِي الْجَفْرِالأَحْمَرِ؟ قَالَ : فَأَمَرَّأُصْبُعَهُ عَلَى حَلْقِهِ قَالَ : هَكَذَا، يَعْنِي الذَّبْحَ]..

"แท้จริง ท่านอัล-กออิม จะปฏิบัติการเกี่ยวกับชาวอฺรับ ในหลุมบ่อกว้างอันแดงฉาน" ท่านรอฟีดกล่าวว่า ฉันจึงถามว่า .. "ขอให้ฉันเป็นพลีแก่ท่าน!.. คำว่า .. หลุมบ่อกว้างอันแดงฉาน .. คืออะไร ?" ท่านรอฟีดกล่าวว่า .. *ท่านอิหม่ามจึงทำท่าเอานิ้วปาดที่กระเดือกของท่าน แล้วกล่าวว่า .. ''ก็อย่างนี้ไงล่ะ!'' .... คือ ท่านหมายถึงการเชือดคอ''* ...

(จากหนังสือ "บิหารุ้ลอันวารฺ" ของท่านอัล-มัจญลิสีย์, เล่มที่ 13 หน้า 308)

(8). และเคาะลีฟะฮ์หรือผู้นำที่เป็นชาวกุเรชทั้งหลายก็จะถูกสังหารด้วย....

ท่านอัน-นุอฺมานีย์ ได้อ้างการรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิกว่า ..

.

[لَوْيَعْلَمُ النَّاسُ مَايَصْنَعُ اْلقَائِمُ إِذَاخَرَجَ لأَحَبَّ أَكْثَرُهُمْ اَلاَّيَرَوْهُ مِمَّايَقْتُلُ مِنَ النَّاسِ، أَمَا اِنَّهُ لاَ يَبْدَأُاِلاَّ بِقُرَيْشٍ، فَلاَ يَأْخُذُمِنْهَا اِلاَّالسَّيْفَ! وَلاَيُعْطِيْهَااِلاَّالسَّيْفَ، حَتَّى يَقُوْلَ كَثِيْرٌمِنَ النَّاسِ : هَذَا لَيْسَ مِنْ اَلِ مُحَمَّدٍ! وَلَوْكَانَ مِنْ اَلِ مُحَمَّدٍ لَرَحِمَ]...

"สมมุติถ้าประชาชนล่วงรู้ถึงสิ่งที่อัล-กออิมจะกระทำเมื่อปรากฏตัวละก็ พวกเขาส่วนมากก็ไม่คงไม่อยากจะเห็นท่าน อันเนื่องมาจากการที่ท่านสังหารประชาชน, ... *แน่นอน, ท่านจะไม่เริ่มต้นกับใครอื่นนอกจาก (ผู้นำ) พวกกุเรช, ท่านจะไม่ยอมรับสิ่งใดจากพวกเขานอกจากดาบ และจะไม่ยอมให้สิ่งใดแก่พวกเขานอกจากดาบ !* **(คือ ฆ่าลูกเดียว)...** จนกระทั่งประชาชนส่วนมากจะกล่าวกันว่า **:** *นี่ มิใช่วงศ์วานของท่านมุหัมมัด แน่นอน !....เพราะสมมุติถ้าเป็นวงศ์วานของท่านมุหัมมัดจริงเขาต้องมีความเมตตาบ้าง"...*

(จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านอัน-นุอฺมานีย์, หน้า 233)

ท่านอัล-มุฟีด และท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ ได้อ้างรายงานหะดีษอีกบทหนึ่งมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิกว่า ...

[اِذَا قَامَ الْقَائِمُ مِنْ اَلِ مُحَمَّدٍ أَقَامَ خَمْسَمِائَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَضَرَبَ أَعْنَاقَهُمْ، ثُمَّ أَقَامَ خَمْسَمِائَةٍ فَضَرَبَ أَعْنَاقَهُمْ، ثُمَّ خَمْسَمِائَةٍ أُخْرَى حَتَّى يَفْعَلَ ذَلِكَ سِتَّ مَرَّاتٍ، قُلْتُ : وَيَبْلُغُ عَدَدُ هَؤُلاَءِ هَذَا؟ .. قَالَ : نَعَمْ! مِنْهُمْ، وَمِنْ مَوَالِيْهِمْ].....

"เมื่อท่านอัล-กออิมผู้เป็นวงศ์วานของท่านมุหัมมัดปรากฏตัว ท่านก็จะสั่งให้นำตัว (ผู้นำ) พวกกุเรชมา 500 คน แล้วท่านก็จะตัดศีรษะพวกเขา, แล้วสั่งให้นำมาอีก 500 คน แล้วก็ตัดศีรษะพวกเขา, แล้วสั่งให้นำชุดอื่นมาอีก 500 คน แล้วก็ตัดศีรษะพวกเขา, ... ทำอยู่อย่างนี้ 6 ครั้งด้วยกัน, (รวมแล้วก็คือ 3000 คน) .. ฉัน (หมายถึง อับดุลลอฮ์ บิน อัล-มุฆีเราะฮ์ ผู้รายงานหะดีษนี้จากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ) จึงถามท่านว่า .. "จะถึงจำนวนมากเพียงนั้นเชียวหรือ?" .. ท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺตอบว่า .. "ใช่แล้ว! ทั้งพวกมันและผู้สนับสนุนพวกมันด้วย" ...

(จากหนังสือ “อัล-อิรฺชาด” ของท่านอัล-มุฟีด, หน้า 364, หนังสือ “อะอฺลาม อัล-วะรออ์” ของท่านอัฏ-ฏ็อบริสีย์ หน้า 461, และหนังสือ “บิหารุ้ล อันวารฺ” ของท่านอัล-มัจญลิสีย์ เล่มที่ 52 หน้า 354) ...

นอกจากนี้ ท่านอัน-นุอฺมานีย์ ก็ได้บันทึกหะดีษนี้ไว้เช่นกันในหนังสือ “อัล-ฆ็อยบะฮ์” ของท่าน หน้า 235 ...

(9). นักวิชาการชาวซุนนะฮ์จะถูกอิหม่ามมะฮ์ดีย์ประหารก่อนพวกกาฟิรฺ ...

ท่านอัล-บากิรฺ อัล-มัจญลิสีย์ ได้อ้างรายงานมาจากท่านอิหม่ามมุหัมมัด อัล-บากิรฺ (อิหม่ามท่านที่ 5 ของชีอะฮ์) ว่า ....

[عِنْدَمَا يَظْهَرُاْلإِمَامُ الْمَهْدِيُّ فَإِنَّهُ يَقُوْمُ بِالْقَضَاءِ عَلَى أَهْلِ السُّنَّةِ قَبْلَ الْكُفَّارِ، وَيَبْدَأُ عَمَلَهُ بِقَتْلِ عُلَمَاءِ أَهْلِ السُّنَّةِ] ....

“ตอนที่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ปรากฏตัวขึ้นมา *ท่านจะทำการตัดสิน(ลงโทษ) ชาวอะฮ์ลิซซุนนะฮ์ก่อนพวกกาฟิรฺ, และท่านจะเริ่มต้นภารกิจของท่านด้วยการสังหารนักวิชาการอะฮ์ลิซ ซุนนะฮ์”* ...

(จากหนังสือ “หักกุ้ล ยะกีน” ของท่านอัล-มัจญลิสีย์, เป็นภาษาเปอร์เซียร์ หน้า 139 ... คัดมาจากหนังสือ “อัล-ชีอะฮ์ ฟี อัล-มีซาน” หน้า 82) ...

(10). ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ จะสังหารประชาชนชาวโลกไปประมาณสองในสามส่วน ...

ท่านอัล-เอี๊ยะห์ซาอีย์ ได้อ้างการรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก ว่า ....

[لاَيَكُوْنُ هَذَااْلأَمْرُ حَتَّى يَذْهَبَ ثُلُثَا النَّاسِ، فَقِيْلَ لَهُ : فَإِذَا ذَهَبَ ثُلُثَاالنَّاسِ فَمَابَقِيَ؟ قَالَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : أَمَاتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُوْنُوْا الثُّلُثَ الْبَاقِيَ؟]...

“*ภารกิจนี้ จะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าประชาชน จะสูญหายไป(คือถูกสังหาร)ถึงสองในสามส่วน*, มีผู้ถามว่า ... เมื่อประชาชนต้องล้มตายไปถึงสองในสามส่วน แล้วจะเหลือใครอีก? ... ท่านอิหม่าม(อ) ก็ตอบว่า : แล้วพวกท่านไม่พอใจหรือที่จะเป็นหนึ่งในสามของประชาชนที่เหลือรอดน่ะ?” ...

(จากหนังสือ "อัรฺ-รือจญอะฮ์" ของท่านอะห์มัด บิน ซัยนุดดีน อัล-เอี๊ยะห์ซาอีย์, หน้า 51)..

(11). อิหม่ามมะฮ์ดีย์ จะนำหลักการ(ศาสนา)ใหม่และคัมภีร์ใหม่มาใช้ ...

มีรายงานมาจากท่านอิหม่ามมุหัมมัด อัล-บากิรฺอีกว่า ...

[فَيَاطُوْبَى لِمَنْ أَدْرَكَهُ وَكَانَ مِنْ أَنْصَارِهِ، وَالْوَيْلُ كُلَّ الْوَيْلِ لِمَنْ خَالَفَهُ وَخَالَفَ أَمْرَهُ وَكَانَ مِنْ أَعْدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ : يَقُوْمُ بِأَمْرٍجَدِيْدٍ، وَسُنَّةٍ جَدِيْدَةٍ، وَقَضَاءٍ جَدِيْدٍ، عَلَى الْعَرَبِ شَدِيْدٌ، لَيْسَ شَأْنُهُ إِلاَّالْقَتْلَ، وَلاَيَسْتَتِيْبُ أَحَدًا، وَلاَ تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةُلاَئِمٍ] .....

"ช่างโชคดีอะไรอย่างนั้นสำหรับผู้ที่ได้พบและเป็นผู้ช่วยเหลือเขา, และช่างโชคร้ายสุดแสนสำหรับผู้ที่ขัดแย้งกับเขา, ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา, และทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับเขา ... **เขาจะลุกขึ้นมาปฏิวัติโลกด้วยหลักการใหม่, ด้วยซุนนะฮ์แบบใหม่, ด้วยวิธีการตัดสินแบบใหม่** เขาจะแข็งกร้าวต่อชาวอุรับ, หน้าที่ของเขามิใช่อื่นใดนอกจากการสังหารเท่านั้น, เขาจะไม่ให้ใครขอลุกะโทษ ... และ, เพื่ออัลลอฮ์แล้ว .. เขาจะไม่สนใจการตำหนิติเตียนของผู้ใดทั้งสิ้น ...

(จากหนังสือ "อัล-ฆ็อยบะฮ์" ของท่านอัน-นุอฺมานีย์ หน้า 235, *และบางสำนวนจากการบันทึกของท่านในหน้า 154 จะปรากฏคำว่า ..* **"ด้วยคัมภีร์ฉบับใหม่"** *.. แทนคำว่า .. "ด้วยซุนนะฮ์แบบใหม่"* ...

(12). อิหม่ามมะฮ์ดีย์จะตัดสินตามหลักกฎหมายของท่านนบีย์ดาวูด ...

ท่านกุลัยนีย์ ได้อ้างรายงานมาจากท่านอะบาน ซึ่งกล่าวว่า ...

[سَمِعْتُ أَبَاعَبْدِاللَّهِ (ع) يَقُوْلُ : لاَتَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنِّيْ، يَحْكُمُ بِحُكُوْمَةِ أَلِ دَاوُدَ، وَلاَيَسْأَلُ بِبَيِّنَةٍ، يُعْطِيْ كُلَّ نَفْسٍ حَقَّهَا] ....

ฉันได้ยินท่านอบาอับดิลลาฮ์ (อิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก) กล่าวว่า ... "*โลกนี้จะยังไม่ถึงกาลอวสานต์ จนกว่าบุรุษหนึ่ง(ซึ่งสืบเชื้อสาย)จากฉันจะปรากฏตัวขึ้นมา, ..* **เขาจะตัดสินตามหลักกฎหมายของลูกหลานท่านนบีย์ดาวูด,** *เขาจะไม่ถามถึงพยานหลักฐาน, และเขาจะมอบให้แก่ทุกๆชีวิตในสิ่งซึ่งเป็นสิทธิของเขา"* ...

(จากหนังสือ “อุศูล อัล-กาฟีย์” ของท่านกุลัยนีย์, เล่มที่ 1 หน้า 397-398, กิตาบอัล-หุจญะฮ์ บาบว่าด้วยเรื่องอิหม่าม เมื่อภารกิจของพวกท่านปรากฏขึ้น พวกท่านจะตัดสินด้วยหุก่มของนบีดาวูดฯ, หะดีษที่ 2, และหนังสือ “บะศออิรฺ อัด-ดะรอญาต” ของท่านอัศ-ศ็อฟฟารฺ หน้า 278) ...

และอีกสำนวนหนึ่ง ซึ่งอ้างรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะฟัรฺ อัศ-ศอดิกเช่นกัน กล่าวว่า ....

[إذَا قَامَ قَائِمُ آلُ مُحَمَّدٍ حَكَمَ بِحُكْمِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ، لاَيَسْأَلُ النَّاسَ بَيِّنَةً]

“*เมื่ออัล-กออิม, วงศ์วานของท่านมุหัมมัดลุกขึ้นมาปฏิวัติ* **เขาจะตัดสินด้วยหุก่มของนบีย์ดาวูดและนบีย์สุลัยมาน**, *และเขาจะไม่ถามหลักฐานใดๆจากประชาชนเลย*” ...

(จากหนังสือ “บะศออิรฺ อัด-ดะรอญาต” หน้า 279) ...

(13). อิหม่ามมะฮ์ดีย์จะทำลายมัสญิดทั้งหมด แม้กระทั่งมัสญิดอัล-หะรอม

ท่านอัล-มุฟัฎฎ็อล บิน อุมัรฺ ได้มีคำถามหลายอย่างต่อท่านอิหม่ามญะฟัรฺ อัศ-ศอดิก, และหนึ่งจากคำถามเหล่านั้นก็คือ ...

[يَا سَيِّدِيْ! فَمَايَصْنَعُ بِالْبَيْتِ؟ .. قَالَ : يَنْقُضُهُ، فَلاَ يَدَعُ مِنْهُ إلاَّالْقَوَاعِدَ الَّتِيْ هِيَ أَوَّلُ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ بِبَكَّةَ فِيْ عَهْدِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ، وَالَّذِيْ رَفَعَهُ إبْرَاهِيْمُ وَإسْمَاعِيْلُ عَلَيْهِمَاالسَّلاَمُ مِنْهَا]..

“*โอ้ นายท่าน !* ***เขา (มะฮ์ดีย์) จะทำอะไรต่อบัยตุ้ลลอฮ์บ้าง?*** ” ... *ท่านอิหม่ามญะฟัรฺก็ตอบว่า* “**เขาจะรื้อถอนมัน**,.... *และจะไม่ปล่อยส่วนใดของมันให้เหลือไว้นอกจากรากฐานซึ่งเป็นอาคารหลังแรกที่ถูกสร้างแก่มนุษย์ที่บักกะฮ์ (มักกะฮ์) ในยุคของท่านนบีย์อาดัม (อ).. และสิ่งซึ่งท่านนบีย์อิบรอฮีมและท่านนบีย์อิสมาอีล (อ) ได้ยกขึ้นมาภายหลัง* ”

(จากหนังสือ “อัรฺ-ร็อจญอะฮ์” ของท่านอะห์มัด บิน ซัยนุดดีน อัล-เอี๊ยะห์ซาอีย์, หน้า 184) ...

และหะดีษอีกบทหนึ่งซึ่งท่านอบู บะศีรฺ ได้อ้างรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก มีข้อความว่า ...

[إِنَّ الْقَائِمَ إِذَاقَامَ رَدَّالْبَيْتَ الْحَرَامَ إِلَى أَسَاسِهِ، وَمَسْجِدَالرَّسُوْلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَسَاسِهِ، وَمَسْجِدَالْكُوْفَةِ إِلَى أَسَاسِهِ]...

“แท้จริง ท่านอัล-กออิมนั้น เมื่อท่านลุกขึ้นมาปฏิวัติ *ท่านก็จะทำให้มัสญิดอัล-หะรอม, มัสญิดของท่านรอซู้ล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม และมัสญิดแห่งเมืองกูฟะฮ์กลับคืนสู่รากฐานเดิมของมันทั้งหมด”* ...

(จากหนังสือเล่มเดิม, หน้า 162) ..

และหะดีษอีกบทหนึ่งซึ่งอ้างการรายงานมาจากท่านอิหม่ามญะอฺฟัรฺ อัศ-ศอดิก เช่นเดียวกัน มีข้อความว่า ...

[إِذَاقَامَ الْقَائِمُ سَارَإِلَى الْكُوْفَةِ فَيَهْدِمُ بِهَاأَرْبَعَةَ مَسَاجِدَ، وَلَمْ يَبْقَ مَسْجِدٌ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ لَهُ شَرَفٌ إِلاَّ هَدَمَهُ، وَجَعَلَهَا جَمَّاءَ]....

“เมื่อท่านอัล-กออิม ลุกขึ้นมาปฏิวัติ ท่านจะเดินทางไปเมืองกูฟะฮ์ แล้วจะทำลายมัสญิด 4 แห่งที่นั่น, .. **จะไม่มีมัสญิดใดในหน้าแผ่นดินนี้ตั้งตระหง่านอยู่อีกนอกจากท่านจะทำลายมัน, และท่านจะทำให้โลกนี้ประหนึ่งกะโหลกศีรษะ (คือ ราบเรียบเป็นหน้ากลอง)** ...

(จากหนังสือ “อัล-อิรฺชาด” ของท่านอัล-มุฟีด, หน้า 365)...

ทั้งหมดนี้ คือ **บางส่วน**จากข้อมูลการรายงานของฝ่ายชีอะฮ์ เกี่ยวกับภารกิจของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของพวกเขาหลังจากการปรากฏตัวขึ้นมาในยุคสุดท้ายของโลก, ...

ก็เป็นเรื่องที่ท่านผู้อ่านแต่ละท่าน จะต้องพิจารณาใคร่ครวญดูว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลเหล่านี้ ... ซึ่งถือเป็นความดำริชอบของแต่ละท่าน และผมก็จะไม่ขอวิจารณ์ ณ ที่นี้ ...

ในด้านความรู้สึกส่วนตัว .. ผมขอตั้งข้อสังเกตสักนิดว่า จากพฤติการณ์ทั้งหมดของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ดังที่มีรายงานมานั้น ไม่น่าจะเรียกได้ว่า ท่านมาเพื่อรังสรรค์ความสันติสุขให้แก่ชาวโลก,.. ดังที่อ้างกันเลย ...

แต่,.. หากจะกล่าวว่า ท่านมาเพื่อการนองเลือด, การเข่นฆ่าทำลายล้าง, และการแก้แค้นให้สาสมและสะใจต่อผู้ซึ่งถูกฝ่ายชีอะฮ์มองว่า “เป็นศัตรู” กับบรรพบุรุษของท่าน

คือท่านอุลีย์, ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์, ท่านหะซัน และท่านหุเซ็น ร.ฎ.... ก็น่าจะถูกต้องและตรงต่อความเป็นจริงมากที่สุด ...

หากจะมองให้ลึกลงไปอีก, ลำพังเพียงความเคียดแค้นแทนบรรพบุรุษ (สมมุติว่า,ผู้ที่จะถูกแก้แค้นเหล่านั้นมีความผิดจริงตามข้อกล่าวหาของชีอะฮ์,... แถมร่างกายของพวกเขาก็เน่าเปื่อยสลายกลายเป็นธุลีดินไปนมนานแล้ว) ... *ก็น่าจะเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับ**...*** ***"ผู้เป็นถึงอิหม่าม,และมีอีหม่านอย่างแท้จริง"**.. เยี่ยงท่าน,... ที่จะปล่อยภาระการลงโทษต่อพวกเขาเหล่านั้น ให้เป็นหน้าที่ของพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งย่อมจะรุนแรงกว่าการลงโทษของท่านเองมากมายหลายเท่านัก ...*

มิหนำซ้ำ, ความเคียดแค้นดังกล่าว ยังลุกลามและระบาดไปยังศาสนสถานที่สำคัญของชาวมุสลิม.. อันได้แก่มัสญิดอัล-หะรอมที่มักกะฮ์, มัสญิดนะบะวีย์ที่มะดีนะฮ์ สองในสามมัสญิดที่มุสลิมถือว่า สำคัญที่สุดในโลก,... รวมทั้งมัสญิดทั้งหมดในหน้าแผ่นดินนี้ที่จะต้องถูกท่านทำลายราบเป็นหน้ากลอง.. ดังรายงานข้างต้นนั้น ...

ผมมองอย่างไร ก็ยังมองไม่ออกว่า พฤติการณ์ดังกล่าวนี้ จะเป็นการกระทำของท่านมะฮ์ดีย์ผู้ได้ชื่อว่า เป็นผู้นำคนสุดท้ายของโลกมุสลิม ...... และสืบเชื้อสายมาจากท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ผู้เปี่ยมเมตตา, .. ได้อย่างไร ? ...

หากจะเป็น,.. ก็คงเป็นได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น, คือเป็น **"จินตนาการแห่งการแก้แค้น" ของชนกลุ่มหนึ่งที่ --- อ้างตัวว่า --- เป็นมุสลิม**, ... ที่ถูกหล่อหลอมให้เกิดความอาฆาตแค้นและเป็นศัตรูต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านศาสดาที่เป็นชาวอุรับ,... ต่อเคาะลีฟะฮ์ผู้เที่ยงธรรมทั้งสามท่านที่เคยสร้างความเกรียงไกรและไพศาลแก่อาณาจักรอิสลามเหนือยุโรปในครั้งกระโน้น,... และ, ต่อมุสลิม, (โดยเฉพาะ, ชาวซุนนะฮ์ที่ยึดถือหลักปฏิบัติในเรื่องศาสนาตามแนวทางของบรรดาเศาะหาบะฮ์ และบรรดาเคาะลีฟะฮ์เหล่านั้น) ...ทั้งมวลด้วย ...

ส่วนผู้ที่ "เริ่มต้น" หล่อหลอมและปลูกฝังแนวคิดดังกล่าวต่อชนกลุ่มนั้น...จนกลายมาเป็นหลักการและความเชื่อ, ... แล้วต่อมาภายหลัง ก็แปรเปลี่ยนมาเป็นความศรัทธาอย่างฝังหัวและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนั้น ...

แม้ชาวชีอะฮ์บางส่วนในปัจจุบันจะปฏิเสธ เพราะทำใจ "ยอมรับความจริง" ไม่ได้ ...

แต่ประวัติศาสตร์ที่แท้จริงอันมิอาจจะบิดเบือนได้, .. แม้กระทั่งจากตำราของชีอะฮ์ เอง ก็ได้บันทึกไว้ว่า ...

เป็นชาวยิวที่มีชื่อว่า ... อับดุลลอฮ์ บิน ซะบาอ์ ....

5. <u>ข้อแตกต่างระหว่างมะฮ์ดีย์ของซุนนะฮ์ กับมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์</u>

จากข้อมูลทั้งหมดดังที่ได้อธิบายผ่านมาแล้วตั้งแต่ต้น ทำให้เราสามารถสรุปถึงข้อแตกต่างระหว่างท่านมะฮ์ดีย์ ตามความเชื่อของฝ่ายซุนนะฮ์, กับอิหม่ามมะฮ์ดีย์ ตามความเชื่อของฝ่ายชีอะฮ์ว่า มีอยู่หลายประการดังต่อไปนี้ ...

(1). ท่านมะฮ์ดีย์.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์ มีชื่อจริงว่า "มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์" .... แต่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ มีชื่อว่า "มุหัมมัด บิน หะซัน อัล-อัสกะรีย์" ..

(2). ท่านมะฮ์ดีย์.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์ สืบเชื้อสายมาจากท่าน*หะซัน บิน อุลีย์ บินอบีฏ็อลิบ*, ส่วนอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชาวชีอะฮ์ สืบเชื้อสายมาจากท่าน*หุเซ็น บิน อุลีย์ บินอบีฏ็อลิบ* ผู้เป็นน้องชายของท่านหะซัน ....

(3). ท่านมะฮ์ดีย์.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์ มีการกำเนิด, การเติบโต และการดำรงชีวิต เยี่ยงปุถุชนทั่วๆไป, ทั้งนี้ เพราะไม่มีหลักฐานจากหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์บทใดเลยที่แสดงว่า ท่านจะมีคุณสมบัติ "พิเศษ" ในประเด็นดังกล่าวนั้น แตกต่างไปจากมนุษย์คนอื่นๆ ....

ส่วนอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชาวชีอะฮ์ มิใช่มนุษย์ธรรมดา, .. แต่ท่านคือ "ซุปเปอร์แมน" หรือมนุษย์วิเศษและพิเศษ, .. แตกต่างจากปุถุชนทั่วๆไปอย่างสิ้นเชิง *เพราะว่ากันตั้งแต่นิยายรักพิศวาสระหว่างบิดามารดาของท่านก็ดี, การ* **"ตั้งครรภ์"** *ท่านและการ* **"คลอด"** *ท่านภายใน* **"คืนเดียว"** *กันก็ดี, การถูกวิญญาณบริสุทธิ์ที่จำแลงร่างเป็นนกมาพา "เหาะ" ขึ้นฟ้าไป 40 วันก็ดี, การเจริญวัยและเติบโตเป็นหนุ่มฉกรรจ์*

ภายในระยะเวลา 3 หรือ 4 ปีกว่าๆก็ดี, ... เหล่านี้ ไม่ปรากฏว่า จะเคยบังเกิดแก่มนุษย์คนใดในโลก, ไม่ว่าจะเป็นท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม หรือนบีย์ท่านอื่นๆ, หรือแม้กระทั่งท่านอุลีย์, ท่านหะซัน หรือท่านหุเซ็นผู้ได้ชื่อว่า เป็น "อิหม่าม" และเป็นบรรพบุรุษของท่านเอง ที่ชาวชีอะฮ์เทิดทูนยกย่องสุดๆก็ดี ... ไม่เคยปรากฏว่าจะมีท่านใด, มีคุณสมบัติ "พิเศษ" เหมือนท่านแม้แต่คนเดียว ...

อีกอย่างหนึ่งที่ถือว่า เป็นคุณสมบัติ "พิเศษ" เฉพาะตัวของท่าน ก็คือ การ "แอบหนี" เข้าไปหลบซ่อนในอุโมงค์ตั้งแต่อายุ 3 หรือ 4 ขวบกว่าๆทั้งๆที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. มิได้สั่ง, แล้วหลังจากนั้น ท่านก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ (*ที่ไหนก็ไม่รู้, แต่ไม่น่าจะเป็นในอุโมงค์เดิม เพราะมีรายงานมาแล้วว่า* **ไม่มีผู้ใดรู้ที่อยู่ของท่าน**) มาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 1160 ปีแล้ว, .. และจะมีชีวิตยืนยาวต่อไปในอนาคตอีกนานเท่าไรก็ไม่รู้ .. จนกว่าใกล้จะถึงวันอวสานต์ของโลก ...

(4). ท่านมะฮ์ดีย์.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์ ท่านจะปรากฏตัวขึ้นมา เพื่อช่วยเหลือและ สร้างความสันติสุข, ความมั่งคั่ง, ความยุติธรรม, ความเป็นภราดรภาพแก่มุสลิมทั้งมวลและแก่ชาวโลก โดยมิได้จำกัดว่าจะเป็นมุสลิมกลุ่มใดหรือคณะใดเป็นการเฉพาะ ...

ส่วนอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชาวชีอะฮ์, ท่านจะปรากฏตัวขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือและเพื่อเน้นความโดดเด่นแห่งชัยชนะของชาวชีอะฮ์เท่านั้น,.. ที่สำคัญอย่างยิ่ง, การปรากฏตัวของท่านก็เพื่อการแก้แค้นต่อผู้ซึ่งชาวชีอะฮ์เชื่อว่ากระทำตัวเป็นปฏิปักษ์ต่ออิหม่ามๆของพวกเขาในอดีต,...อันได้แก่ชาวอุรับทั้งมวล,(โดยเฉพาะ, ตระกูลกุเรชและผู้ซึ่งเคยเป็นผู้นำหรือเคาะลีฟะฮ์)... จะถูกเกลียดชังและถูกอาฆาตแค้นเป็นพิเศษ, .. โดยพวกเขา จะต้องถูกประหารชีวิตด้วยดาบสถานเดียว .. ไม่มีคำว่าปรานี, ไม่มีคำว่าอภัย, ไม่มีคำว่ายกโทษใดๆทั้งสิ้น, .. ดังหลักฐานจากการรายงานของชาวชีอะฮ์ที่ได้เสนอผ่านไปแล้ว ...

(5). ท่านมะฮ์ดีย์.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์, ท่านคือมิตรของบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม, เพราะพวกเขาเหล่านั้น คือผู้เคยร่วมทุกข์ร่วมสุขและร่วมเป็นร่วมตายกับท่านศาสดาผู้เป็นคุณตาของท่าน, เคยเสียสละทั้งชีวิตและทรัพย์สิน, เคยเกื้อกูลและร่วมกันเผยแผ่ศาสนาอิสลามของพระผู้เป็นเจ้ามาพร้อมๆกับท่านศาสดา จนพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้กล่าวยกย่องไว้ในอัล-กุรฺอ่าน หลายต่อหลายโองการ ...

ผู้เป็นภริยาของท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมทุกท่านก็เช่นเดียวกัน ... คือจะต้องได้รับการยกย่องจากท่านมะฮ์ดีย์อย่างสูงในฐานะเป็น **"อุมมุล มุอฺมีนีน"** หรือ **"มารดาของผู้ศรัทธาทั้งปวง"** ... ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงยกย่องไว้ในอัล-กุรฺอ่าน โองการที่ 6 ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ ...

ทั้งนี้, เพราะนอกจากจะไม่ปรากฏหลักฐานจากหะดีษที่ถูกต้องบทใดบ่งชี้ว่า ท่านมะฮ์ดีย์จะปรากฏกายขึ้นมาและวางตัวเป็นศัตรูกับบรรดาเศาะหาบะฮ์และบรรดาภริยาของคุณตาของท่านแล้ว,.... ในฐานะที่ท่าน คือผู้นำของผู้ศรัทธาทั้งหมดในยุคสุดท้ายของโลก.... (ซึ่งแน่ละ,ท่านเองจะต้องมีความศรัทธาเหนือกว่าผู้ใด) ท่านก็คงจะไม่ "บังอาจ" ฝ่าฝืนโองการของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยการกระทำตัวเป็นศัตรูและ **"เนรคุณ"** ต่อผู้ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ยกย่องสถานภาพไว้ว่า **"เป็นมารดา"** ของผู้ศรัทธาทุกท่าน, ... **ซึ่งก็รวมทั้งตัวท่านมะฮ์ดีย์เองด้วย** ...

แต่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์มิใช่เช่นนั้น เศาะหาบะฮ์เกือบทุกคน รวมทั้งภริยาสุดที่รักของท่านศาสดา คือ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ. ... พวกเขาทั้งหมดคือ "อาชญากร" ที่รอวาระแก้แค้นอย่างสาสมจากท่าน (*ความจริง คือรอการแก้แค้นจากชาวชีอะฮ์มากกว่า*)....มานานแสนนานแล้ว โทษฐานบังอาจช่วงชิงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ (*ตามความเข้าใจของชาวชีอะฮ์*) มาจากคุณปู่ของท่าน คือท่านอฺลีย์ บิน อบีย์ฏอลิบ ร.ฎ. ... แถมยังเคยสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจให้แก่คุณย่าของท่าน คือท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ร.ฎ. ..

ดังนั้น ผู้เป็น "หัวโจก" สองท่าน (*ตามความเข้าใจของชีอะฮ์*) .. คือ ท่านอบูบักรฺ และท่านอุมัรฺ ร.ฎ. จึงต้องถูกท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์บงการ (*เหมือนกับว่า ตัวท่านคือพระเจ้าอีกองค์หนึ่ง*) ให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาก่อนวันอาคิเราะฮ์ .. (*เพราะหากรอการลงโทษจากพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.ในวันอาคิเราะฮ์ คงไม่ทันใจและไม่สะใจ*) .. แล้วท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ก็จะจัดการลงโทษทั้งสองท่านนั้น ด้วยการแขวนตรึงไว้กับต้นไม้, แล้วเผาทั้งเป็น, แล้วเอาขี้เถ้าของทั้งสองท่านโปรยปรายไปในอากาศ ฯลฯ ดังกล่าวมาแล้ว, ...

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร.ฎ. ก็เช่นเดียวกัน, จะต้องถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาก่อนถึงวันกิยามะฮ์ เพื่อรับการโบยลงโทษอย่างสาสม (*ความแค้นของชาวชีอะฮ์*) จากท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของพวกเขา ...

(6). ท่านมะฮ์ดีย์,.. ตามหลักฐานของชาวซุนนะฮ์, ท่านจะปฏิวัติและจัดระบบโลกนี้ตามแบบฉบับและซุนนะฮ์ของท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม อย่างเคร่งครัดทุกกระเบียดนิ้ว โดยจะไม่หันเหออกนอกแนวทางซุนนะฮ์ของท่านศาสดาเป็นอันขาด, หากมีปัญหาใดๆเกิดขึ้น ท่านก็จะตัดสินไปตามบทบัญญัติในคัมภีร์อัล-กุรฺอ่าน... และพร้อมกันนี้ ท่านก็จะขจัดพฤติการณ์ทุกอย่างที่ถือว่าเป็นการตั้งภาคีและเป็นอุตริกรรม (บิดอะฮ์) ในศาสนาอิสลาม, ทั้งนี้ เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งอิสลามอันบริสุทธิ์อย่างแท้จริงในยุคสุดท้ายของโลก ...

แต่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชาวชีอะฮ์ จะปรากฏตัวขึ้นมาปฏิวัติโลกด้วยหลักการใหม่, คัมภีร์ใหม่ และหลักการตัดสินรูปแบบใหม่ที่มิอาจจะเรียกได้ว่า เป็นซุนนะฮ์ของท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม ...

นั่นคือ ท่านจะนำระบบการตัดสินของท่านนบีย์ดาวูด (อ) มาใช้, *โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาพยานหลักฐานใดๆจากคู่กรณีทั้งสองฝ่าย ... ดังที่มีรายงานมอย่างชัดเจนจากตำราของชีอะฮ์ และได้เสนอผ่านไปแล้ว ...*

(7). ท่านมะฮ์ดีย์,.. ตามหลักฐานของฝ่ายซุนนะฮ์, จะไม่มีการทำลาย, รื้อถอน.. มัสญิดใดๆทั้งสิ้น, แต่จะมีการบูรณะ, ซ่อมแซมมัสญิดต่างๆตามแบบฉบับของท่านศาสดาที่ถือว่า มัสญิดทุกหลัง คือสถานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ได้ชื่อว่า เป็นมุสลิม.. จะได้ใช้เป็นสถานที่ทำความเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า คือ พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ...

แต่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ ถือว่า มัสญิดทั้งหมด, ไม่ว่ามัสญิด อัล-หะรอมที่มักกะฮ์,... มัสญิดของท่านนบีย์ที่มะดีนะฮ์, ... มัสญิดอัล-อักศอที่เยรุซาเล็ม หรือมัสญิดใดๆในโลกนี้,... **ทั้งหมดคือ สถานที่อันไม่พึงประสงค์**และรกหูรกตา (*เหมือนความรู้สึกของศาสนิกชนใดในโลกนี้ก็ไม่ทราบ?.. ที่มองมุสลิมและมัสญิดของมุสลิมอย่างประสงค์ร้าย*) .. ดังนั้น ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์จึงต้องทำลายล้างและรื้อถอนมัสญิดทุกแห่งในโลกนี้จนราบเป็นหน้ากลอง (*เพื่อความสะใจของศาสนาใด ? .. ไม่ทราบอีกเช่นกัน*) ...... ดังรายงานอันชัดเจนของฝ่ายชีอะฮ์ที่ผ่านมาแล้ว ...

(8). และสุดท้าย, อิหม่ามมะฮ์ดีย์ ตามหลักฐานของฝ่ายซุนนะฮ์ คือบุคคลที่มี "ตัวตน" อย่างแท้จริงในอนาคต ดังหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ที่มีรายงานมาจากท่านนบีย์มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมตอนต้น ...

แต่อิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์ เป็นเพียง ตัวบุคคลใน "จินตนาการ" ประเภทนิยายเพ้อฝัน.. ดังที่กล่าวมาแล้ว ... ท่านจึงไม่มีตัวตนจริงๆ, ... ไม่เคยเกิดขึ้นมาในอดีต, และจะไม่มีวันบังเกิดขึ้นมาในอนาคต, ตามแผ่นภาพแห่งความฝันเหล่านั้นแน่นอน ...

และพฤติการณ์ความทารุณต่างๆของท่าน ดังมีปรากฏในรายงานของชีอะฮ์ ก็เป็นเพียง **"จินตนาการแห่งความแค้น"**.....ที่ถูกแต่งขึ้น เพื่อสนองตัณหาและความ "สะใจ" ของศัตรูของอิสลาม -- บางกลุ่ม – เท่านั้น ...

วัลลอฮุ อะอฺลัม,

<u>ชี้แจงข้อเขียนเรื่อง</u> "<u>อัล–มะฮ์ดี ผู้ถูกรอคอย</u>" <u>จากหนังสือ</u> "<u>ขออยู่กับผู้สัตย์จริง</u>".. ของเช็ค อัต-ตีญานีย์ หน้า 338 – 348...

อันเนื่องมาจากผมได้สัญญาเอาไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า หากมีเวลาและเนื้อที่พอ ผมจะนำเอาข้อเขียนของท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ นักเขียนและนักปรัชญาของชีอะฮ์ท่านหนึ่ง ที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์เอาไว้ในหนังสือ "ขออยู่กับผู้สัตย์จริง" มาชี้แจงและทำความเข้าใจกับพี่น้องชาวซุนนะฮ์ ให้ทราบถึงข้อบิดเบือนและการหมกเม็ดจากหนังสือเล่มนั้น ...

ความจริง เนื้อหาต่างๆจากข้อเขียนดังกล่าว มีอยู่หลายประเด็นที่จำเป็นจะต้องชี้แจง แต่อันเนื่องมาจากผมได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของชาวชีอะฮ์ มาโดยละเอียดพอสมควร ซึ่งในการเขียนนี้ บางประเด็น ผมก็ได้ชี้แจงมาแล้วในตอนต้น, และก็มีอยู่หลายประเด็นที่เป็นการหักล้างข้อเขียนของเช็คอัต-ตีญานีย์ผู้นี้โดยปริยายไปในตัว... ในเนื้อหาที่เขียนไปแล้วนั้น ..... จึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นใดๆที่ผมจะไปมัวชี้แจงสิ่งเหล่านั้นให้เป็นการเสียเวลาอีก ...

ณ ที่นี้ เพื่อมิให้เป็นการเสียเวลาของท่านผู้อ่านจนเกินไป ผมจึงขอหยิบยกข้อเขียนดังกล่าวประมาณ 5 ประเด็น *ที่มองว่ามีส่วนเกี่ยวพันหรือบิดเบือนแนวคิดของชาวซุนนะฮ์ในเรื่องอิหม่ามมะฮ์ดีย์มากที่สุด* มาชี้แจงและทำความเข้าใจกับท่านผู้อ่านดังต่อไปนี้

(1). มีกล่าวในหน้าที่ 339 ว่า ...

"แม้ว่านักปราชญ์ชีอะฮ์ทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ เขียนถึงเรื่องอัล-มะฮ์ดีย์กันอย่างมากมายมหาศาล และถึงแม้ว่าพี่น้องซุนนีและชีอะฮ์จะได้ติดต่อกันมากครั้งในที่

ประชุมสัมมนาหลายๆที่ และได้มีการสนทนากันถึงเรื่องความเชื่อในด้านต่างๆ แต่ปัญหาก็ยังคงคลุมเครืออยู่ในพวกเขาเป็นส่วนมาก **เพราะพวกเขาไม่เคยชินกับการได้ยิน ได้ฟังรายงานบอกเล่าทำนองนี้นั่นเอง**''

ชี้แจง.

ข้ออ้างที่ว่า ''เพราะพวกเขาไม่เคยชินกับการได้ยินได้ฟังรายงานบอกเล่าทำนองนี้ ....'' นั้น อยากจะขอถามว่า ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ เอาข้อมูลจากไหนมาอ้าง ? ...

ไม่ใช่ว่า นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์คลุมเครือ หรือไม่เคยชินกับการได้ยินรายงานบอกเล่าทำนองนี้, ... อย่างที่เช็คอัต-ตีญานีย์ อ้างอะไรหรอก ...

ความเป็นจริงในเรื่องนี้ก็คือ นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว เคยได้ยิน, ได้ฟังจนหูตาชาไปหมดเกี่ยวกับข้อผิดพลาด, บิดเบือนประวัติศาสตร์, และการใส่ร้ายป้ายสีของชาวชีอะฮ์, ทั้งต่อชาวซุนนะฮ์โดยตรง และต่อบรรพชนที่ชาวซุนนะฮ์เคารพยกย่อง,..

ในการนี้ ฝ่ายชีอะฮ์จะใช้สารพัดวิธี, เช่นการอ้างเอาหลักฐานข้อมูลของฝ่ายซุนนะฮ์ --- ทั้งที่ฝ่ายซุนนะฮ์ถือว่า ถูกต้องและไม่ถูกต้อง --- มาอ้างอิง แล้วสร้างคำอธิบายเอาเองอย่างข้างๆคูๆ เพื่อสนับสนุนความเชื่อของตนโดยไม่เคยคำนึงถึงกฎกติกาใดๆทั้งสิ้น ...

นักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์บางท่าน อาทิเช่น ท่านอิบนุตัยมียะฮ์ เป็นต้น, ได้เคยเขียนชี้แจงข้อผิดพลาดและความ ''อวิชา'' ของนักวิชาการชีอะฮ์ เกี่ยวกับสถานภาพหะดีษหรือข้อมูลของซุนนะฮ์ที่ฝ่ายชีอะฮ์นำไปอ้าง,.... ตลอดจนชี้แจงข้อบิดเบือนของชีอะฮ์ในการอธิบายความหมายหะดีษที่ฝ่ายซุนนะฮ์ถือว่า ถูกต้อง ... ในหนังสือชื่อ ''มินฮาจญ์ อัซ-ซุนนะฮ์'' อย่างละเอียดในทุกแง่มุมของปัญหาขัดแย้งระหว่างซุนหนี่-ชีอะฮ์ ...

แต่การชี้แจงข้อเท็จจริงเหล่านั้น ถามว่า, เคยได้รับความสนใจไยดี, และการสนองตอบจากฝ่ายชีอะฮ์แม้เพียงกะผีกริ้น .... บ้างหรือไม่ ? ...

คำตอบก็คือ ... ไม่เคยเลย ! ...

นักวิชาการชีอะฮ์ ยังคงอาศัยหะดีษซึ่งฝ่ายซุนนะฮ์ถือว่า ''*เฎาะอีฟ*'' .... หรือยิ่งกว่านั้น หะดีษที่ฝ่ายซุนนะฮ์ถือว่าเป็น ''*หะดีษเก๊*'' ... มาอ้างอิงต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง **เพื่อหลอกลวงชาวซุนนะฮ์ที่ ''*ขาดความรู้ความเข้าใจ*'' ในวิชาการหะดีษของตนเอง** .. (*ซึ่งแน่*

ละ, มีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้อย่างเทียบกันไม่ได้) .. ต่อไป อย่าง -- *ขอโทษ* -- หน้าด้าน, ... และปราศจากความละอายใจแม้แต่น้อย ...

คงจะถือสุภาษิตประภทที่ว่า "ด้านได้, - อายอด (แนวร่วม)" นั่นเอง ...

ไม่ต้องดูอื่นไกลหรอก, ดูเรื่องของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ที่ผมกำลังเขียนอยู่นี้เป็นตัวอย่างก็ได้ ...

นักเขียนชีอะฮ์ในประเทศไทยบางคน, ได้อ้างหลักฐานบางข้อซึ่ง "*เป็นข้อมูลของชีอะฮ์แท้ๆ*" แต่มากล่าวอ้างหน้าตาเฉยว่า เป็นข้อมูลจากฝ่ายซุนนะฮ์ (*เพื่อหลอกชาวซุนนะฮ์ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ให้เข้าใจผิด*) .. ดังตัวอย่างที่ผมได้นำเสนอผ่านไปแล้วตอนต้น ...

แม้กระทั่งเช็คอัต-ตีญานีย์เองก็เถอะ, ยังอ้างหะดีษจากรายงานของท่านอบูดาวูดที่ว่า อิหม่ามมะฮ์ดีย์ มีนามจริงว่า "มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์" <u>และยอมรับอีกด้วยว่า หะดีษดังกล่าว เป็นหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์</u>.. <u>ตรงกันทั้งฝ่ายซุนนะฮ์และฝ่ายชีอะฮ์</u> ...

แต่ไปๆมาๆ ดันกลับลำหน้าตาเฉย โดยกล่าวว่า ชื่อของท่านมะฮ์ดีย์ คือ มุหัมมัด บิน หะซัน อัล-อัสกะรีย์ ตามความเชื่อของชีอะฮ์ (*ซึ่งก็คงจะไม่ใช่หะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ เพราะมีเนื้อหาค้านกับหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์บทก่อนที่ท่านเช็คฯเองก็รับรองไว้แล้ว) ...*

มิหนำซ้ำ ยังกล่าวประณามผู้ที่เชื่อตามหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์บทนั้นเสียอีกว่า เป็นคน "ตะอัศศุบ" (ฝักใฝ่อย่างมีอคติ) และดื้อดึง ...

แล้วอย่างนี้ **ก็อยากจะขอถามสักหน่อยว่า ชาวซุนนะฮ์มีความคลุมเครือในปัญหา ... หรือชีอะฮ์กันแน่ที่พยายามสร้างความสับสนและคลุมเครือให้เกิดเป็นปัญหาขึ้น เพื่อหลอกลวงชาวซุนนะฮ์จำนวนมากที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการของตนเอง ?** ...

(2). มีกล่าวในหน้าที่ 342 ว่า ...

"ส่วนการวิเคราะห์ขั้นที่ 2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเกิดของอัล-มะฮ์ดี การมีชีวิต การหายตัวไป และการยังไม่วะฟาตของท่านนั้น ในส่วนนี้ก็เช่นกัน *นักปราชญ์บางส่วนของอะฮ์ลิซซุนนะฮ์ที่ไม่ลบหลู่ต่อพวกเขา ก็ไม่ปฏิเสธและเป็นพวกที่เชื่อว่า อัล-มะฮ์ดีนั้น*

คือมุฮัมมัด บิน ฮะซัน อัล-อัซกะรี (อ) อิหม่ามที่ 12 จากบรรดาอิหม่ามแห่งอะฮฺลุลบัยตฺ (อ) ท่านได้เกิดแล้ว และท่านยังมีชีวิตอยู่ .....”

(แล้วเช็คอัต-ตีญานีย์ก็ได้ตีแผ่รายชื่อตำราและผู้เขียนที่เช็คอัต-ตีญานีย์อ้างว่า เป็นนักวิชาการซุนนะฮ์ ที่ยอมรับในเรื่องดังกล่าวมา 10 ท่านด้วยกัน ... แล้วตบท้ายด้วยข้อความว่า) ...

หากวิเคราะห์จะศึกษาต่อไป ก็จะพบว่านักปราชญ์อะฮฺลิซซุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์จำนวนมากกว่านี้เสียอีกที่กล่าวถึงการเกิดของอัล-มะฮฺดี, การดำรงอยู่อย่างมีชีวิต ...

<u>ชี้แจง.</u>

นี่ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เช็คอัต-ตีญานีย์ใช้เล่ห์เหลี่ยม นำข้อมูล “เท็จ” มาหลอกลวงชาวซุนนะฮ์, !... (รวมทั้งชาวชีอะฮ์ด้วย) ...

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ จะมีอยู่เพียง 2 กรณีเท่านั้น คือ ....

<u>กรณีที่ 1</u> **:** นักวิชาการและตำราเหล่านั้น เป็นชาวซุนนะฮ์จริง **!**... แต่การนำเรื่องท่านมะฮ์ดีย์ของชีอะฮ์มาเขียนในลักษณะดังกล่าว **มิใช่เป็นการยอมรับข้อมูลนั้นว่า ถูกต้อง, ...และก็มิได้ยอมรับว่า ท่านมะฮ์ดีย์คือ “มุหัมมัด บิน หะซัน อัล-อัสกะรีย์”** ..... ดังที่เช็คอัต-ตีญานีย์โมเมเอา, .. หากแต่เป็นการ “ถ่ายทอด” ความเชื่อของชีอะฮ์ให้เป็นที่รับรู้กันว่า ชาวชีอะฮ์มีความเชื่อและศรัทธาในเรื่องมะฮ์ดีย์อย่างไร .. เท่านั้น ..

การเขียนข้อมูลในลักษณะ **“ถ่ายทอดให้รับรู้กัน”** โดยไม่เกี่ยวและไม่จำเป็นว่าจะต้องไปเชื่อหรือยอมรับข้อมูลดังกล่าวนั้น เป็นเรื่องปกติของนักวิชาการ, มิใช่เป็นเรื่องแปลกประหลาดแต่อย่างใด ...

นักวิชาการชีอะฮ์เป็นจำนวนมาก แม้กระทั่งเช็คอัต-ตีญานีย์เอง ก็ได้เคยนำเอาข้อมูลของฝ่ายซุนนะฮ์ไป “ถ่ายทอด” ในลักษณะเดียวกันนี้ในตำราของพวกเขา มากมายก่ายกองไปหมด ...

*แต่ไม่เคยปรากฏว่า จะมีนักวิชาการซุนนะฮ์คนใด “**ถือโอกาส**” อย่างน่าเกลียดแบบเช็คอัต-ตีญานีย์ โดยอ้างว่า นักวิชาการชีอะฮ์เหล่านั้น ยอมรับข้อมูลของฝ่ายซุนนะฮ์แล้ว ...*

<u>กรณีที่ 2</u> **:** (ซึ่งมีแนวโน้มว่า น่าจะเป็นไปได้มากที่สุดในประเด็นนี้)... นั่นก็คือ สิ่งที่นักวิชาการซุนนะฮ์หลายท่าน เคยตั้งข้อสังเกตและ "เปิดโปง" ความทุจริตฉ้อฉลของนักวิชาการชีอะฮ์ ที่ใช้วิธีการสกปรกโสมมในการเผยแพร่แนวความคิดของพวกเขา *ด้วยการเขียนตำราชวนเชื่อตามข้อมูลของชีอะฮ์* ***แต่แอบอ้างว่า ผู้เขียน คือนักวิชาการของซุนนะฮ์ !****...*

ในกรณีนี้ ฝ่ายชีอะฮ์จะใช้เล่ห์กลหลายรูปแบบ เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์การสร้างความเข้าใจผิดแก่ชาวซุนนะฮ์ทั่วไปที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาทิเช่น ...

--- ตรวจสอบดูว่า ผู้แต่งตำรา หรือผู้รายงานหะดีษที่เชื่อถือได้ของฝ่ายซุนนะฮ์คนใด มีชื่อตัว, ชื่อบิดา, และฉายานาม พ้องกับคนของฝ่ายชีอะฮ์ ... จากนั้น ก็จะถือโอกาสสร้างตำราขึ้นมา, หรืออ้างสายรายงาน "ปลอม" ขึ้นมา ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นหลักการและผลประโยชน์ของชีอะฮ์ ... เสร็จ แล้วจะมีการระบุชื่อคนของคนที่มีชื่อพ้องกันนั้นเข้าไปเป็นผู้แต่งตำรานั้น, หรือเป็นผู้รายงานหะดีษที่ปลอมแปลงขึ้นมานั้น *เพื่อให้ชาวซุนนะฮ์เข้าใจว่า ตำรานั้นๆหรือหะดีษบทนั้นๆ .. ผู้เขียน หรือผู้รายงาน คือนักวิชาการที่เชื่อถือได้ของซุนนะฮ์เอง ...*

ตัวอย่างที่หาดูได้ในกรณีนี้ก็คือ *ท่านอัซ-ซุดดีย์, ท่านอับดุลลอฮ์ บิน มุสลิม บิน กุตัยบะฮ์, และท่านมุหัมมัด อิบนุ ญะรีรฺ อัฏ-ฏ็อบรีย์* นักอรรถาธิบายอัล-กุรฺอ่าน และนักประวัติศาสตร์ที่ได้รับความเชื่อถืออย่างสูงของฝ่ายซุนนะฮ์ เป็นต้น ...

ทั้งสามท่านนั้น ถูกนักวิชาการชีอะฮ์ที่ "*มีนามเหมือนกัน*" กับพวกท่าน "*สวมรอย*" ด้วยการเขียนตำราต่างๆตามความเชื่อของชีอะฮ์ .. *แล้วระบุชื่อของผู้เขียน (ซึ่งก็คือชื่อพวกท่าน... แถมบางครั้งยังส่อเจตนาร้ายด้วยการตั้งชื่อหนังสือให้เหมือนกันอีกต่างหาก*) ... ทั้งนี้ เพื่อสร้างความสับสนให้ผู้อ่านที่เป็นชาวซุนนะฮ์ .... หลงเข้าใจผิดต่อพวกท่านนักวิชาการเหล่านั้นว่า ไปศรัทธาเลื่อมใสแนวทางของชีอะฮ์ .. .

--- บางครั้ง นักวิชาการชีอะฮ์จะเขียนตำราขึ้นมาเอง – ตามแบบฉบับของชีอะฮ์ **-- แต่แอบอ้างชื่ออิหม่ามหรือนักวิชาการผู้มีชื่อเสียงของฝ่ายซุนนะฮ์ว่าเป็นผู้เขียน** .....ทั้งนี้ เพื่อสร้างความสับสนและความเข้าใจผิดต่อนักวิชาการซุนนะฮ์ว่า อิหม่ามของตน หรือนักวิชาการที่ตนเชื่อถือ เป็นผู้เขียนตำรานั้นจริงๆ ...

นักวิชาการชีอะฮ์คนหนึ่ง ได้เขียนหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งชื่อ **“ซิรฺรุ้ล อาลิมีน”** ... มีเนื้อหาโจมตีบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮฺวะซัลลัม และหักล้างแนวทางของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์ ตามแบบฉบับของชีอะฮ์... แล้วอ้างว่า ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ คือท่านอิหม่ามมุหัมมัด อัล-ฆอซาลีย์ ..... หรือที่นักวิชาการซุนนะฮ์ทั่วๆไป เรียกกันว่า อิหม่ามฆอซาลีย์ นักจิตวิทยาผู้ยิ่งใหญ่ของชาวซุนนะฮ์ ...

นักเขียนชีอะฮ์อีกคนหนึ่ง ได้เขียนตำราฟิกฮ์ย่อๆขึ้นมาเล่มหนึ่ง, ซึ่งเนื้อหาบางส่วนก็เป็นเรื่องฟิกฮ์ตามความเชื่อของชาวชีอะฮ์ อย่างเช่น อนุญาตให้ผู้เป็นนายของทาสหญิงร่วมเพศทางทวารหนักของเธอได้, ฯลฯ... เสร็จแล้ว ก็อ้างชื่อของท่านอิหม่ามมาลิก (อิหม่ามมาลิกีย์) ว่า เป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ...

...........ฯลฯ ....

(โปรดดูข้อมูลจากหนังสือ “มุคตะศ็อรฺ ตุหฺฟะติ้ล อิษนัย อะชะรียะฮ์” หน้า 32-34)

ด็อกเตอร์นาศิรฺ บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ก็อฟฟารีย์ ได้เขียนเปิดโปงในหนังสือ “อุศูลุ มัษฮับ อัช-ชีอะฮ์” ของท่านว่า ....

[وَمِنَ الاَثَارِالْفِكْرِيَّةِ الَّتِيْ تَرَكَهَاالْكَيْدُالرَّافِضِيُّ هُوَمَاوَقَعَ بِسَبَبِ قِيَامِ طَائِفَةٍ مِنْ شُيُوْخِهِمْ بِالدُّخُوْلِ فِيْ مَذْهَبِ أَهْلِ السُّنَّةِ فِي الظَّاهِرِ وَتُلَقَّبُوْابِالْحَنَفِيِّ وَالشَّافِعِيِّ زِيَادَةً فِي الْاِضْلاَلِ، وَأَلَّفُوْا مُصَنَّفَاتٍ تُؤَيِّدُالْمَذْهَبَ الرَّافِضِيَّ] ....

“และส่วนหนึ่งจากร่องรอย (ถ้าพูดให้ทันสมัยหน่อยก็ต้องเรียกว่า...มลพิษตกค้าง) แห่งแนวคิดหลอกลวงที่พวกชีอะฮ์หัวรุนแรงได้ละทิ้งเอาไว้ ก็คือ สิ่งที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่นักวิชาการกลุ่มหนึ่งของพวกเขา ได้ปฏิบัติการ “ก้าวล่วงเข้าไปแทรกแซง” ในแนวทางของชาวอะฮ์ลิซซุนนะฮ์ตามรูปการณ์จากภายนอก .. (หมายถึงการเสแสร้งแสดงตัวกับคนทั่วๆไปว่า เป็นชาวซุนนะฮ์), ... และพวกเขาจะถูกขนานนามว่า เป็นพวกหะนะฟีย์บ้าง, เป็นพวกชาฟิอีย์บ้าง เพื่อสร้างความเข้าใจผิดให้ชาวซุนนะฮ์หลงเชื่อมากยิ่งขึ้น, ต่อจากนั้นพวกเขาก็จะเขียนตำรับตำราต่างๆขึ้นมาสนับสนุนแนวทางของพวกชีอะฮ์ .. (โดยที่ชาวซุนนะฮ์ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์**หลงเข้าใจว่า เป็นตำราที่เขียนโดยนักวิชาการชาวซุนนะฮ์)**

(จากหนังสือ “อุศูลุ มัษฮับ อัช-ชีอะฮ์” เล่มที่ 3 หน้า 1195) ....

หนังสือต่างๆร่วม 10 เล่มที่เช็คอัต-ตีญานีย์อ้างว่า เป็นตำราของชาวซุนนะฮ์นั้น ก็น่าจะจัดอยู่ในอีหรอบเดียวกับคำกล่าวข้างต้นนี้ ... คือ เขียนโดยนักวิชาการชีอะฮ์ที่สวมรอยแอบอ้างว่า เป็นนักวิชาการฝ่ายซุนนะฮ์ ...

เพราะจริงๆแล้ว คงไม่มีนักวิชาการ "ซุนนะฮ์" คนไหนหรอกที่จะยอมเชื่อว่า ***ท่านมะฮ์ดีย์ เป็นบุตรของท่านอิหม่ามหะซัน อัล-อัสกะรีย์ !*** ...

จะมี ก็เฉพาะพวกชีอะฮ์เท่านั้นแหละที่ยัง "หัวชนฝา" อยู่กับความเชื่อ (ที่ขัดแย้งกับหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ของฝ่ายซุนนะฮ์) ในข้อนี้ ...

(3). จากหน้า 344-345.

ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ ได้กล่าวถึงมุอฺญิซาตต่างๆที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงประทานให้แก่บรรดานบีย์ๆในอดีต, เช่น ท่านนบีย์อิบรอฮีม, ท่านนบีย์อีซา, ท่านนบีย์มูซา, ท่านนบีย์สุลัยมาน, ... เรื่องความมหัศจรรย์ของอะฮ์ลุลกะฮ์ฟิ หรือชาวถ้ำ, ... แม้กระทั่ง, เรื่องของอิบลีส ซึ่งยังคงมีชีวิตอยู่ และยังคงล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิดอยู่จนถึงปัจจุบัน อันถือว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของโลกทั่วๆไป, .. แล้วก็กล่าวสรุปในหน้าที่ 345 ว่า ...

"*มุสลิมที่ศรัทธาทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ และไม่แปลกใจกับการปรากฏของสิ่งเหล่านี้ เขาจะแปลกใจกระนั้นหรือกับการดำรงอยู่ของอัล-มะฮ์ดีในสภาพที่ลึกลับเพียงชั่วระยะขณะหนึ่งของกาลเวลา โดยวิทยปัญญาของอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ที่ทรงประสงค์อย่างนั้น*"

<u>ชี้แจง</u>.

ถูกแล้ว ! มุสลิมที่มีอีหม่านทุกคน ไม่มีผู้ใดแปลกใจหรือสงสัยในสิ่งที่ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ได้กล่าวมานี้ ... อันหมายถึงมุอฺญิซาตต่างๆที่พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงประทานให้แก่พวกบรรดานบีย์ๆเหล่านั้น, ...

เพราะทั้งหมด คือ<u>สิ่งซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์อัล-กุรฺอ่านของพระองค์</u>แล้วทั้งสิ้น ...

อย่าว่าแต่เพียงแค่นั้น, ต่อให้อภินิหารยิ่งกว่านั้น .. (อย่างเช่นการกำเนิดของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ตามที่ชาวชีอะฮ์เชื่อกัน) ... หากพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงแจ้งให้ทราบในอัล-กุรฺอ่านแล้ว มุสลิมที่มีอีหม่านก็ต้องเชื่อและยอมรับทั้งนั้น ...

จึงอยากจะขอถามเช็คอัต-ตีญานีย์สักหน่อยว่า .. *ก็แล้วอภินิหารแห่งการกำเนิดของมะฮ์ดีย์ ที่มารดาของท่านตั้งครรภ์และคลอดท่านภายในคืนเดียวกัน, รวมทั้งการเร้นกายและการดำรงชีวิตอยู่ตั้งพันกว่าปีมาแล้ว และจะยังอยู่ต่อไปอีกนานเท่าไรก็ไม่รู้*...... และท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ประสงค์จะให้เราเชื่อในเรื่องนี้,.......เหมือนที่เราเชื่อในมุอฺญิซาตต่างๆของบรรดานบีย์ๆนั้น ...

พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงกล่าวเรื่องอภินิหารของอิหม่ามมะฮ์ดีย์ข้างต้นนั้น .. ไว้ตรงไหนในอัล-กุรฺอ่าน ?....

และข้ออ้างที่ว่า ... การดำรงอยู่ของอัล-มะฮ์ดีในสภาพที่ลึกลับ *โดยวิทยปัญญาของอัลลอฮ์ ซ.บ.* <u>*ที่ทรงประสงค์อย่างนั้น*</u> ... อยากจะขอถามเช็คอัต-ตีญานีย์อีกว่า ....

ท่านรู้ได้อย่างไรว่า *พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ทรงประสงค์จะให้ท่านมะฮ์ดีย์ เร้นกายอยู่อย่างนั้น ?* ...

ในเมื่อการเร้นกายของมะฮ์ดีย์ (ตามการอ้างของพวกท่าน) <u>*เป็นการกระทำไปโดยพลการ*</u>, มิได้เกิดจากการบัญชาของพระองค์อัลลอฮ์, ... ดังการยอมรับของท่านเช็คอัฏ-ฏูสีย์ นักวิชาการของพวกท่านเองที่ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า ....

"การเร้นหายของท่านอิหม่ามมะฮ์ดี ไม่ได้มีสาเหตุมาจากพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ"

(จากหนังสือ "อิมามมะฮ์ดี ความหวังใหม่ของโลก" หน้า 35)...

และก็อยากจะขอ "เปิดอก" พูดกับท่านเช็คอัต-ตีญานีย์และชาวชีอะฮ์อื่นๆในกรณีนี้อย่างตรงไปตรงมาว่า ...

เรื่องการถือกำเนิดของท่านนบีย์อีซาโดยปราศจากบิดา ฯลฯ .. เป็นการบอกเล่าของพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ในอัล-กุรฺอ่าน ซึ่งมุสลิมที่มีอีหม่านทุกคนจำเป็นต้องเชื่อ ...

แต่, การกำเนิดอิหม่ามมะฮ์ดีย์ที่ว่า ตั้งครรภ์ภายในคืนเดียว, คลอดภายในคืนเดียว เป็นเพียง "<u>**ข้ออ้าง**</u>" ของพวกท่าน จากสตรีเพศคนหนึ่ง (ท่านหะกีมะฮ์) ใช่หรือไม่ ? ..

พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. คือใคร ? .. ท่านหะกีมะฮ์ คือใคร ? ...

ยิ่งไปกว่านั้น จะให้เราแน่ใจได้อย่างไรว่าสิ่งที่พวกท่านอ้างว่าเป็นคำพูดท่านหะกีมะฮ์นั้น จะมิใช่คำพูดที่บุคคลบางคน "กุ" มันขึ้นมา แล้วป้ายความเท็จให้แก่ท่าน ? ...

และ, ต่อให้ท่านหะกีมะฮ์พูดจริงก็เถอะ ผู้ไม่มีอีหม่านเท่านั้นแหละ ถึงจะยอมเชื่อว่า คำพูดของมนุษย์เพศหญิงคนหนึ่ง น่าเชื่อถือพอๆกับคำพูดของพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ..

ส่วนคนที่เขามี **"อีหม่านจริงๆ"** นั้น ... ท่านจะเกลี้ยกล่อมเขาให้เชื่อว่าคำพูดของมนุษย์ปุถุชน มีน้ำหนักน่าเชื่อถือเท่าๆกับคำพูดของพระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ.นี่ ...

ต่อให้เกลี้ยกล่อมกันให้ตาย เขาก็ไม่ยอมหลงกลท่านหรอก **!**

(4). มีกล่าวในหน้า 346 ว่า ....

"ดังนั้น ถ้าหากท่านอิมามที่สิบสอง นั่นคือ ท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ได้เสียชีวิตไปแล้ว แน่นอนที่สุด สุสานของท่านจะต้องปรากฏให้เป็นที่รู้กันอย่างยิ่งเลยทีเดียว........"

ชี้แจง.

ข้อสังเกตนี้ ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์ ได้เขียนขึ้นตามมุมมองของชีอะฮ์เพียงฝ่ายเดียว บนพื้นฐานความเชื่อมั่นว่า ท่านอิหม่ามมะฮ์ดีย์ของพวกเขา ได้ถือกำเนิดมานานแล้ว และก็ยังหาร่อยรอยไม่เจอมาจนถึงทุกวันนี้ .. (เพราะเชื่อกันว่า ท่านได้เร้นกายไป, ดังได้กล่าวมาแล้ว) ...

แต่ในมุมมองของฝ่ายซุนนะฮ์หรือใครก็ตามที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้ และมองว่า เป็นเพียงเรื่องที่ถูกกุขึ้นมา การหาสุสานของท่านไม่เจอ จึงมิใช่เรื่องแปลกพิสดารหรือน่าตื่นเต้นแต่อย่างใด **!** ...

ก็คนที่ยังไม่เกิด, ยังไม่ตาย, แล้วจะให้ปรากฏหลุมศพได้ยังไงล่ะครับ ?

(5). มีกล่าวในหน้าที่ 347 ว่า ...

"และการปรากฏกายของท่านนั้น หมายถึงการปลดปล่อยและชัยชนะที่จะได้แก่ประชาชาติของ **มุฮัมมัด (ศ)**........"

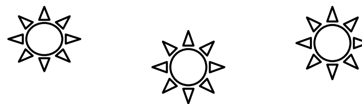
ชี้แจง.

ท่านเช็คอัต-ตีญานีย์แน่ใจตัวเองไหมว่า มิได้มีการ "*หมกเม็ด*" ในคำพูดประโยคข้างต้นนี้ ?...

ทำไมท่านไม่ยอมเปิดเผยความจริงให้ทราบเสียด้วยว่า .. คำว่า "ประชาชาติของมุฮัมมัด (ศ)" ที่ว่านี้ ..... **หมายถึง พวก "ชีอะฮ์" โดยเฉพาะ เท่านั้น ?** ...

ส่วนประชาชาติของมุฮัมมัด (ศ) ที่อื่นจากชีอะฮ์, อันได้แก่ชาวซุนนะฮ์ทั้งหมดที่มีปริมาณมากกว่าพวกชีอะฮ์หลายสิบเท่า, รวมทั้งชาวอุรับ, พวกกุเรช และพลโลกอื่นๆ **จะต้องถูกสังหารลูกเดียว !** ...

ไม่มีคำว่า ปรานี, ไม่มีคำว่าอภัยโทษ, ... ดังรายงานอันชัดเจนของชีอะฮ์ที่ได้ตีแผ่ไปแล้ว ...

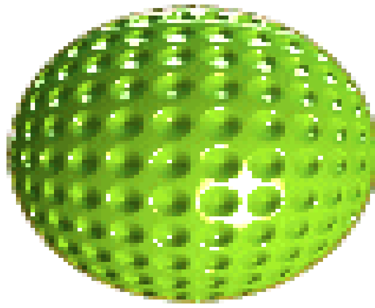
ที่ผ่านมานั้น คือ การชี้แจงข้อบิดเบือนและเล่ห์เหลี่ยมของเช็คอัต-ตีญานีย์ นักวิชาการชีอะฮ์, เจ้าของหนังสือ "ลิอะกูนะ มะอัศ ศอดิกีน" หรือที่ถูกแปลเป็นภาษาไทยภายใต้ชื่อว่า "ขออยู่กับผู้สัตย์จริง"... รวมทั้งหนังสืออื่นๆอีก 3 เล่ม ที่กำลังแพร่หลายในหมู่ชีอะฮ์ชาวไทยในเวลานี้ ...

เป็นการชี้แจง เฉพาะประเด็นเรื่อง "อัล-มะฮ์ดี : ผู้ถูกรอคอย" ในหนังสือเล่มดังกล่าวข้างต้น เท่านั้น ...

เสียดายที่ผมไม่ค่อยจะมีเวลาว่างมากนัก อันเนื่องมาจากการติดภาระแห่งความเป็นครู, และภาระการรับใช้สังคมมุสลิมด้วยการเขียนหนังสือชี้แจงหลักฐานและตอบปัญหาศาสนาที่มีผู้ถามเข้ามามากมาย, รวมทั้งการบรรยายธรรมทั่วๆไปด้วย, ..

มิฉะนั้น ผมก็จะขอทำหน้าที่กระชากหน้ากากและตีแผ่ตัวตน "ที่แท้จริง" ของเช็คอัต-ตีญานีย์ ออกมาให้เห็นชัดๆกันว่า ท่านผู้นี้ เป็นนักวิชาการตัวจริงหรือตัวปลอม ?, .. และอดีต เคยเป็นชาวซุนนะฮ์มาก่อนอย่างที่อ้างเอาไว้หรือไม่ ? ....

อินชาอัลลอฮ์ !.. ถ้ามีเวลาครับ,

ภาคผนวก.

พระศรีอาริย์, .. ใช่อิหม่ามมะฮ์ดีย์หรือเปล่า ?

ข้อความข้างต้น คือคำถามที่ผมได้รับจากเพื่อนสนิทบางคน ...

เขาอ้างเหตุผลว่า พิเคราะห์ดูคุณสมบัติและพฤติการณ์ตามที่มีเล่ามาทั้งในศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามของเราแล้ว

น่าจะใช่เป็นคนๆเดียวกัน ...

เพราะทั้งสองท่านนั้น จะปรากฏตัวขึ้นมาในโลกนี้ เพื่อสร้างความสันติสุขและความสงบสุขให้แก่ชาวโลกเหมือนๆกัน ...

ผมตอบเขาไปว่า อย่านำเรื่องนี้มาคิดตีความอะไรให้มันสับสน ...

พระศรีอาริย์, ก็คือ พระศรีอาริย์,... ท่านมะฮ์ดีย์ ก็คือ ท่านมะฮ์ดีย์ ....

เป็นคนละคนกันแน่นอน ! ....

เหนือสิ่งอื่นใด เราควรจะให้เกียรติและไม่บังควรจะไป ‘‘ก้าวก่าย’’ ในสิ่งที่เป็นความเชื่อและความศรัทธาของศาสนิกอื่น เพราะอาจจะทำให้เกิดปัญหาขัดแย้งระหว่างกันได้ ...

ที่สำคัญที่สุด พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. พระผู้เป็นเจ้าของเรา ก็ได้ทรงกำชับไว้แล้วในโองการที่ 6 อันเป็นโองการสุดท้ายของซูเราะฮ์ อัล-กาฟิรูน ว่า ...

[لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ]

‘‘สำหรับพวกท่าน ก็คือ ศาสนา (หรือแนวทาง) ของพวกท่าน, และสำหรับฉัน ก็คือ ศาสนา (หรือแนวทาง) ของฉัน’’ ...

ความหมายของโองการนี้ก็คือ พระองค์อัลลอฮ์ ซ.บ. ได้ทรงกล่าวแก่ท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม (ซึ่งก็รวมทั้งพวกเราที่เป็นอุมมะฮ์ของท่านด้วย) ว่าในเรื่องที่เป็นกิจการของศาสนาแล้ว ให้ปฏิบัติเฉพาะในส่วนที่เป็นศาสนาของเราเท่านั้น, ... ห้ามล่วงล้ำ หรือกระทำการใดๆอันจะนำไปสู่การละเมิดในสิทธิหรือสิ่งอันเป็นหลักการและความเชื่อของศาสนาอื่น ...

และคนศาสนิกอื่น ก็ไม่ควรล่วงล้ำหรือก้าวก่าย ในสิ่งที่เป็นสิทธิหรือหลักการอันเกี่ยวกับความศรัทธาของมุสลิม ...

นี่คือ แนวทางที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดเอาไว้ เพื่อให้ประชาคมโลกทั้งหลายอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุข ...

แล้วผมก็อธิบายให้เขาฟังว่า ข้อพิสูจน์ความแตกต่างระหว่าง 2 ท่านนั้นก็คือ ...

ท่านมะฮ์ดีย์, ตามหลักการของอิสลาม .... จะมาปรากฏกายและสร้างสันติสุขแก่ชาวโลก ในยุคสุดท้ายก่อนวันกิยามะฮ์ไม่นาน ....

ส่วนพระศรีอาริย์ มิใช่เช่นนั้น ...

ตรงนี้ ผมขออธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมนิดหนึ่งก่อน ...

ท่านผู้อ่าน เคยได้ยินคำว่า ‘‘กัป-กัลป์’’ ไหมครับ ?

เชื่อว่า แทบทุกคนคงตอบว่า เคยได้ยิน, แต่ไม่ค่อยเข้าใจความหมายสักเท่าไหร่

รู้แต่เพียงว่า นานมากเท่านั้น, ...

ผมจึงขอถือโอกาสนี้ อธิบายเพิ่มเติมให้ท่านผู้อ่านได้รับฟัง (ผิดหรือถูกก็ไม่รู้) ว่า คำว่า กัปกัลป์นี่ หมายถึงระยะเวลาในระหว่างการสิ้นโลกในแต่ละยุคตามความเชื่อของชาวพุทธ ซึ่งก็คงจะเป็นเวลานานมาก ...

แต่จะนานมากเท่าไร ? ... ไม่ทราบเหมือนกัน ...

ตามคัมภีร์ บอกว่า .. เมื่อสิ้นกัปสิ้นกัลป์ในแต่ละครั้ง ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นก็คือ จะมีไฟบรรลัยกัลป์ มาล้างผลาญทุกสิ่งทุกอย่างในโลกอันสกปรกโสมมใบนี้ จนมอดไหม้เป็นเถ้าธุลี ...

ต่อจากนั้น ก็จะมีน้ำบ่ามาท่วม เพื่อชำระโลกให้สะอาดหมดจด ...

พอโลกนี้สะอาดสะอ้านดีแล้ว ก็จะเกิดมีดอกบัว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธเจ้าองค์ใหม่เกิดขึ้น , หมุนเวียนอยู่อย่างนี้เรื่อยไป ...

โลกนี้ ผ่านการเกิดและดับมาแล้ว, หลายกัปหลายกัลป์,

กัปหรือกัลป์ ที่พวกเรามีชีวิตอยู่ขณะนี้ มีชื่อว่า “ภัทรกัป” จะมีพระพุทธเจ้ามาโปรดสัตว์รวม 5 องค์ด้วยกัน ...

พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน คือ พระสมณโคดม, ถือเป็นองค์ที่ 4, มีอายุศาสนา 5 พันปี ...

ตอนนี้ ผ่านมาแล้ว 2548 ปี, ชาวพุทธเริ่มต้น “เคาท์ ดาวน์” คือ นับถอยหลังอีก 2452 ปี ก็จะถึงยุคของพระพุทธเจ้าองค์สุดท้ายของกัปนี้ ...

คือพระศรีอาริยเมตไตรย, หรือที่ชาวพุทธเรียกกันติดปากว่า พระศรีอาริย์ ...

(เนื้อหาข้างต้นนี้ ผมนำมาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, ฉบับวันเสาร์ ที่ 22 มกราคม 2548, จากคอลัมน์ “ชักธงรบ” ของคุณกิเลน ประลองเชิง) ...

พระศรีอาริย์ จึงเป็นเพียง “อนาคตพุทธ” ที่มิใช่เป็นองค์สุดท้ายจริงๆ ...

เพราะหลังจากสิ้นกัปของท่านและเกิดมีกัปใหม่แล้ว (หรือสมมุติว่า จะเป็น “กัป” เดียวกันก็ตาม), ... ก็จะมีอนาคตพุทธหลังจากท่าน (ดังที่มีรายงานจากหนังสือรุ่นหลังๆนี้)

อีก 9 องค์ด้วยกัน คือ อุตตมะ, รามะ, ปเสนทิโกสละ. อภิภู, ทีฆโสนิ, สังกัจจะ, สุภะ, โตเทยยะ, และนาฬาคิริปลิเลยยะ ...

พระศรีอาริย์ จึงมิใช่ท่านมะฮ์ดีย์ของเราด้วยประการฉะนี้ ...

วันก่อน ผมไปลองค้นดูในตู้ตำราภาษาไทยของผม ก็บังเอิญไปเจอหนังสือ "พุทธศาสนา : ทัศนะและวิจารณ์" ของอาจารย์เสฐียรพงษ์ วรรณปก ซึ่งผมซื้อไว้นานแล้ว และชอบอ่านมาก ...

ที่ชอบอ่าน เพราะลีลาและสำนวนการเขียนของท่าน อ่านแล้ว มันจนบอกไม่ถูก ..

และบังเอิญ (อีกครั้ง) ที่ในหนังสือเล่มนี้ มีเรื่องราวของพระศรีอาริย์อยู่ด้วย ซึ่งท่านอาจารย์เสฐียรพงษ์ ได้เขียนชี้แจงตอบโต้การ "โมเมชั่น" ของบาทหลวงศาสนาหนึ่งที่บังอาจไปตู่ว่า พระศรีอาริย์ (ที่ยังไม่เกิด) ของชาวพุทธ ก็คือ ศาสดาของพวกเขานั่นเอง ...

ผมเห็นว่า ข้อเขียนเรื่องนี้ของท่านอาจารย์เสถียรพงษ์ มีประโยชน์มาก, เพราะอย่างน้อย ก็จะเป็นการสะท้อนให้เห็นความรู้สึกของชาวพุทธจริงๆว่า มีความรู้สึกอย่างไร เมื่อศาสนาที่พวกเขานับถือต้องถูกแทรกแซงหรือก้าวก่ายจนบิดเบี้ยวไปอย่างน่าเกลียดจากศาสนิกอื่น ...

ผมจึงขออนุญาตต่ออาจารย์เสถียรพงษ์ในการนำเอาบางส่วนของเรื่องนี้มาลงเป็น "ภาคผนวก" ในหนังสือเล่มนี้ของผม เพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่บางคนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ, ... จะได้มีความสำรวมตน และเคารพใน "กรอบ" อันดีงามระหว่างศาสนา เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขตลอดไป ...

และก็ต้องขออนุญาตคัดลอกมาคำต่อคำ เพราะหากผมเขียนเอง ก็จะทำให้เสียอรรถรสจากข้อเขียนอันสมบูรณ์แบบและทรงคุณค่าของท่าน ...

ข้อเขียนของท่านอาจารย์เสฐียรพงษ์ วรรณปก เรื่อง "พระศรีอาริยเมตไตรยกับบาทหลวงคาทอลิก" จากหนังสือ "พุทธศาสนา : ทัศนะและวิจารณ์" ตั้งแต่หน้า 48-51 มีดังนี้ ...

แต่การที่เดียรถีย์นอกพุทธศาสนาเอาพระศรีอาริย์มาอ้าง โดยยกคัมภีร์จอมปลอมจากไหนไม่ทราบ อ้างเป็นพุทธทำนายรับสมอ้างว่า ศาสดาของตนเป็นพระศรีอาริย์ที่โลกรอ

คอยนั้น ถึงพระศรีอาริย์ท่านไม่ว่า แต่ชาวพุทธอย่างผม "ติดใจ" ครับ ขอต่อว่าหน่อย และขอร้องด้วยความเคารพว่า

วิธีการปลอมปนคำสอนของศาสนาอื่นเพื่อประโยชน์ของตัวอย่างบัดซบเช่นนี้ ขอให้เลิกทีเถอะครับ อย่าได้กระทำอีกต่อไปเลย,

ท่านยังคงจำได้ว่า ในบทที่แล้ว ผมได้แฉกโลบายย่ำยีพุทธศาสนาของบาทหลวงคาทอลิก ที่ดูหมิ่นเหยียดหยามพระพุทธเจ้าและปลอมแปลงหลักคำสอนของพุทธศาสนาไปรับใช้ศาสนาของตนอย่างไรบ้าง การกระทำเหล่านี้ เป็นนโยบายลับที่รับมาโดยตรงจากวาติกัน ดังเอกสารลับ (วารสารแถลงกิจ) ที่แจกเฉพาะบิชอพทั้งหลายผู้รับนโยบาย และกำชับไว้ว่า

"เป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดทั้งเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน (*ของคริสตศาสนจักรโดยรวม*) และเพื่ออนาคตของวารสารแถลงกิจนี้เอง ที่ทุกๆ ท่านจะต้องตระหนักไว้จงดีว่า วารสารแถลงกิจนี้เป็นเอกสารลับ สงวนเฉพาะสำหรับบาทหลวง ตั้งแต่ชั้นบิชอพขึ้นไป และสำหรับบุคคลบางท่านที่เหล่าบิชอพหรือทางสำนักเลขาธิการนี้ ได้กำหนดหมายตัวไว้สำหรับทำงานเสวนาไดอาลอกเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านบิชอพทั้งหลายเห็นประโยชน์ที่จะคัดลอกพิมพ์ใหม่ ซึ่งบทความหรือข่าวสารใดๆ ไม่ว่าเป็นเพียงบางส่วนหรือตลอดทั้งเรื่องนั้นๆ ก็ดี ก็ให้ตีพิมพ์ได้ แต่ต้องไม่ระบุแหล่งที่มา อีกประการหนึ่ง ด้วยเหตุที่ว่าวารสารนี้เป็นเอกสารลับ จึงมิพึงบอกแจ้งให้สื่อมวลชนล่วงรู้"

ท่านอยากรู้ไหมว่า เขาวางนโยบายทำลายล้างพุทธศาสนาให้สิ้นซาก แล้วเอากางเขนมาประดิษฐานแทน รับช่วงกันทำเป็นทอดๆ อย่างไร มาดูเอกสารที่ผมได้

มีผู้ไปถามเรื่องนี้กับอดีตบาทหลวงที่ผมเอ่ยถึงใน *แมกกาซีน* ฉบับก่อน ท่านปฏิเสธว่า "ลับเลิบอะไร ไม่มี ทางเราไม่มีนโยบายลับอะไรดังที่ว่ากัน" ก็ขอความกรุณาให้คำอธิบายได้ไหมว่า ถ้าทุกอย่างในเอกสารเหล่านี้ไม่เป็นเรื่องลับ แล้วทำไมจึงกำชับนักกำชับหนาอย่าได้แพร่งพรายเป็นอันขาด ใครจะพิมพ์ซ้ำหรือคัดลอกบางตอน ก็อย่าบอกแหล่งที่มาว่าพิมพ์ที่ไหน อย่างนี้ไม่ลับหรือครับ

หนังสือเป็นหลักฐาน มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม เขาระบุสำนักพิมพ์กันทั้งนั้น นอกจากหนังสือโป๊

บาทหลวงพวกนี้เขาสารภาพในหมู่ตนว่า ศาสนาของตนไม่มีหลักคำสอนลึกซึ้งพอที่จะทนการพิสูจน์ของปัญญาชนได้ คำสอนของพระเยซูไม่มีอะไรมาก ตลอดชีพก็สรุปได้เพียงว่าให้รักพระเจ้าและให้รักเพื่อนบ้านเท่านั้นเอง จะเทียบกับศัพท์ทางพุทธศาสนาก็ว่า สอนแค่เมตตากรุณา ไม่มีอะไรลึกซึ้งถึงขั้นปรมัตถสัจจธรรม

พวกเขาบอกย้ำกันเองว่า "คริสต์ศาสนาไม่มีปรัชญาของตนโดยเฉพาะ หากรับเอาปรัชญาที่พบว่า เหมาะสมมาอธิบายข่าวดีของพระเยซูมาตลอด ในอดีต ในตะวันตกใช้ปรัชญากรีกอธิบายคำสอน เมื่อเข้ามาในประเทศที่มีวัฒนธรรมและนับถือพุทธศาสนา จึงควรใช้คำสอนของพุทธศาสนาแทนปรัชญากรีก"

หลังจากปู้ยี่ปู้ยำปรัชญากรีกแล้ว ก็หันมาจับพุทธศาสนายำเล่นตามชอบใจ ว่างั้นเถอะ

เมื่อตั้งเป้าไว้อย่างนี้แล้ว ก็จัดบาทหลวงในคราบปัญญาชนให้ศึกษาพระไตรปิฎก เพื่อหาว่ามีช่องไหนมุมไหนที่จะหยิบฉวยเอามาบิดเบือนหรือบิดเบี้ยว ให้มารับใช้ศาสนาของตนได้บ้าง โดยไม่คำนึงว่า จะเกิดความเสียหายแก่ศาสนาอื่นหรือไม่

จากนั้น ก็เกิดงานวิจัยอัปลักษณ์อย่าง "**ปรัชญาอินเดีย** (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พุทธปรัชญา) **สำหรับชาวคริสต์**" และ "**พระไตรปิฎกสำหรับชาวคริสต์**" ได้บิดเบือนพระพุทธวัจน ตีความเข้าข้างตัวอย่างปัญญาอ่อน หลอกชาวบ้านว่า คริสตศาสนาของฉันก็มีคำสอนเรื่อง อริยสัจ อนัตตา นิพพาน ปฏิจจสมุทบาท เหมือนกันนะ

ก็พูดอยู่หยกๆ ว่า คริสตศาสนาไม่มีปรัชญาอะไรลึกซึ้งเป็นของตัว พระเยซูแกก็สอนแค่ความรัก แล้วยังจะมาอาจเอื้อมพูดธรรมสูงๆ เช่นอนัตตา นิพพาน ปฏิจจสมุทบาท ของพุทธศาสนา

อาดัมกับอีวาเปลือยกายนั่น ก็เป็นอนัตตานะ เห็นไหม อนัตตาก็มีในคริสตศาสนา ทุเรศแค่ไหนขอให้วิญญูชนไตร่ตรองดู

นอกจากสองเล่มนั้น ผมก็มีโอกาสได้อ่านหนังสือถ่อยอีกเล่มหนึ่ง ชื่อ "เราคือ ผู้ที่โลกรอคอย" ผู้เขียนคือ สมร เรืองชาญ สำนักพิมพ์ตู้ ป.ณ. กลาง 127 กรุงเทพฯ อ้างพุทธทำนายเรื่องพระศรีอาริยเมตไตรย จากคัมภีร์ปลอมที่ไม่เคยปรากฏในสารบบคัมภีร์

พุทธศาสนา พุทธพจน์ที่อ้างมานั้น ล้วนแต่ขัดกับคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งสิ้น ผมขอคัดมาให้ดูดังนี้

"เมื่อพระพุทธเจ้าเดินเที่ยวสัญจรเป็นตัวตนอยู่ในโลกนี้ มีพราหมณ์เฒ่าองค์หนึ่งนุ่งขาวห่มขาว เข้ามาทูลพระพุทธเจ้าว่า มนุษย์และพราหมณ์ทั้งหลายจะจำศีลกันนานเท่าใดจึงจะรอดพ้นบาปได้ พระพุทธเจ้าตรัสว่า *มาดแม้นว่าท่านทั้งหลายให้ทานทอดกฐิน ถือศีล 5 ศีล 10 ศีล 227 เก้าล้านพันโกฏิ ยกมือไหว้บูชาเผาตัวถวายเป็นเครื่องบูชา หรือภาวนาวันละ 5 ครั้ง ก็ไม่อาจจะรอดพ้นได้ ทำอย่างนี้ทุกวันก็จะได้ผลบุญเพียงเท่าเส้นผมของเด็กอ่อนที่อยู่ในท้องแม่มาตั้ง 8 อสงไขย จะเข้าประตูสวรรค์ยังไม่ได้เลย...* พราหมณ์เฒ่าองค์นั้นทูลถามต่อไปว่า ดังนั้นจะให้ข้าฯ ทั้งหลายทำอย่างไร พระพุทธเจ้าตรัสว่า ให้ท่านทั้งหลายแสวงหาพระอีกองค์หนึ่งจะมาโปรดโลกนี้ ช่วยท่านทั้งหลายภายหน้า พระองค์นั้นชื่อ พระศรีอาริยะเมตไตรย พระพุทธเจ้าตรัสว่า *พระศรีอาริยะเมตไตรย มีอุ้งมืออุ้งเท้าเป็นกงจักรกลมมน ที่สีข้างมีรอยถูกแทงเป็นแผล หน้าผากเต็มไปด้วยรอยตำหนิ พระองค์นั้นแหละจะเป็นสำเภาทองลำใหญ่ จะพาท่านทั้งหลายข้ามวัฏสงสาร*"

เสร็จแล้ว นักบิดเบือนก็อ้างว่า ลักษณะอย่างนี้ ตรงกับพระเยซู ดังบันทึกพระธรรมลูกาดังนี้

"ดังนั้นพวกทหารจึงทุบขาของคนหนึ่ง และอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่กับพระองค์ แต่เมื่อเขามาถึงพระเยซูคริสต์และเห็นว่า พระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาจึงมิได้ทุบขาพระองค์ แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงสีข้างของพระองค์ และโลหิตและน้ำไหลออกมาทันที"

แล้วก็สรุปว่า รอยแผลที่สีข้างของพระเยซูเป็นรอยแผล ตรงกับคำทำนายของพระพุทธเจ้า และที่ว่าพระศรีอาริย์หน้าผากมีรอยแผลเป็น ก็เหมือนพระเยซูอีก เพราะตามตำนานเล่าว่า ก่อนพระเยซูตาย ทหารโรมันเอามงกุฎหนามมาครอบศีรษะ มงกุฎหนามได้ทิ่มแทงศีรษะพระองค์จนเป็นรอยตำหนิ อุ้งมือเป็นกงจักร ก็เป็นผลของตาปูที่ตอกตรึงก่อนตาย

หนังสือถ่อยเล่มนี้ ผู้เขียนอ้างว่า คัดมาจากพระธรรมมูลปัญหาคัมภีร์ขอม จากพระธรรมไตรปิฎก

ขอเรียนว่า คัมภีร์นี้ไม่มี พระไตรปิฎกที่อ้างนั้นก็ไม่มีพุทธทำนายอย่างนี้ เป็นการแอบอ้างปลอมแปลงอย่างเห็นได้ชัด ท่านไม่ต้องดูอื่นไกล เอาแค่เรียกพราหมณ์ว่า "องค์" เท่านั้นก็ฟ้องอยู่ในตัวแล้ว ชาวพุทธที่เขารู้เรื่องของศาสนาดี เขาก็รู้แล้วว่าพราหมณ์เป็นเพศฆราวาส ไม่ได้บวช จะเรียกรูปเรียกองค์เหมือนพระหาได้ไม่ ยิ่งเกณฑ์ให้พระพุทธเจ้าตรัสว่า รักษาศีล ไม่ว่าศีลระดับไหน ไม่ได้บุญกุศล ไม่สามารถให้รอดพ้นได้ก็ยิ่งเลอะใหญ่ พระพุทธศาสนาสอนเรื่องศีลสมาธิ ปัญญา ใครๆ ก็รู้ และการเผาตัวตายนั่นเป็นบาปมหันต์ไม่ใช่วิธีทำบุญ ถ้าเป็นพระปรับอาบัติปาราชิกเชียวนะคุณ

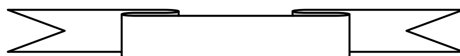
นี่กระมังที่อดีตบาทหลวงกีรติ บุญเจือ บอกพวกว่า ต้องช่วยกันวิจัยพระไตรปิฎกเพื่อหาลู่ทางนำเอาไปอธิบายคริสตศาสนา ถ้าหากหาไม่ได้จริงๆ ก็อาจจะต้อง "*เขียนอรรถกถาคัมภีร์* (ปลอม) *เล่มใดเล่มหนึ่งขึ้นใหม่เพื่อรับใช้ศาสนาคริสต์"*

อรรถกถาคัมภีร์ปลอมถ่อยเล่มนี้ เกิดขึ้นแล้วตามเจตนารมณ์ของเขา

บิดเบือนอย่างปัญญาอ่อน อ้างพระศรีอาริย์คือพระเยซู พระพุทธเจ้ายืนยัน เพราะสีข้างเป็นแผลเป็นเหมือนกัน

จะบอกให้เอาบุญ พระศรีอาริย์ ขณะที่ยังรอมาตรัสเป็นพระพุทธเจ้านั้น อยู่ที่สวรรค์ชั้นดุสิต ไม่เคยมาเกิดเป็นคนให้ใครเขาแทงสีข้างตายดังอ้าง

จะมีก็แต่ "พระสี (ข้าง) อาน" เพราะถูกทหารโรมันแทงเท่านั้นแหละ คนละองค์ครับ

ก็ได้แต่หวังว่า เรื่องนี้คงจะเป็นอุทาหรณ์อย่างดีสำหรับนักวิเคราะห์ผู้ชอบ "แส่" ในเรื่องศาสนาอื่นทั้งหลาย ...

เดี๋ยวก็วิเคราะห์ว่า พระพุทธเจ้าเป็นรอซู้ลบ้างละ, ... เดี๋ยวก็วิเคราะห์ว่า พระศรีอาริย์ คืออิหม่ามมะฮ์ดีย์บ้างละ ....

ถ้าเราอยากจะให้เขาให้เกียรติเรา เราก็ต้องรู้จักให้เกียรติเขาบ้าง....

อะไรควร, อะไรไม่ควร,... โตๆ ด้วยกันแล้วทั้งนั้น,

ที่สำคัญ, อย่านึกเพียงว่า ศาสนาพุทธเท่านั้นที่จะถูกบิดเบือนเพื่อผลประโยชน์ของศาสนาของพวกเขาโดยไม่อายฟ้าดิน, ... ดังตัวอย่างที่เห็นกันชัดๆ จากข้อเขียนที่ท่านอาจารย์เสฐียรพงษ์ วรรณปก นำมาตีแผ่ข้างต้นนี้ ...

ศาสนาอิสลามของพวกเราเองก็เถอะ,

เฉลียวคิดบ้างไหมว่า แม้กระทั่งเรื่องของท่านมะฮ์ดีย์ที่มันบิดเบี้ยวไปจากหลักฐานที่แท้จริง จนกลายเป็นนิยายอาหรับราตรีไปแล้วนั้น ...

จริงๆแล้ว เกิดขึ้นจากน้ำมือชีอะฮ์, หรือเกิดขึ้นจากน้ำมือของใคร ?

[وصلى الله على سيدنا محمد، وعلى اله وصحبه وسلم]

ปราโมทย์ (มะห์มูด) ศรีอุทัย,

เสาร์, ที่ 1 เดือนรอญับ ฮ.ศ. 1426 : วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2548.